

KONTRA

Για να «κινήθούν» οι
πολεμικές βιομηχανίες
των ιμπεριαλιστών

ΣΕΛΙΔΑ 3

Μυτιλήνη

Οργανωμένο από το
κράτος το φασιστικό
πογκρόμ

ΣΕΛΙΔΑ 16

Πλησιάζει η ώρα του
μετα-Μνημόνιου

ΣΕΛΙΔΑ 13

Νέα έκθεση ΟΟΣΑ για την Εκπαίδευση

Σταθερή προσήλωση
στο νεο-φιλελεύθερο
μοντέλο για το Σχολείο

ΣΕΛΙΔΑ 10

Λωρίδα της Γάζας

Δεκάδες νεκροί από τα
ισραηλινά πυρά

ΣΕΛΙΔΑ 5

Διαρκές το σκάνδαλο
του γάλακτος

ΣΕΛΙΔΑ 8

Follow the money...

ΣΕΛΙΔΑ 7

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

22ος χρόνος - αρ. φύλλου 959 - 28 Απρίλη 2018

www.eksegersi.gr

ΠΙΟ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΟ ΤΟ ΠΡΟΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Πολιτική Οργάνωση
για την Επανάσταση
και τον Κομμουνισμό

Scripta... Verba...

Συζητήσαμε [με τον Τσακαλώτο] τη σημασία της έγκαιρης ολοκλήρωσης των συζητήσεων για το χρέος και την επιτάχυνση της εφαρμογής των πολιτικών του προγράμματος, καθώς και τα δύο είναι κρίσιμα για την τόνωση των οικονομικών προοπτικών αλλά και για τη χρηματοδοτική συμμετοχή του ΔΝΤ.

Κριστίν Λαγκάρντ

«Επιτάχυνση της εφαρμογής των πολιτικών του προγράμματος» σημαίνει πετσόκομμα του αφορολόγητου από το 2019 (αντί του 2020).

Η επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος ύψους 4% του ΑΕΠ για το 2017, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής, αποδεικνύει για μια ακόμα χρονιά την αξιοπιστία της δημοσιονομικής διαχείρισης.

Υπουργείο Οικονομικών

Μέτρο της επιτυχίας τους τα ματωμένα πλεονάσματα.

Το χειρότερο που έπραξε η επταετία της Χούντας είναι ότι έκανε μάγκες τους αριστερούς και το πληρώνουμε σήμερα.

Ελενα Σαγιαδινού

Τυπικό δείγμα δεξιάς σκέψης από την υποψήφια βουλευτή της ΝΔ στην Κέρκυρα.

Όταν μίλησα για ομηρία των Ελλήνων στρατιωτικών δέχτηκα ακόμη μια φορά επίθεση, χλευασμό, δυστυχώς επιβεβαιώνομαι με την «πρόταση ανταλλαγής».

Πάνος Καμμένος

Τ' ακούτε Σκουρλέτη, Κουβέλη και λοιπά γατάκια του ΣΥΡΙΖΑ; Η προεδράρα βλέπει μακριά και γι' αυτό δικαιώνεται από τις εξελίξεις.

Η έξοδος της χώρας από το μνημόνιο θα σημάνει τη δυνατότητα της ελληνικής κυβέρνησης να κάνει χειρισμούς και να ασκεί οικονομική και κοινωνική πολιτική με σημαντικά στοιχεία αυτονομίας.

Φώτης Κουβέλης

Άσος της αοριστολογίας ο κυρ-Φώτης. Στα «σημαντικά στοιχεία αυτονομίας» χωράνε τα πάντα.

Δεν πρέπει να εφαρμοστεί ο επανυπολογισμός των συντάξεων. Αν εφαρμοστεί θα υπάρξει περαιτέρω μείωση των συντάξεων. Δεν πρέπει να υπάρξει και 27η μείωση των συντάξεων. Είναι όντως ψηφισμένα, ψηφίστηκαν για να κερδίσουμε χρόνο και χώρο.

Νίκος Φίλης

Πάλι τους κοροϊδέψαμε τους κουτόφραγκους! Τα ψηφίσαμε αλλά δε θα τα εφαρμόσουμε...

[Ενας πόλεμος Τουρκίας-Ελλάδας] θα ήταν σαν ένας ενήλικος να χτυπάει ένα μωρό στην κούνια, αν αναλογιστούμε την ισορροπία δυνάμεων Τουρκίας-Ελλάδας.

Γιγκίτ Μπουλούτ

Συνδυασμός Καμμένου-Φαήλου επί το τουρκικόν...

ΡΙΠΕΣ

◆ Εντάξει, δεν είναι και προς θάνατο ◆ Ο «σοβαρός» Κουβέλης έγινε ρόμπα για να μείνει στο απυρόβλητο ο Τσίπρας ◆ Κι ο «ασόβαρος» Καμμένος πήρε την εκδίκησή του για τον παραμερισμό του από το «νταραβέρι» με τους Γάλλους ◆ Το γενικό «νταραβέρι» για νέα όπλα άνοιξε πάντως ◆ Κι αυτό είναι που μετράει ◆ Ο ένας πήγε στο Καστελόριζο για να αναγγείλει την έναρξη του Μνημονίου ◆ Ο άλλος πήγε για να προ-αναγγείλει το τέλος του Μνημονίου ◆ Το οποίο βέβαια δεν πρόκειται να υπάρξει ◆ Αυτός, πάντως, το όμορφο φόντο το χρησιμοποίησε ◆ Γι' αυτό πήγε μερικούς μήνες πριν από το τέλος που δε θα 'ρθει ◆ Θα μπορούσε να είναι ένα από τα σύντομα ανέκδοτα ◆ Η Δούρου αναλαμβάνει πρωτοβουλία για τη διαφάνεια και τη λογοδοσία ◆ Η Δούρου! ◆ Μεγαλεία στο Πεντάγωνο ◆ Το επισκέφτηκαν διαδοχικά ο Φαήλος Κρανιδιώτης και η Κατερίνα Παπακώστα

◆ Και ενημερώθηκαν αναλυτικά για τα ελληνοτουρκικά από τον υπουργό, πρόεδρο και συγκυβερνήτη Πάνο Καμμένο! ◆ Αφού δε δέχονται να τον συναντήσουν ο Κούλης, η Φώφη, ο Σταύρος, κατέφυγε στη Β' Εθνική της Δεξιάς ◆ Ελπίζουμε να μην ξεχάσει να καλέσει τον Πανίκα ◆ Βάσει ιεραρχίας, θα έπρεπε να τον καλέσει πρώτο! ◆ Στην κηδεία της γυναίκας του φόρεσαν στον πατέρα Μπους κάτι παραδαιλές κάλτσες που απεικόνιζαν βιβλία και η σχετική φωτογραφία προκάλεσε ρίγη συγκίνησης ◆ Αμερικάνοι ◆ Ο πρώτος βουλευτής που έβγαλε ανακοίνωση για την οριστική απώλεια του πρωταθλήματος ποδοσφαίρου από τον ΠΑΟΚ ήταν ο «γαλάζιος» Καλαφάτης ◆ Και τι είπε; ◆ Οτι «στις καρδιές των οπαδών του, αλλά και των αντικειμενικών φιλάθλων ο ΠΑΟΚ είναι πρωταθλητής» ◆ Και ότι για την απώλεια του πρωταθλήματος φταίει η κυβέρνηση! ◆ Όπως βλέπετε, δεν είναι

μόνον ο Φωκάς ◆ Σιγά που δε θα πήγαινε ο Φλαμπουράρης στη σουίτα του Μελισσανίδη για να πανηγυρίσουν παρεούλα το πρωτάθλημα ◆ Ο βρεγμένος δε φοβάται τη βροχή ◆ Όταν έχει κάνει σημεία και τέρατα στο ζήτημα του παράνομου γηπέδου, θα φοβηθεί μην τον κακοχαρακτηρίσουν για την παρέα με τον «μπιγκ μπος»; ◆ Η Πατούλαινα έχει εμπεδώσει το αμερικάνικο δόγμα ◆ Καλύτερα ν' ασχολούνται αρνητικά μαζί σου, παρά να μην ασχολούνται καθόλου ◆ Ο Λάκης Λαζόπουλος είναι αριστοφανικός και η σάτιρα που κάνει είναι πολύ καλή» δήλωσε στην «Espresso» ◆ Ο Τσίπρας λέει ότι οι εκλογές θα γίνουν στο τέλος της περιόδου, τον Σεπτέμβρη του 2019 ◆ Ο Βούτσης προτείνει εκλογές ταυτόχρονα με τις ευρωεκλογές, τον Μάη του 2019 ◆ Κι άρχισε φιλολογία μεγάλη περί «τριβών» και «εντάσεων» ◆ Σιγά τα ωά ◆ Κανένας τους δεν ξέρει πότε θα γίνουν

οι επόμενες εκλογές ◆ Και δε θα τσακωθούν τώρα για κάτι που δεν ξέρουν ◆ Οι διαφορετικές δηλώσεις εντάσσονται στη γνωστή πολιτική κατηγορία ◆ «Λέμε και καμιά μαλακία για να περάσει η ώρα» ◆ Νίκος Κοτζιάς: «Πυροβολήθηκε ένας θόρυβος και όχι ένα οπτικά εμφανιζόμενο αντικείμενο» ◆ Για το (υπαρκτό ή ανύπαρκτο) επεισόδιο στη Ρω ◆ Αδειασμα Καμμένου και Κουβέλη ταυτόχρονα ◆ Είναι όντως «μια ωραία ατμόσφαιρα» οι αρμόδιοι των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ για την εξωτερική πολιτική ◆ Όπως αντιλαμβάνεστε, η στήλη δεν μπορεί παρά να εκφράσει το θαυμασμό της για την πρεσβυτέρα του Δωρίου Μεσσηνίας ◆ Σαν λέαινα υπερασπίστηκε το μαγαζί του άντρα της ◆ Ποιος είσαι συ, «ρε μαλά», που θα πάρεις την εικόνα να την περιφέρεις; ◆ Και επέβαλε μόνη της την ιεράν τάξιν ◆ Ενώ ο παπάς αποδείχτηκε κότα, ζητώντας και συγγνώμη στο τέλος ◆

ΕΠΊ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ολος ο κόσμος είδε τον βουλευτή του Λεβέντη, Φωκά, να συντονίζει τη χορωδία των χουλιγκάνων, ζητώντας της να επαναλάβει πιο δυνατά: «Να καεί η πουτάνα η Βουλή». Όταν η Επιτροπή Δεοντολογίας τον κάλεσε σε απολογία, ο Φωκάς ζήτησε συγγνώμη και έστειλε επιστολή με την οποία εξηγούσε ότι «ακουγόταν ήδη ένα σύνθημα, σίγουρα μειωτικό, σαφέστατα λανθασμένο σύνθημα που προσβάλλει τον κοινοβουλευτισμό και τη δημοκρατία μας», το οποίο «παρείσφρησε μεταξύ άλλων οπαδικών συνθημάτων που ακουγόταν πριν, κατά τη διάρκεια και μετά το πέρας της ομιλίας μου, και δυστυχώς διέλαθε της προσοχής μου!» Η Επιτροπή έκανε δεκτές τις «εξηγήσεις» του Φωκά και εισηγήθηκε να μην του επιβληθεί καμιά ποινή! Ξεφτιλίζονται όλοι μαζί. Ο Φωκάς λιγότερο από τα μέλη της Επιτροπής Δεοντολογίας. Γιατί τι είναι ο Φωκάς; Ενας βουλευτής του Λεβέντη. Αυτό

τα λέει όλα. Οι υπόλοιποι, που το παίζουν κήνορες του αστικού κοινοβουλευτισμού;

Κ Χαρτονόμισμα με τον Μαρξ κυκλοφόρησε ο Δήμος της γενέτειράς του, Τριρ, για την επέτειο των 200 χρόνων από τη γέννησή του. Το χαρτονόμισμα έχει την έγκριση της ΕΚΤ, για να δείχνει αληθινό, αλλά η αξία του είναι μηδέν ευρώ. Στην πραγματικότητα είναι ένα τουριστικό σουβενίρ από μια μικρομεσαίου μεγέθους γερμανική πόλη. Ακόμα και σ' αυτό το επίπεδο,

οι καπιταλιστές δείχνουν ότι ο Μαρξ δεν μπορεί να χωνευτεί σαν στοιχείο της αστικής ιδεολογίας. Είναι απολύτως εχθρικός, μολονότι ένα τμήμα της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας εξακολουθεί να αναφέρεται υποκριτικά σ' αυτόν.

Κ Πλάκα με τη ΝΔ έσπασε ο Αντώνιος, μετά τη δημοσίωση της τελευταίας δημοσκοπήσης, γράφοντας στο facebook: «Πώς είπαμε ότι τη λένε την εταιρία που έκανε την τελευταία δημοσκόπηση που δημοσιεύεται σε σημερινή

εφημερίδα; Metron Analysis είπατε; Φαντάζομαι ότι είναι η ίδια που λίγες μέρες πριν από τις εκλογές του Σεπτ 2015 προέβλεπε ότι προηγείται η ΝΔ με 0,30%. Και δεν θα είναι άλλη απ' αυτή που στο δημοψήφισμα το καλοκαίρι του 2015 προέβλεπε μικρή διαφορά υπέρ του όχι (49-46%). Χαχαχαχα!».

Κ Σε ηλεκτρονικό πλειστηριασμό βγήκε από την Τράπεζα Πειραιώς η βίλα του Αιμίλιου Λιάτσου. 293 τμ υπόγειο, 210 τμ ισόγειο, 144 τμ όροφος, 112 τμ πισίνα, 600 τμ τένις. Όπως αντιλαμβάνεστε, το ζήτημα δεν είναι ο πλειστηριασμός αλλά το πώς ένας (όχι πρωτοκλασάτος) δημοσιογράφος απέκτησε τέτοια βίλα.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Ελλάδα δεν μπορεί να μπει στην κούρσα των εξοπλισμών. Εκείνο που πρέπει να κάνει η Ελλάδα είναι να υπηρετεί συνεχώς μία διαδικασία ενίσχυσης της αποτρεπτικής της δύναμης. Εκκρεμεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια, από το 2004 η υπόθεση - για παράδειγμα - της αναβάθμισης κάποιων αεροπλάνων που έχουμε. Πρέπει να γίνει; Κατά τη γνώμη μου ναι. Αυτό δεν αποτελεί συμμετοχή στην ανταγωνιστική κούρσα των εξοπλισμών. Οι δύο φρεγάτες που μιλάμε και που έχουν σχέση με το leasing δεν είναι απόφαση της περασμένης εβδομάδας. Έχει προηγηθεί μία ολόκληρη διαδικασία. Υπάρχει και μελετάται ένα άλλο στάδιο το οποίο θα είναι η αγορά άλλων δύο φρεγατών. Μάλλον όχι με τη διαδικασία του leasing. Αλλά δεν μπορώ να προτρέξω, δεν μπορώ να σας πω με ακρίβεια, γιατί βρίσκονται σε εξέλιξη οι συζητήσεις.

Φώτης Κουβέλης

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

28/4: Ημέρα για υγεία και ασφάλεια στην εργασία, Μπαρμπάντος: Εθνική γιορτή **28/4/1945: Εκτέλεση Μπενίτο Μουσολίνι** 29/4: Ημέρα μνήμης θυμάτων χημικού πολέμου, ανοσολογίας, χορού 294/1975: Εμπρησμός οκτώ αμερικανικών αυτοκινήτων στην Ελευσίνα (πρώτο χτύπημα ΕΛΑ) 30/4: Ημέρα jazz, κατά σωματικής τιμωρίας παιδιών, Βιετνάμ: Ημέρα απελευθέρωσης 30/4/1948: Χειροβομβίδα ανταρτών κατά αυτοκινητού αεροπορίας (Θεσσαλονίκη), τέσσερις νεκροί 30/4/1954: Σύλληψη καπετάν Γόλη (Γρηγόρης Λιόλιος), εκπρόσωπου ΚΚΕ στην Ελλάδα 30/4/1987: Βόμβες (ΕΛΑ) σε Α' ΔΟΥ και γραφεία «Union Carbide» 30/4/2007: Επίθεση Επαναστατικού Αγώνα στο Β' ΑΤ Νέας Ιωνίας 1/5: Ημέρα εργατών **1/5/1886: Γενική απεργία Σικάγο** 1/5/1906: Απόλυση

6.000 εργατών για απεργία Πρωτομαγιάς (Γερμανία) 1/5/1906: Ο 17χρονος Λέβκα Μπιλένκιν ανατινάζει αστυνομικό τμήμα γιορτάζοντας την Πρωτομαγιά (Ρωσία) 1/5/1924: Επεισόδια Πρωτομαγιάς (διοργάνωση ΚΚΕ), νεκρός ο εργάτης Παρασκευαΐδης, δεκαεπτά τραυματίες **1/5/1929: 31 νεκροί, 1.200 συλλήψεις σε επεισόδια Πρωτομαγιάς (Βερολίνο)** 1/5/1931: Ολοήμερες συγκρούσεις εργατών-αστυνομίας (Θεσσαλονίκη) **1/5/1944: Εκτελούνται διακόσιοι κομμουνιστές (Καισαριανή)** 1/5/1948: Εκτέλεση υπουργού Δικαιοσύνης Χρήστου Λαδά (ΟΠΛΑ) 1/5/1976: Θάνατος Αλέκου Παναγούλη **1/5/1977: 34 νεκροί διαδηλωτές στην πλατεία Ταξίμ (Κωνσταντινούπολη)** 2/5: Ημέρα bloggers

2/5/1977: Βόμβα σε κτίριο Σκαλιστήρη, απόπειρα εμπρησμού κτιρίου Μποδοσάκη (ΕΛΑ) 2/5/1991: Ρουκέτα κατά γραφείων ΔΕΗ (17Ν) 2/5/1998: Ίδρυση Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας 3/5: Ημέρα τούμπας, ηλίου, κατά άσθματος, ελευθερίας Τύπου 3/5/1981: Ανατίναξη αυτοκινήτου γραμματέα αμερικανικής πρεσβείας, βόμβες σε γραμμές τραίνου ΕΘΥΛ και Esso Pappas και σε αυτοκίνητο υπεύθυνου εταιριών (ΕΛΑ) 4/5: Ημέρα πυροσβεστών, πολέμου των άστρων, για νομιμοποίηση κάνναβης, Ολλανδία: Ημέρα μνήμης νεκρών β' παγκοσμίου πολέμου 4/5/1886: Βόμβα εναντίον αστυνομίας, οκτώ νεκροί, 66 τραυματίες (Σικάγο) 4/5/1919: Ίδρυση ΚΚ Κίνας 4/5/1978: Τραυματισμός στα πόδια (Ερυθρές Ταξιαρχίες) διευθυντών «Sit-Siemens» Συμπέρτο Ντάλι Ιντοσέντι (Μιλάνο) και «Italisider» Αλφρέντο Λαμπέρτι (Γένοβα) .

Για να «κινήθουν» οι πολεμικές βιομηχανίες των ιμπεριαλιστών

Δεν είναι κάποια αντιπολιτευόμενη εφημερίδα. Είναι η κυβερνητικότητα ΕφΣυν που διαμαρτυρόταν (και κατήγγειλε) από το πρωτοσέλιδο της την περασμένη Πέμπτη: «Γερμανική торпильη στις γαλλικές φρεγάτες - Μετά από παρέμβαση του Βερολίνου, το Παρίσι ανέκρουσε πρύμναν για τη συμφωνία - Στο ίδιο έργο θεατές: Για τρίτη φορά η Γερμανία εμποδίζει τη συμφωνία για τις φρεγάτες - **Αναβάθμιση των γερμανικών ΜΕΚΟ ανακοίνωσε η Αθήνα**». Κυβερνητική φυλλάδα είναι, γραμμή παίρνει κατευθείαν από τα υπόγεια του Μαξίμου, οφείλουμε να την πιστέψουμε. Αλλωστε, και να είχαμε αμφιβολία, δημοσιεύματα στον γερμανικό Τύπο και επίσημες δηλώσεις κομμάτων (του FDP συγκεκριμένα) δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για το τι «παίχτηκε».

Φυσικά, οι Τσιπραιίοι ξεφτιλίστηκαν (πρώτη φορά είναι;). Ο Τσίπρας έκλεισε κάποιο «ντιλ» με τον Μακρόν και ανέθεσε στον Κουβέλη να το δημοσιοποιήσει. Ο Καμμένος δεν ήξερε τίποτα, όπως ο ίδιος δήλωσε με νόημα. Όταν επήλθε το ναυάγιο, ανέλαβε ο Καμμένος να... αποκαταστήσει την αλήθεια. Τα σχετικά καραγκιζιλίκια τα περιγράφουμε σε διπλανή στήλη. Εδώ θα κρατήσουμε μόνο μια αναφορά του Καμμένου: «*Επειδή ακούγονται διάφορα για άλλα προγράμματα, τα προγράμματα που ισχύουν είναι αυτά που γνωρίζετε και τα οποία έχουν εισαχθεί με την διαδικασία που προβλέπεται από τον κανονισμό της Βουλής στην Επιτροπή Εξοπλισμών και έχουν συζητηθεί στο ΚΥΣΕΑ (...)* Αν και όταν έρθει η ώρα να αποφασιστεί ένα τέτοιο πρόγραμμα θα ακολουθηθούν όλες οι διαδικασίες που προβλέπονται από το Σύνταγμα και από τον Κανονισμό της Βουλής και βεβαίως αρχής γενομένης από την απαίτηση του Πολεμικού Ναυτικού». Τι θέλει να πει ο... ποιητής; Οτι αυτό που ανακοίνωσε ο Κουβέλης ήταν κάτι εντελώς εξωθεσμικό! Επειδή ξέρουμε πως ο Κουβέλης ήταν απλά διεκπεραιωτής ενός «ντιλ» που έκανε ο Τσίπρας, η συγκεκριμένη δήλωση του Καμμένου είναι και προειδοποίηση προς τον Τσίπρα: «μην κάνεις συμφωνίες πίσω από την πλάτη μου». Ο καθένας μπορεί να αντιληφθεί, χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία, τι κρύβεται πίσω από πολιτικούς καυγάδες που αφορούν προμήθειες οπλικών συστημάτων.

Θα ήταν μεγάλο λάθος να εγκλωβιστούμε στο ξεφτιλίκι των Τσιπροκαμμένων με την υπόθεση των γαλλικών φρεγατών και να χάσουμε την ουσία. Χωρίς δυσκολία μπορούμε να εντοπίσουμε τα βασικότερα σημεία αυτής της ουσίας.

◆ Το ελληνικό κράτος ανέλαβε και πάλι να «κινήσει» τις πολεμικές βιομηχανίες των ιμπεριαλιστικών κρατών, όπως κάνει δεκαετίες τώρα, ανεξαρτήτως κυβερνήσεων. Περιττεύει να τονίσουμε ότι μέσα απ' αυτή τη διαδικασία, γεμίζουν πολλές τσέπες (όχι μόνο στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες - εκτός αν είναι κανείς τόσο αφελής που να πιστέψει ότι μόνον ο Τσοχατζόπουλος έβαλε το χέρι του στο «μέλι»).

Αναβάθμιση των F-16 από τις ΗΠΑ, συζήτηση για παραγγελία F-35 πάλι από τις ΗΠΑ, αγορά 70 μεταχειρισμένων ελικοπτέρων από τις ΗΠΑ, αγορά επτά drones από το Ισραήλ, αναβάθμιση των ιταλικών οπλικών συστημάτων C-27J, αναβάθμιση των κινητήρων των ελικοπτέρων S-70 του Πολεμικού Ναυτικού από το Ισραήλ, αγορά με χρονομίσθωση δύο γαλλικών φρεγατών τύπου FREMM και παραγγελία άλλων δύο φρεγατών τύπου Belharra από γαλλικά ναυπηγεία, αναβάθμιση των γερμανικών φρεγατών τύπου ΜΕΚΟ, είναι μερικά από τα «πρότζεκτ» (για να χρησιμοποιήσουμε την ορολογία του Τζανακόπουλου) που είτε έχουν εγκριθεί είτε βρίσκονται στη φάση της συζήτησης για έγκριση.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι όλες οι «διεθνείς επαφές» έχουν από πίσω εξοπλιστικά προγράμματα. Πήγε ο Τσίπρας στις ΗΠΑ και ο Τραμπ ανακοίνωσε την αναβάθμιση των F-16. Πήγε ο Τσίπρας στη Ρώμη και αμέσως μετά εγκρίθηκε από τη Βουλή η αναβάθμιση των ιταλικών πολεμικών συστημάτων. Ηρθε ο σιωνιστής πρόεδρος στην Αθήνα και «επί τη ευκαιρία» πετάχτηκε και μέχρι τον Ναύσταθμο της Σαλαμίνας, παρέα με τον Καμμένο. Μετά μάθαμε για τα drones και για τα ελικόπτερα του Πολεμικού Ναυτικού. Ακόμα και τα ρωσικά συστήματα TOR-M1 και OSA-AK έχουν εισηγηθεί να πάρουν παράταση ζωής, οπότε μόλις τελειώσει κι αυτό, θα πάρει και ο Τσίπρας μια πρόσκληση για να επισκεφτεί επίσημα τη Μόσχα.

Προσοχή, όμως. Μη νομίσουμε ότι αγοράζουν οπτικά συστήματα μόνο και μόνο για λόγους πολιτικής προβολής,

για να εξασφαλίσει ο Τσίπρας μια πρόσκληση για την Ουάσιγκτον, τη Ρώμη, το Παρίσι ή για να συνοδεύσει ο Καμμένος τον Ρίβλιν στην πρώτη επίσκεψη αρχηγού ξένου κράτους στον Ναύσταθμο. Μπιζνες γίνονται και, ως γνωστόν, οι μπιζνες έχουν πάντοτε δύο μέρη: πωλητή και αγοραστή (ο νοών νο-είτω). Εμείς ως κρατήσουμε το γεγονός ότι σε μια περίοδο βαθιάς κρίσης, σε μια περίοδο που στραγγαλίζουν τον ελληνικό λαό, σε μια περίοδο που η χώρα έχει καταδικαστεί σε μαρσάμο και παρακμή, οι μπιζνες με τα οπτικά συστήματα δε σταματούν. Ειδικά από τότε που άρχισε το «πανηγύρι» με την όξυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων, οι Τσιπροκαμμένοι βρήκαν την ευκαιρία να ξεσαλώσουν, επικαλούμενοι την ανάγκη ενίσχυσης της «αποτρεπτικής ικανότητας της χώρας».

Κανένας δεν μπορεί να ξέρει με σιγουριά πόσο «πάει» όλο αυτό το πακέτο (που θα έχει και συμπλήρωμα). Μόνο η αναβάθμιση των F-16 ξεπερνά το 1,1 δισ. ευρώ, όπως δήλωσε ο Καμμένος. Στο τέλος, ο λογαριασμός θα είναι μεγαλύτερος (ας θυμηθούμε ότι ο Τραμπ, μπροστά στον Τσίπρα, είχε μιλήσει για 2,4 δισ. δολάρια ή 1,95 δισ. ευρώ). Οι φρεγάτες με το leasing θα ξεπεράσουν τα 2 δισ., ενώ ακόμα μεγαλύτερος θα είναι ο «λογαριασμός» για τις καινούργιες φρεγάτες. Μιλάμε για πάνω από 4 δισ. ευρώ το συνολικό «πακέτο».

◆ Αξίζει τον κόπο να θυμίσουμε εδώ τι έλεγε ο Τσίπρας τον Σεπτέμβριο του 2013 στη ΔΕΘ, ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, όταν ρωτήθηκε για τη συμφωνία μίσθωσης δύο γαλλικών φρεγατών, που είχε ανακοινωθεί μετά την τότε επίσκεψη του Ολάντ στην Αθήνα: «*Ανακοινώθηκε μια συμφωνία για την ενοικίαση από την πλευρά της χώρας μας γαλλικών φρεγατών. Είναι οξύμωρο και αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν σε μια περίοδο κρίσης, σε μια περίοδο που ζητάμε βοήθεια από τους εταίρους αυτοί να απαιτούν, να τους δίνουμε χρήματα για να νοικιάζουμε οπτικά συστήματα. Οι γνώστες μάλιστα, οι βαθύτεροι γνώστες*

των τεχνικών ζητημάτων με ενημερώνουν ότι **αυτά τα πλοία, είναι πλοία ακατάλληλα για τη χώρα μας**, διότι είναι πλοία ανθυποβρυχιακού αγώνα και μάλιστα σε ανοικτές θάλασσες, όχι σε κλειστές θάλασσες όπως το Αιγαίο. Και προβλέπεται μάλιστα να τα νοικιάσουμε 200.000.000 το χρόνο για μια 5ετία, δηλαδή 1 δισ. στην 5ετία. Με δυο λόγια **από τη μια τσέπη βγαίνει η βοήθεια από την άλλη μπαίνει. Εμείς έχουμε μια τελείως διαφορετική αντίληψη. (...) θα πρέπει να προσανατολιστούμε όχι σε τέτοιου είδους εξοπλισμούς που **συνήθως κρύβουν από πίσω τους πολιτικές σκοπιμότητες και μίζες** αλλά να προσανατολιστούμε σε μια αξιόπιστη ελληνική αμυντική βιομηχανία**».

Δε θέλουμε να μπούμε σε συζήτηση σχετικά με το ποια οπτικά συστήματα είναι κατ'άλληλα για την Ελλάδα και ποια όχι. Όμως, η ιστορία με τις φρεγάτες (που από πολύ παλιά είχαν κατηγορηθεί ως πλοία ακατάλληλα για το Αιγαίο) είναι μια απόδειξη για το ότι οι πολεμικοί εξοπλισμοί δεν έχουν σχέση με την περιβόητη «εθνική άμυνα», αλλά είναι μπιζνες που, όπως είπαμε, έχουν πωλητές, αγοραστές, μεσάζοντες, εισηγητές-ειδικούς στρατιωτικούς, προπαγανδιστές στα ΜΜΕ κτλ. Όλοι αυτοί παίρνουν το μερίδιο που τους αναλογεί απ' αυτές τις χρυσοφόρες μπιζνες. Δε χρειάζεται να πούμε ότι ο ελληνικός λαός είναι αυτός που πλήρωνε και εξακολουθεί να πληρώνει.

◆ Τέλος, δεν μας εξέπληξε η γερμανική παρέμβαση που ανέβαλε και πάλι την ενοικίαση των γαλλικών φρεγατών. Πάντοτε υπήρχε άγριο ανταγωνισμός ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα που αναζητούν αγορές για τα πολεμικά τους μονοπώλια. Εδώ πρέπει να θυμίσουμε ότι η Γερμανία είχε σχεδόν μονοπώλιο τις πωλήσεις σκαφών για το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό (φρεγάτες ΜΕΚΟ, υποβρύχια τύπου «Παπανικολής» - αυτά που γέρνουν - κ.ά.). Δε θα άφηνε, λοιπόν, η ηγεμονική δύναμη της Ευρώνης, που ελέγχει τόσο ασφυκτικά τον ελληνικό καπιταλισμό μετά το 2010 (είναι ο μεγαλύτερος δανειστής), να της φύγει μια δική της αγορά μέσα από τα χέρια.

Βέβαια, επειδή οι μπιζνες δεν οδηγούν σε καταστροφή αλλά σε «αμοιβαία επωφελείς συμβιβασμούς», μπορούμε να προβλέψουμε ότι κάποια στιγμή θα υπάρξει συμφωνία Γερμανίας-Γαλλίας για μοιρασιά των οπλικών συστημάτων με τα οποία η πολεμική βιομηχανία της κάθε χώρας θα... «ενισχύσει την εθνική μας άμυνα». Ο ελληνικός λαός ως είναι έτοιμος να πληρώσει το «μάρμαρο» (μαζί με τα «νταβατζιλίκια»).

Ζητάει και τα ρέστα η παιδική χαρά του Μαξίμου

«Δεν έχει συμβεί απολύτως τίποτα. Δεν καταλαβαίνω γιατί παίρνει τέτοια έκταση το θέμα». Αυτά δήλωσε... απορημένος ο Τζανακόπουλος, αναφερόμενος στο θέμα των γαλλικών φρεγατών, σε ραδιοφωνική του συνέντευξη στον ΣΚΑΙ, το πρωί της περασμένης Τρίτης. Όταν του επισημάνθηκαν οι δηλώσεις Κουβέλη, είπε με το ίδιο θράσος: «Ο κ. Κουβέλης και η κυβέρνηση, αυτό που λέει είναι ότι υπάρχουν διευρύνσεις για μια σειρά από projects. Από εκεί και πέρα, εάν υπάρξει οποιαδήποτε συμφωνία για οποιοδήποτε τέτοιο θέμα, θα υπάρξει και επίσημη ενημέρωση και φυσικά σχετική συζήτηση σε όλα τα αρμόδια όργανα, τα κυβερνητικά, αλλά και τα κοινοβουλευτικά».

Τι είχε δηλώσει ο Κουβέλης, όχι μόνο σε ραδιοφωνική του συνέντευξη την περασμένη Παρασκευή, αλλά και σε συνέντευξή του στην «Αυγή της Κυριακής»; «*Η Ελλάδα δεν μπορεί να μπει στην κούρσα των εξοπλισμών. Εκείνο που πρέπει να κάνει η Ελλάδα είναι να υπηρετεί συνεχώς μία διαδικασία ενίσχυσης της αποτρεπτικής της δύναμης. Εκκρεμεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια, από το 2004 η υπόθεση - για παράδειγμα - της αναβάθμισης κάποιων αεροπλάνων που έχουμε. Πρέπει να γίνει. Κατά τη γνώμη μου ναι. Αυτό δεν αποτελεί συμμετοχή στην ανταγωνιστική κούρσα των εξοπλισμών. Οι δύο φρεγάτες που μιλάμε και που έχουν σχέση με το leasing (μτφ. Χρονομίσθωση) δεν είναι απόφαση της περασμένης εβδομάδας. Έχει προηγηθεί μία ολόκληρη διαδικασία. Υπάρχει και μελετάται ένα άλλο στάδιο το οποίο θα είναι η αγορά άλλων δύο φρεγατών. Μάλλον όχι με τη διαδικασία του leasing. Αλλά δεν μπορώ να προτρέξω, δεν μπορώ να σας πω με ακρίβεια, γιατί βρίσκονται σε εξέλιξη οι συζητήσεις*».

Η τοποθέτηση του Κουβέλη ήταν σαφέστατη: η αγορά δύο φρεγατών με «λίζινγκ» έχει τελειώσει και γίνονται διαπραγματεύσεις για την αγορά δύο ακόμα φρεγατών, όχι με «λίζινγκ». Και βέβαια, ο Κουβέλης δε θα μιλούσε αν δεν είχε ενημέρωση και εντολή από το Μαξίμου. Δεν πήρε ο ίδιος μέρος στις διαπραγματεύσεις για να γνωρίζει ότι το θέμα έκλεισε. Το χειρίστηκε προσωπικά ο Τσίπρας (διέρρευσε ότι υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Μακρόν), ο οποίος «πάσαρε» την είδηση στον Κουβέλη, παρακάμπτοντας επιδεικτικά τον Καμμένο. Όπως αποδείχτηκε από τις δηλώσεις της γαλλίδας υπουργού Άμυνας, το θέμα δεν ήταν ακόμα «ώριμο» για ανακοίνωση. Προφανώς, υπάρχουν «ζητήματα» που έχουν να κάνουν με το ακριβές περιεχόμενο της συμφωνίας. Η «παιδική χαρά» του Μαξίμου, όμως, έσπευσε να βγάλει ντελάλη, προσπαθώντας να εκμεταλλευτεί το εθνικιστικό κλίμα του τελευταίου διαστήματος. Μετά, όταν η υπόθεση «στράβωσε» άρχισε να προκαλεί τη νοημοσύνη μας με τον Τζανακόπουλο να μιλάει για «πρότζεκτ». Ποια «πρότζεκτ», ρε; Εδώ ο Κουβέλης δήλωσε ότι οι φρεγάτες είναι έτοιμες και το καλοκαίρι θα πλέουν στο Αιγαίο!

Βέβαια, ο ξεφτίλας το ξεφτιλίκι δεν το φοβάται. Ο Κουβέλης αναγκάστηκε να υποστεί δημόσιο εξευτελισμό από τον Καμμένο. Μπορούσε να μην πάει στη συνέντευξη Τύπου (αν είχε ίχνη αξιοπρέπειας, βέβαια, θα είχε παραιτηθεί, αποκαλύπτοντας όλο το παρασκήνιο), όμως έπρεπε να καλύψει τον Τσίπρα, να τον κρατήσει στο απυρόβλητο. Ο Καμμένος, εμφανώς σε τσακίρ κέφι, δεν περιορίστηκε μόνο να αδειάσει τον Κουβέλη για όσα είπε για τις φρεγάτες, βγάζοντάς τον ευθέως ψεύτη (σύμφωνα με όσα είπε, ο Μακρόν συζήτησε με τον Τσίπρα μόνο για την «πιθανότητα μέρους του ποσού των 8 δισ. που οφείλουν οι ευρωπαϊκές χώρες για τη διαφορά των ομολόγων, που πρέπει να επιστραφούν στην Ελλάδα, το οποίο αφορά την επιστροφή από τη Γαλλία προς την Ελλάδα, να χρησιμοποιηθεί προκειμένου να υπάρξει συνέργεια για την κατασκευή φρεγατών στην Ελλάδα» - ούτε δύο φρεγάτες με leasing ούτε παραγγελία δύο νέων φρεγατών). Απηύθυνε και νουθεσίες στον άνθρωπο που όταν ορκίστηκε αναπληρωτής υπουργός είχε δηλώσει: «Δεν έχω εκχωρήσει την ιδεολογική και πολιτική μου ταυτότητα στον κ. Καμμένο». «Δημόσιες δηλώσεις και προσπάθειες εκμετάλλευσης των θεμάτων που αφορούν τους εξοπλισμούς και την εθνική μας άμυνα μόνο ζημιά μπορούν να προκαλέσουν στην εθνική θέση της χώρας», είπε ο Καμμένος, φωτογραφίζοντας τον παρακαθήμενο Κουβέλη, το πρόσωπο του οποίου είχε παγώσει σε μια σκυθρωπή μάσκα.

Δε σταμάτησε ούτε εκεί ο Καμμένος. Πήρε τη ρεβάνς και για το χαρακτηρισμό «υπερτροφικός λόγος», που είχε αποδώσει σε δήλωσή του για τους δύο στρατιωτικούς ο Κουβέλης. Είπε συγκεκριμένα: «Τα δύο στελέχη των ελληνικών Ενοπλων Δυνάμεων βρίσκονται αυτή τη στιγμή **όμηροι** στις τουρκικές φυλακές της Αδριανούπολης. Δυστυχώς **επιβεβαιώθηκαν**, μετά την αναφορά στην τελευταία συνέντευξη του Προέδρου Ερντογάν περί ανταλλαγής».

Το ξεφτιλίκι ολοκληρώθηκε μετά το τέλος της συνέντευξης Τύπου, όταν ο Κουβέλης διέρρευσε ότι από την Πέμπτη 19 Απριλίου η κυβέρνηση είχε αποστείλει αίτημα στη Γαλλία για ν' αποκτήσει με leasing δύο φρεγάτες τύπου FREMM!

Ενα κόμμα σε κρίση

Ο Μάρτιν Σουλτς εκλέχτηκε πρόεδρος του SPD με το 100% των ψήφων στο κομματικό συνέδριο. Ήταν η ελπίδα των γερμανών σοσιαλδημοκρατών να ξαναπάρουν την καγκελαρία. Η ελπίδα πνίγηκε στις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου, καθώς το SPD υπέστη τη σφροδρότερη εκλογική ήττα του κατά τα μεταπολιτευτικά χρόνια. Η συμμετοχή σ' ένα νέο «μεγάλο συνασπισμό», το πικρό ποτήρι που ο Σουλτς προσπάθησε ανεπιτυχώς να αποφύγει, δεν οδήγησε μόνο στην απομάκρυνση του «αποτυχημένου» από την ηγεσία, αλλά και σε μια μίζερη εκλογή της διαδόχου του Αντρέα Νάλες στην ηγεσία του κόμματος.

Η Νάλες πήρε μόνο το 66,35% των συνεδριακών ψήφων. Είναι το δεύτερο χειρότερο αποτέλεσμα υποψήφιου προέδρου του SPD. Κατά μια διαβολική σύμπτωση, η Νάλες είχε ανάμιξη και στο αρνητικό ρεκόρ συνεδριακών ψήφων, που συγκέντρωσε το 1995 ο Οσκαρ Λαφοντέν (μετέπειτα συνιδρυτής του Linke). Ήταν τότε (η Νάλες) πρόεδρος της Νεολαίας (Γιούζος), που στήριξε τον Λαφοντέν. Τώρα, η Γιούζος στήριξε την αντίπαλο της Νάλες Σιμόνε Λάνγκε, δήμαρχο του μικροσκοπικού Φλένσμπουργκ (στα σύνορα Γερμανίας-Δανίας), η οποία συγκέντρωσε το 27,6% των ψήφων, αποτέλεσμα που θέτει ευθύς εξαρχής υπό πολιτική ομηρεία τη Νάλες: η διάδοχός της έχει ήδη βρεθεί.

Η Νάλες θα πρέπει να λειτουργήσει στη Βουλή ως κυβερνητικός εταίρος και εκτός Βουλής ως εκπρόσωπος ενός κόμματος που θέλει να ξανακερδίσει τη χαμένη του αίγλη. Αυτό όμως μπορεί να το κάνει μόνο ένα κόμμα που ασκεί αντιπολίτευση. Παρά την αχαλίνωτη κοινωνική δημαγωγία της προεκλογικής περιόδου, το SPD δεν έπεισε ότι αντιπροσωπεύει κάτι διαφορετικό από τη Δεξιά της Μέρκελ και του Ζεεχόφερ. Γιατί να καταφέρει κάτι διαφορετικό η Νάλες; Εκτός αν δοκιμάσει να τινάξει στον αέρα τον κυβερνητικό συνασπισμό. Μέχρι στιγμής δε διαφαίνεται κάτι τέτοιο. Όμως τίποτα δεν μπορεί ν' αποκλείσει κανείς, όταν ιστορικά κόμματα, όπως το SPD, βρίσκονται στο όριο της... πασοκοποίησης.

ΥΓ. Έναν πίνακα που απεικονίζει τον Βίλι Μπραντ δώρισε η Νάλες στον Σουλτς. Παρηγοριά στον άρρωστο; Μάλλον περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαίς. Και για τους δυο τους.

Εμείς θα βομβαρδίζουμε κι εσείς θα πληρώνετε!

Η ιμπεριαλιστική αλαζονεία δεν έχει όρια. Αυτό φρόντισε να μας το υπενθυμίσει ο Τραμπ κατά τη συνέντευξη Τύπου που έδωσε με τον Μακρόν. Με ύφος χιλίων καρδινάλιων, ο Τραμπ υποστήριξε ότι οι πλουσιότερες αραβικές χώρες θα πρέπει να πληρώσουν για την «προστασία» που τους παρέχουν οι ΗΠΑ (και σε μικρότερο βαθμό η Γαλλία, συμπλήρωσε, θέλοντας με αυτόν τον τρόπο να τονίσει την υπεροχή της χώρας του έναντι της Γαλλίας), χωρίς την οποία δε θα άντεχαν να επιβιώσουν ούτε μία βδομάδα! Κι όχι μόνο να πληρώσουν, αλλά και να στείλουν και το στρατό τους στη Συρία για να απαλλάξουν τα αμερικανικά που τόσο κουράστηκαν να βομβαρδίζουν!

Ο «επιτυχής» πόλεμος της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη, με τα κατορθώματά της (γράφουμε δίπλα), άνοιξε την όρεξη στους Αμερικάνους να χρησιμοποιήσουν το Βασίλειο των Σαούντ και στη Συρία, έτσι ώστε να μην κινδυνεύουν να την πατήσουν όπως την πάτησαν στο Ιράκ (και πολύ χειρότερα στο Βιετνάμ, παλαιότερα) με τις απώλειες που είχαν. Ο σαουδάραβας υπουργός Εξωτερικών, σχολιάζοντας τις δηλώσεις Τραμπ, υποστήριξε ότι είναι το Κατάρ που θα πρέπει να πληρώσει, έχοντας μάλιστα τη μεγαλύτερη αμερικάνικη στρατιωτική βάση στη Μέση Ανατολή, με 9.000 στρατιώτες και 100 μαχητικά αεροπλάνα, μόλις 100 χιλιόμετρα από την πρωτεύουσα Ντόχα.

Όπως καταλαβαίνετε, ο λογαριασμός θα περιφέρεται από... κράτος σε κράτος για να πληρωθεί. Δε φτάνει που πληρώνουν τα μαλλιοκέφαλά τους για όπλα (κάνοντας τις αμερικάνικες πολεμικές βιομηχανίες να θησαυρίζουν), θα πρέπει να πληρώσουν και για την εξασφάλιση της Pax Americana! Αυτή όμως είναι η μοίρα του υποτελή. Να τρώει τις καρπαζιές και να κάνει την πάπια.

Ποιος μιλά για το Γιαρμούκ;

Την ίδια στιγμή που το γαϊτανάκι για το αν η Συρία έριξε ή όχι χημικά στη Δούμα και για το πώς κατασκευάστηκε το σχετικό βίντεο που παρουσίασαν τα Λευκά Κράνη συνεχίζεται, με τους επιθεωρητές του Οργανισμού για την Απαγόρευση των Χημικών Οπλών να φτάνουν καθυστερημένα και να ολοκληρώνουν γρήγορα την αποστολή τους (μη φάνε καμιά αδέσποτη σφαίρα), μερικά χιλιόμετρα παραπέρα, το παλαιστινιακό στρατόπεδο του Γιαρμούκ, βόρεια της Δαμασκού, δέχεται τα σφοδρά πυρά του στρατού του Ασσαντ και των ρωσικών μαχητικών. Σύμφωνα με το Αλ Τζαζίρα (25/4/18, βλ. <https://www.aljazeera.com/news/2018/04/syria-yarmouk-camp-war-stomachs-annihilation-18042321211918.html>), από την Πέμπτη 19 Απριλίου μέχρι την Τρίτη 24 Απριλίου, πραγματοποιήθηκαν πάνω από 580 αεροπορικές επιθέσεις κατά του στρατοπέδου, η πλειοψηφία των οποίων χτύπησε κατοικημένες περιοχές. Την περασμένη Κυριακή, το μοναδικό νοσοκομείο του Γιαρμούκ καταστράφηκε πλήρως από τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Στο στρατόπεδο αυτό κατοικούσαν πριν από το 2011 160.000 παλαιστίνιοι πρόσφυγες. Ήταν το μεγαλύτερο παλαιστινιακό προσφυγικό στρατόπεδο στη χώρα. Από το 2015 έπεσε στα χέρια των μαχητών του Ισλαμικού Κράτους (πιθανώς και άλλων αντιπολιτευόμενων τον Ασσαντ ένοπλων ομάδων) και ξεκίνησε ο αποκλεισμός του. Η υπηρεσία αρωγής του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (UNRWA) έκτοτε σταμάτησε κάθε παροχή βοήθειας προς το στρατόπεδο και χιλιάδες παλαιστίνιοι πρόσφυγες το εγκατέλειψαν πριν τον αποκλεισμό για να γίνουν πρόσφυγες για δεύτερη φορά, με αποτέλεσμα σήμερα να έχουν απομείνει μόλις γύρω στους 1.200.

Τις τελευταίες μέρες, γύρω στους 5.000

παλαιστίνιοι πρόσφυγες μεταφέρθηκαν από το στρατόπεδο στη γειτονική Γιάλντα (που βρίσκεται στα χέρια αντικαθεστωτικών ένοπλων ομάδων). Ένας από αυτούς ήταν ο Μαζντ Αλ Μάσρι. Γεννημένος στο στρατόπεδο, ο Μάσρι αναγκάστηκε να το εγκαταλείψει υπογραμμίζοντας την τεράστια καταστροφή που έχει υποστεί όλα αυτά τα χρόνια. Το μεγαλύτερο έγκλημα του αποκλεισμού που επέβαλαν οι συριακές δυνάμεις, κατά τον Μάσρι, ήταν το κλείσιμο του διαδρόμου που οδηγούσε στη Γιάλντα. Αποτέλεσμα ήταν ο εγκλωβισμός χιλιάδων παλαιστίνιων προσφύγων στο στρατόπεδο, στο οποίο η κατάσταση επιδειωνόταν ολοένα και περισσότερο, έχοντας γίνει εφιαλτική σήμερα. Κάτοικοι του στρατοπέδου διαμαρτύρονται για τη σιγή της ΡΛΟ μπροστά στην καταστροφή που βιώνουν οι εναπομείναντες παλαιστίνιοι πρόσφυγες, οι οποίοι σήμερα κρύβονται για να σωθούν από την ποικιλία των πυρών που εκτοξεύονται, από βόμβες βαρελιού ή διασποράς μέχρι πυραύλους εδάφους-εδάφους. Κανείς δεν κυκλοφορεί στο στρατόπεδο που

έχει μετατραπεί σε σωρούς από συντρίμια.

«Δεν μπορούμε να πούμε ότι αυτό είναι πόλεμος. Σε ένα πόλεμο υπάρχουν νοσοκομειακές ομάδες, νοσοκομεία, καταφύγια, πιθανότητα για εκχειρίδια ή ασφαλείς διαδρόμους», λέει ο Σαγιέντ, ένας άλλος πρώην κάτοικος του Γιαρμούκ, συμπληρώνοντας: «Εδώ όμως έχουμε να κάνουμε με ισοπέδωση».

Η διεθνής κοινότητα δεν ασχολείται με το θέμα. Οι δυτικές βόμβες έπεσαν για να «τρίξουν τα δόντια» στη Ρωσία, η οποία συνεχίζει ανενόχλητη κατά τα άλλα το καταστροφικό της έργο, στηρίζοντας τον Ασσαντ για να επικρατήσει σε ολόκληρη τη χώρα διά πυρός και σιδήρου. Οι αντικαθεστωτικοί στριμώχνονται πλέον στην επαρχία Ιντλίμπ (στα βόρεια) και οι εναπομείναντες θύλακές τους ισοπεδώνονται. Προκειμένου να περάσει πιο εύκολα στη διεθνή κοινότητα το έγκλημα, βαφτίζονται όλοι οι αντικαθεστωτικοί «τρομοκράτες» ή μαχητές του Χαλιφάτου, ώστε να δικαιολογείται κάθε έγκλημα πολέμου από τα συριακά στρατεύματα.

Εγκλήματα πολέμου με σαουδαραβικό «άρωμα»

Το έκανε το «θαύμα» της Σαουδικής Αραβίας στην Υεμένη. Σιγά μην άφηνε πίσω τους Αμερικάνους στις δολοφονίες αμάχων. Αυτή τη φορά, οι σαουδαραβικές βόμβες έπεσαν πάνω σε ένα γάμο (όπως και οι αμερικάνικες ενίοτε στο Αφγανιστάν), με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον 33 άτομα, συμπεριλαμβανόμενης της νύφης, και να τραυματιστούν άλλα 45! Οι περισσότεροι από τους νεκρούς ήταν γυναίκες και παιδιά που είχαν μαζευτεί κάτω από τις τέντες των καλεσμένων στο γαμήλιο γλέντι στη βορειοδυτική επαρχία Hajjah της Υεμένης.

Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, η κατάσταση στην Υεμένη είναι απελπιστική. Το 80% του πληθυσμού (22 εκατομμύρια άτομα) χρειάζεται ανθρωπιστική βοήθεια, με τις αεροπορικές επιθέσεις της συμμαχίας κατά των Χούτι, της οποίας ηγείται η Σαουδική Αραβία, να έχουν χτυπήσει γάμους, αγορές, νοσοκομεία και σχολεία, στην προσπάθειά τους να γονατίσουν τους Χούτι.

Τελευταίο «κατόρθωμα» ήταν η δολοφονία του πολιτικού εκπροσώπου των Χούτι, Σάλεχ Αλ Σάμαντ, ύστερα από αεροπορική επιδρομή. Αμφίβολο είναι όμως αν αυτή η πολιτική δολοφονία θα σταματήσει τον πόλεμο που συνεχίζει να μαίνεται αμείλικτος.

ΥΓ. Πριν από ένα χρόνο και μερικούς μήνες, οι ΗΠΑ είχαν δολοφονήσει 14 άτομα που φέρονταν να είναι μέλη της Αλ Κάιντα της Υεμένης. Ήταν η πρώτη «αντιτρομοκρατική» επιχείρηση της προεδρίας Τραμπ και διαφημίστηκε δεόντως για την «επιτυχία» της από τον Λευκό Οίκο. Είχε όμως ένα μικρό... προβληματάκι. Στην επιχείρηση σκοτώθηκε ένας αμερικάνος κομάντο και τραυματίστηκαν άλλοι τρεις. Το υπουργείο Πολέμου έστειλε φυσικά τα συλλυπητήρια στο νεκρό αμερικάνο στρατιώτη αλλά δεν έκανε το ίδιο για τις τουλάχιστον οκτώ γυναίκες και επτά παιδιά (ηλικίας μεταξύ 3 και 13 ετών,) τα οποία επίσης σκοτώθηκαν στην «επιτυχημένη» επίθεση. Αυτές οι παράπλευρες απώλειες δε συνιστούν... έγκλημα πολέμου!

Τραμπ-Μακρόν: Αργότερα θα μάθουμε τις ειδήσεις

Τα αμερικάνικα και τα διεθνή ΜΜΕ ασχολήθηκαν περισσότερο με τη γκλαμουριά: Ο Τραμπ με τον Μακρόν φυτεύουν ένα δέντρο στον κήπο του Λευκού Οίκου - Η Μελάνια ξεναγεί την Μπριζίτ σε πινακοθήκη - Το χρυσό σερβίτσιο της Χίλαρι χρησιμοποιήσε η Μελάνια για να τη σπάσει στον μπερμπάντη Ντόναλντ - Το εξοχικό του Τζορτζ Ουάσινγκτον ξανάνοιξε για χάρη του Μακρόν και άλλα τέτοια... ύψιστης σοβαρότητας θέματα. Όμως δεν νομίζουμε ότι ο Μακρόν πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στις ΗΠΑ για να ζήσει την αμερικάνικη γκλαμουριά και για να βγάλει αναμνηστικές φωτογραφίες η σύζυγός του.

Μετά την κοινή πολεμική τους δράση στη Συρία, χωρίς τη συμμετοχή της Γερμανίας, είναι φανερό ότι ο γαλλικός ιμπεριαλισμός αναζητά μια εκλεκτική συμμαχία με τον αμερικάνικο, στον ευρύτερο χώρο της Μέσης Ανατολής, όπου παραδοσιακά η Γαλλία έχει συμφέροντα. Από τις επίσημες δηλώσεις φάνηκε ότι το κύριο μενού στις συζητήσεις Τραμπ-Μακρόν ήταν η πολυμερής συμφωνία για το πυρηνικό πρόγραμμα του Ιράν, την οποία ο Τραμπ έχει ανακοινώσει ότι θα

καταγγείλει. Από τις δημόσιες δηλώσεις δε βγάζεις, βέβαια, άκρη. Ειδικά όταν αυτός που μιλά είναι ο Μακρόν, ο μετρ της ασάφειας και της γενικόλογίας, που περιέγραφε μια νέα συμφωνία με το Ιράν, η οποία θα είναι νέα, αλλά θα είναι ταυτόχρονα και συμπληρωματική της παλιάς.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να βγάλουμε ασφαλή συμπεράσματα για την κατάληξη των συνομιλιών Τραμπ-Μακρόν. Αν βγήκαν ειδήσεις (δηλαδή συμφωνία ανάμεσα στις δυο ιμπεριαλιστικές δυνάμεις), θα το μάθουμε αργότερα. Πάντως, ο Μακρόν δεν μπορεί να λειτουργήσει μέχρι το τέλος εκλεκτικιστικά, δηλαδή αγνοώντας τη Γερμανία που είναι κυρίαρχη στην ΕΕ.

Ο ιρανός πρόεδρος Χασάν Ροχανί, πάντως, αντιμετώπισε τον Τραμπ με ειρωνεία (τον αποκάλεσε πολιτικά, νομικά και από άποψη διεθνών συνθηκών αγράμματο) και αναρωτήθηκε πώς είναι δυνατόν ένας κατασκευαστής πολυκατοικιών να θέλει να αλλάξει μια πολυμερή συμφωνία παρέα «με έναν κάποιον ηγέτη ευρωπαϊκής χώρας» (απαξίωσε να αναφέρει το όνομα του Μακρόν).

Λωρίδα της Γάζας

Δεκάδες νεκροί από τα ισραηλινά πυρά

Οι διαδηλώσεις στη νεκρή ζώνη στη Λωρίδα της Γάζας συνεχίζονται ακατάπαυστα, ενώ σύμφωνα με δηλώσεις παλαιστίνων και ξένων γιατρών, τα τραύματα από ισραηλινά πραγματικά πυρά, που έχουν υποστεί περισσότεροι από 1.700 Παλαιστίνιοι, από τη μέρα που ξεκίνησαν οι διαδηλώσεις για τη «Μέρα της Επιστροφής», είναι ασυνήθιστα σοβαρά.

Οι νεκροί από τις 30 Μάρτη μέχρι σήμερα έχουν φτάσει τους 37 (ανάμεσά τους δύο δημοσιογράφοι), ενώ οι τραυματίες έχουν ξεπεράσει τους 5.000, με το 36% από αυτούς να είναι από πραγματικά πυρά.

Γιατροί στο Νοσοκομείο Αλ Σίφα της Γάζας δήλωσαν ότι έχουν να δουν τέτοιες σοβαρότητας τραύματα από τη σιωνιστική εισβολή στη Γάζα το 2014. Εκπρόσωπος της ΜΚΟ «Γιατροί Χωρίς Σύνορα» είπε ότι οι ιατρικές τους ομάδες έχουν παράσχει μετεγχειρητική φροντίδα σε ανθρώπους με συντριπτικά τραύματα εξαιρετικής σοβαρότητας, που απαιτούν ιδιαίτερη και πολύπλοκη αντιμετώπιση. Το πιθανότερο είναι ότι αυτά τα τραύματα θα αφήσουν σοβαρές και μόνιμες αναπηρίες στους πάσχοντες. Από την 1η Απρίλη μέχρι σήμερα, οι γιατροί των ΓΧΣ έχουν φροντίσει περισσότερους από 500 Παλαιστίνιους με τραύματα από σφαίρες κυρίως στα κάτω άκρα. Ανάμεσα στους τραυματίες είναι πολλές γυναίκες και παιδιά. Τα τραύματα περιλαμβάνουν εκτεταμένη καταστροφή σε οστά και μαλακούς

ιστούς καθώς και οπές εξόδου των σφαιρών μεγέθους ανθρώπινης γροθιάς. Πολλοί τραυματίες αναγκαστικά θα υποστούν ακρωτηριασμούς των άκρων τους, αν δεν αναζητήσουν ιατρική φροντίδα εκτός Γάζας. Στις 20 Απρίλη, γιατροί της οργάνωσης δήλωσαν ότι προχώρησαν σε 17 ακρωτηριασμούς ποδιών και χεριών τραυματιών προκειμένου να τους σώσουν τη ζωή.

Για να αντεπεξέλθουν στην πλημύρα των τραυματιών, τα δημόσια και ιδιωτικά νοσοκομεία της Γάζας έχουν στήσει μονάδες πρωτοβάθμιας περίθαλψης τραυματιών στους τόπους των διαδηλώσεων, δίπλα στα σύνορα της Γάζας με το Ισραήλ. Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, οι εκτεταμένες ελλείψεις σε ιατρικό υλικό, λόγω του σιωνιστικού αποκλεισμού της Λωρίδας, υποσκάπτει τη

δυνατότητα των ιατρικών δομών της Γάζας στο να παράσχουν την κατάλληλη περίθαλψη στους τραυματίες. Το παλαιστινιακό υπουργείο Υγείας δήλωσε ότι χρειάζεται επείγοντως 75 είδη βασικών φαρμάκων και 190 τύπους αναλώσιμου ιατρικού υλικού. Παράλληλα, σύμφωνα με στοιχεία του ΠΟΥ, το Ισραήλ χτυπάει στοχευμένα ιατρικό προσωπικό στα σημεία των διαδηλώσεων, έχοντας τραυματίσει με πραγματικά πυρά τουλάχιστον τρεις διασώστες και πλήξει 13 ασθενοφόρα.

Ισραηλινή ανθρωπιστική οργάνωση έδωσε στη δημοσιότητα βίντεο που απεικονίζει ισραηλινούς στρατιώτες να συζητούν πώς θα βελτιώσουν τις βολές τους με σφαίρες καουτσούκ πετυχαίνοντας άοπλους παλαιστίνιους διαδηλωτές, γελώντας και σφυ-

ρίζοντας όταν τους πυροβολούν. Οι στρατιώτες στέκονται δίπλα σε στρατιωτικό μπλόκο στην είσοδο του χωριού Μαντάμα της Δυτικής Οχθης στις 13 Απρίλη. Στο βίντεο ακούγονται να λένε ο ένας στον άλλο: «Είναι ακόμα μακριά, περίμενε να έρθουν πιο κοντά γιατί θα τους τρομάξεις». «Χρειαζόμαστε μια καλή βολή και αυτό είναι όλο, αυτό θα τους μάθει να μην πετάνε πέτρες». Ο ίδιος στρατιώτης ακούγεται να λέει ότι οι πέτρες που τους πετάνε οι διαδηλωτές δε φτάνουν καν κοντά τους. Λίγο μετά, οι στρατιώτες επευφημούν συνάδελφό τους που πέτυχε ένα διαδηλωτή. Οι στρατιώτες των σιωνιστών αντιμετωπίζουν τους Παλαιστίνιους σαν ζώα και την καταστολή τους σαν κυνήγι. Η εικόνα αυτή δεν αποτελεί την εξαίρεση αλλά τον κανόνα, η βαρβαρότητα είναι σύμφυτη του σιωναζισμού.

Το βίντεο δόθηκε στη δημοσιότητα λίγες μέρες μετά τη δήλωση του απόστρατου ισραηλινού στρατηγού, Ζβίκια Φόγκελ, πρώην αρχηγού του τμήματος του ισραηλινού στρατού που είναι υπεύθυνο για τη φύλαξη των συνόρων του Ισραήλ με τη Γάζα, ότι οποιοσδήποτε πλησιάζει τα σύνορα πρέπει να θεωρείται πιθανή απειλή και νόμιμος στόχος, ακόμα και αν είναι παιδί. Ταυτόχρονα κριτίκαρε όσους μέσα στο Ισραήλ καλούν τον ισραηλινό στρατό να αποφεύγει να σκοτώνει άοπλους παλαιστίνιους διαδηλωτές, λέγοντας ότι οι εκτελέσεις Παλαιστινίων είναι το τίμημα που πρέπει να πληρώσει το Ισραήλ προκειμέ-

νου να εξασφαλίσει την ασφάλεια και την ποιότητα ζωής των πολιτών του.

Οι συνεχόμενες δολοφονίες άοπλων διαδηλωτών έχουν προκαλέσει την κριτική μέχρι και αμερικάνικων ΜΚΟ όπως η Human Rights Watch και η Διεθνής Αμνηστία, που τις χαρακτηρίζουν ως στοχευμένους φόρους άοπλων διαδηλωτών, ανάμεσά τους και παιδιών.

Η εικόνα των νεκρών ή τραυματισμένων παιδιών, η εικόνα του αίματος των άοπλων παλαιστίνων νεολαίων που διαδηλώνουν στη νεκρή ζώνη της Γάζας, από τα πυρά του ισραηλινού στρατού κατοχής, δεν μπορεί πλέον να κρυφτεί. Οι διασημότητες που παλιότερα στήριζαν αναφανδόν το Ισραήλ και τον σιωνισμό, εμφανίζονται πλέον διστακτικές, φοβούμενες την ταύτιση με ένα αιμοσταγές και βάρβαρο καθεστώς. Σε αυτή την κατηγορία ανήκει και η Νάταλι Πόρτμαν, η οποία αρνήθηκε να παραστεί στη βράβεισή της με το βραβείο Genesis στην Ιερουσαλήμ. Η Πόρτμαν δεν έχει τοποθετηθεί ποτέ ενάντια στο σιωνισμό. Αντιθέτως, έχει στηρίξει δεκάδες φορές το Ισραήλ και χαρακτηρίζεται σαν φιλελεύθερη σιωνίστρια, θαυμάστρια του Αμους Οζ, εξέχοντος εκπροσώπου του σιωνισμού σε παγκόσμιο επίπεδο. Μετά τις επικρίσεις που δέχτηκε μέσα στο Ισραήλ, έσπευσε να ανακοινώσει τη λίστα με τις ισραηλινές ανθρωπιστικές οργανώσεις στις οποίες θα κάνει χρηματικές δωρεές.

Γαλλία

Συνεχίζεται η απεργία στους σιδηροδρόμους

Συνεχίζεται η απεργία των γάλλων σιδηροδρομικών, αυξάνοντας κατακόρυφα την πίεση στον Μακρόν. Η διοίκηση της εταιρίας ανακοίνωσε ότι την Τρίτη 24 Απρίλη πραγματοποιήθηκαν μόλις το ένα από τα τρία δρομολόγια της υπερταχείας και των τρένων Intercity και δυο από τα πέντε των περιφερειακών τρένων. Στην ευρύτερη περιοχή του Παρισιού πραγματοποιήθηκε μόλις ένα από τα τρία δρομολόγια, ενώ πολλά από τα δρομολόγια εξωτερικού έχουν ακυρωθεί. Κάθε λεπτό που συνεχίζεται η απεργία η εταιρία ζημιώνεται περισσότερα από 6.500 ευρώ. Εκπρόσωπος της εταιρίας δηλώνει ότι η συμμετοχή των εργαζομένων στην απεργία μειώνεται σταδιακά, αποκρύπτοντας το γεγονός ότι η κύρια δύναμη της απεργίας ήταν εξ αρχής οι μηχανοδηγοί, στους οποίους τα ποσοστά συμμετοχής παραμένουν υψηλά. Τα συνδικάτα των εργαζομένων δήλωσαν ότι προτίθενται να συνεχίσουν την απεργία ακόμα και μέχρι τον Αύγουστο, αν ο Μακρόν δεν κάνει πίσω και η κυβέρνηση δεν προχωρήσει σε διαπραγματεύσεις με τους απεργούς.

Οι απεργίες στο δημόσιο τομέα συνεχίζονται στα νοσοκομεία, στους εργάτες στην καθαριότητα και στην ενέργεια, ενώ οι φοιτητές παρά την καταστολή και τα σπασίματα καταλήψεων, που έχουν δεχτεί από τα γαλλικά ΜΑΤ και ομάδες τραμπούκων συνεχίζουν τις καταλήψεις όπου μπορούν.

Σοσιαλδημοκρατική σαπίλα

Χρειάστηκαν τέσσερις ημέρες σφοδρών διαδηλώσεων και τουλάχιστον δύο νεκροί, για να αναστείλει το αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο ο «αριστερός» πρόεδρος της Νικαράγουα, Ντανιέλ Ορτέγκα. Ο Ορτέγκα έχει μακρά ιστορία, αφού ήταν ο ηγέτης των Σαντινίστας, του ένοπλου αριστερού κινήματος (με μαρξιστικές αναφορές) της Νικαράγουα, που έδωσε τον δικτάτορα Σομόζα και κυβέρνησε τη χώρα για έντεκα χρόνια (1979-1990).

Η όποια ρεφορμιστική πολιτική ακολούθησαν οι Σαντινίστας την δεκαετία του '80 δεν ήταν αρκετή για να τους κρατήσει στην εξουσία. Εχασαν με εκλογές και πέρασαν πολλά χρόνια για να επιστρέψουν στην εξουσία. Με μια σημαντική διαφορά. Ο Ορτέγκα του 2007 (όταν επέστρεψε στην εξουσία) δεν ήταν ο Ορτέγκα του 1979. Κι αυτό το δείχνει με τις πράξεις του την τελευταία δεκαετία που βρίσκεται στο τιμόνι της εξουσίας της χώρας. Βλέπετε, τα περιθώρια ρεφορμιστικών μεταρρυθμίσεων έχουν εκλείψει λόγω της

όξυνσης της κρίσης του καπιταλισμού σε παγκόσμιο επίπεδο, και οι λαϊκές αντιστάσεις έχουν υποχωρήσει.

Αυτό έδωσε την ευκαιρία στον Ορτέγκα να καταθέσει αντισσφαλιστικό νομοσχέδιο που προβλέπει μειώσεις συντάξεων και αυξήσεις εισφορών. Κανείς δεν περίμενε τέτοια αντίδραση σε μία χώρα που φαινόταν για καιρό «ήσυχη». Ούτε ο στρατός ούτε οι φιλοκυβερνητικές πολιτοφυλακές κατόρθωσαν να επιβάλουν την τάξη. Γι' αυτό και ο Ορτέγκα αναδιπλώθηκε για να σωθεί από τα χειρότερα. Όμως οι διαδηλώσεις συνεχίστηκαν και τις επόμενες μέρες, με τον

Ορτέγκα να κατηγορεί τις... εγκληματικές συμμορίες για το ξέσπασμά τους! Επρεπε να φτάσουν στους 27 οι νεκροί για να βγει ξανά ο Ορτέγκα και να δηλώσει ότι θα αφεθούν ελεύθεροι οι δεκάδες διαδηλωτές που συνελήφθησαν στο εξαήμερο των συγκρούσεων (πολλοί από τους οποίους ήταν φοιτητές) για να αποκλιμακωθεί κάπως η ένταση.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Ορτέγκα δείχνει ότι έχουν περάσει ανεπιστρεπτί οι εποχές του αντάρτικου. Τώρα είναι ένας «καθώς πρέπει» αστός πολιτικός που δε δίστασε παλιότερα να στείλει και στρατό στο Ιράκ στο πλευρό των Αμε-

रिकάνων και να βάλει στη θέση του υπουργού Βιομηχανίας τον πρώην διευθυντή της Texaco στην Ουρουγουάη! Πριν από μερικά χρόνια, η κατασκευή ενός καναλιού που θα συνέδεε την Καραϊβική Θάλασσα στον Ατλαντικό Ωκεανό με τον Ειρηνικό, που θα έκανε ένας κινέζος δισεκατομμυριούχος, ο Wang Jing, είχε προκαλέσει μεγάλες διαδηλώσεις στη χώρα για τις καταστροφικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις που θα είχε. Το σχετικό νομοσχέδιο ψηφίστηκε το 2013 και από το Δεκέμβριο του 2014 άρχισε να κατασκευάζεται το κανάλι που θα εκμεταλλευόταν μια κινέζικη εταιρία με έδρα το Χονγκ Κονγκ, ονόματι Hong Kong Nicaragua Development Group (HKND), για τα επόμενα 100 χρόνια, με πλήρη ασυλία, αφού δε θα υπόκειτο στους νόμους της χώρας! Το έργο τελικά δεν έγινε, γιατί ο Wang έχασε μεγάλο μέρος των χρημάτων του κατά τη χρηματοπιστωτική κρίση που ξέσπασε στην Κίνα το 2015-16 και το έργο εγκαταλείφθηκε, όμως η ξεφτίλα του Ορτέγκα παρέμεινε για να τον στιγματίσει σαν προδότη του λαού του.

στο φαχνό

Πρωτομαγιά 2018

Για να γίνει η Γη «κόκκινη»...

Άλλη μια Πρωτομαγιά θλίψης για την εργατική τάξη, σε όλο τον κόσμο. Η κατάσταση είναι απελπιστική, απ' όλες τις απόψεις. Η απελπισία, όμως, είναι ο χειρότερος σύμβουλος, γιατί οδηγεί στην αδράνεια και την παραίτηση. Τα λόγια του ποιητή πρέπει να οδηγήσουν τη σκέψη μας: «Κι αν είν' ο λάκκος σου πολύ βαθύς, χρέος με τα χέρια σου να σηκωθείς».

Ετσι ξεκινούσαμε την αναφορά μας στην Εργατική Πρωτομαγιά πριν από ένα χρόνο. Δε χρειάζεται ν' αλλάξουμε κάτι σ' αυτόν τον μικρό πρόλογο, γιατί δεν έγινε κάτι που ν' αλλάξει τη «θλίψη της Πρωτομαγιάς». Αντίθετα, μπορεί ν' απαριθμήσει κανείς εξελίξεις που κάνουν ακόμα πιο καταθλιπτική την εικόνα. Οχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά διεθνώς, το εργατικό κίνημα βιώνει ήττες και στο διεκδικητικό και στο πολιτικό πεδίο.

Μιλώντας για το πολιτικό πεδίο, πρέπει να επισημάνουμε από τη μια την παντελή έλλειψη επαναστατικής πολιτικής οργάνωσης του προλεταριάτου, η οποία να μπορεί να επηρεάσει τις εξελίξεις, και από την άλλη την άνοδο διάφορων ακροδεξιών και ανοιχτά φασιστικών ρευμάτων, τα οποία στηρίζονται και σε εργατικές ψήφους. Αντίβαρο σ' αυτά τα ρεύματα δεν είναι το πολιτικά οργανωμένο προλεταριάτο, αλλά τα παραδοσιακά αστικά κοινοβουλευτικά ρεύματα, που εξακολουθούν να είναι κυρίαρχα και να διευθύνουν τα αστικά κράτη.

Μιλώντας για το διεκδικητικό επίπεδο, πρέπει να επισημάνουμε ότι οι αντιστάσεις που αναπτύσσονται σε διάφορες χώρες είναι ποσοτικά λίγες (σε σχέση με τις επιθέσεις που δέχεται η εργατική τάξη) και ποιοτικά αδύναμες. Χαλιναγωγημένες τις περισσότερες φορές από την πουλημένη στο κεφάλαιο συνδικαλιστική γραφειοκρατία, λειτουργούν κυρίως ως εκδηλώσεις διαμαρτυρίας (με στόχο να εξαργυρωθούν στη μελλοντική κάλη), παραμένουν ασφυκτικά μέσα στα όρια της αστικής νομιμότητας και τις λίγες φορές που τα ξεπερνούν κατά κανόνα λυγίζουν μπροστά στο δυσμενή συσχετισμό που δημιουργούν οι συνασπισμένες δυνάμεις του κεφαλαίου, καθώς οι εργατικές δυνάμεις ως σύνολο δεν μπορούν να αντιπαραθέσουν ούτε την ενότητα στο δρόμο, όντας κατακερματισμένες.

Φυσικά και δεν κηρύσσουμε την απογοήτευση. Ομως, θεωρούμε ότι στην εργατική τάξη πρέπει να λέμε την αλήθεια (που και η ίδια τη βλέπει) και όχι να προσπαθούμε να τη βάλουμε μέσα σε ροζ συννεφάκια φανταστικών αγωνιστικών εξάρσεων. Να λέμε την αλήθεια, να την ερμηνεύουμε στην ουσία -και όχι στα επιφαναινόμενά της- και να καταλήγουμε στο επαναστατικό «διά ταύτα», απαντώντας στο πάντοτε κρίσιμο ερώτημα «τι να κάνουμε;».

Η εκτίμηση των ταξικών συσχετισμών, ακόμα κι αν αφορά περιόδους μερικών χρόνων, δεν παύει να αποτελεί μια φωτογραφία, από την άποψη της Ιστορίας. Ο καπιταλισμός δεν είναι αιώνιο σύστημα, όπως δεν υπήρξαν αιώνια όλα τα προηγούμενα συστήματα κοινωνικοοικονομικής οργάνωσης. Το τέλος της Ιστορίας δεν ήρθε, ούτε πρόκειται ποτέ να υπάρξει. Η ταξική πάλη, ακόμα κι όταν ο απολογισμός της είναι συντριπτικά μονομερής υπέρ των δυνάμεων του κεφαλαίου, δεν εξαφανίζεται.

Μιλώντας από κοσμοθεωρητική άποψη, εξακολουθούμε να έχουμε την ίδια βεβαιότητα, ότι ο καπιταλισμός θα αντικατασταθεί από το ανώτερο κοινωνικό σύστημα του Κομμουνισμού. Δεν είναι στοίχημα (όπως υποστηρίζουν κάποιοι οπορτουניστές, οπαδοί του πιο χυδαίου φιλοσοφικού ρελατιβισμού), αλλά ιστορική νομοτέλεια. Κι είναι αυτή η βεβαιότητα που μας γεμίζει με δύναμη.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

KONTRES

Λαμογιές

«Ένα ισχυρό nation brand αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επίτευξη αυτών των στόχων καθώς λειτουργεί ως άυλο κεφάλαιο που επηρεάζει άμεσα τον τουρισμό, τις επενδύσεις, τις εξαγωγές καθώς και κάθε άλλη πτυχή της οικονομικής και πολιτικής ζωής της ίδιας της χώρας και των κατοίκων της». Του το έγραψαν και ο Τσίπρας το απήγγειλε με το γνωστό του ύφος στη δεύτερη συνεδρίαση του Συμβουλίου Εθνικής Επικοινωνιακής Πολιτικής. Ο Κρέτσος, το δεξί χέρι του Παππά, παρουσίασε «το τριετές στρατηγικό σχέδιο για την Εθνική Επικοινωνιακή Πολιτική, το οποίο αποτελεί τον οδικό χάρτη για την οικοδόμηση της νέας εικόνας της Ελλάδας στη μεταμνημονιακή εποχή».

Να το κάνουμε... λιανά. Το ΣΕΕΠ αποφάσισε να οργανωθούν «ειδικά προγράμματα ενημέρωσης για την προβολή της οικονομικής ανάκαμψης και τη βελτίωση της εικόνας της χώρας». Θα υπάρξουν «προγράμματα προβολής της χώρας και του τουριστικού της προϊόντος στο εξωτερικό αλλά και αντίστοιχα προγράμματα στοχευμένα στον εγχώριο έντυπο και διαδικτυακό Τύπο». Μ' άλλα λόγια, θα μοιράσουν κρατικό παραδάκι στους «ανιδιοτελείς εργάτες της ενημέρωσης», το οποίο θα μεταφραστεί σε καμπάνιες στήριξης του ΣΥΡΙΖΑ από τα Μέσα των «ανιδιοτελών εργατών». Ετσι χρηματοδοτούνται οι μοντέρνες προεκλογικές καμπάνιες, που αναπτύσσονται σε βάθος χρόνου και όχι μόνο κατά τις επίσημες προεκλογικές περιόδους.

Θρασύτητα

«Εύχομαι κι ελπίζω ότι ο τρόπος που ρυθμίζονται τα εργασιακά θέματα, θα ικανοποιεί τουλάχιστον αυτό το σκέλος από την πλευρά των εργαζομένων», έλεγε ο Σταθάκης σε ραδιοφωνική του συνέντευξη στις 4 Απρίλη. Το νομοσχέδιο που κατέθεσε μετά από μερικές μέρες, προβλέπει κατάργηση του Κανονισμού Προσωπικού της ΔΕΗ και καθορισμό νέου Κανονισμού από τους ιδιώτες καπιταλιστές που θα

πάρουν μπιρ παρά τις τέσσερις λιγνιτικές μονάδες. Δηλαδή, για τους εργάτες αυτών των μονάδων δε θα ισχύσουν οι μισθοί και οι εργασιακές σχέσεις που έχουν κατοχυρωθεί μετά από αγώνες δεκαετιών στην επιχείρησή.

Κόπι-πάστε

Πρέπει να τον έχει μελετήσει πολύ τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε ο σοσιαλδημοκράτης Ολαφ Σολτς που τον διαδέχτηκε στο γερμανικό υπουργείο Οικονομικών. Ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο κάνει τις δημόσιες δηλώσεις θυμίζει Σόιμπλε. «Δε θα αποφασίσει η Γερμανία για το μέλλον της Ελλάδας, αλλά ο ίδιος ο ελληνικός λαός», δήλωσε τις προάλλες, εκφράζοντας ταυτόχρονα τη γερμανική προθυμία να πάρουν όλα τα απαραίτητα μέτρα και αποφάσεις «για να ολοκληρωθεί το πρόγραμμα». Πόσες φορές δεν έχει πει το ίδιο ο Σόιμπλε; «Δική σας είναι η απόφαση. Θέλετε να φύγετε από το ευρώ; Θα σας βοηθήσουμε με δανεικά να το κάνετε. Θέλετε να μείνετε; Τότε θα πρέπει να εφαρμόσετε αυστηρά το πρόγραμμα που θα σας φτιάξουν οι τεχνοκράτες μας».

Το όνειρό τους

Φώναξαν τον κυρ-Φλαμπουράρη στη Νομαρχιακή Ανατολικής Αττικής του ΣΥΡΙΖΑ, να τους βγάλει λόγο υπό τον ποιητικό τίτλο «Ένα οδοιπορικό μνήμης για την κλεμμένη άνοιξη του '67». Αφού αναφέρθηκε στα «κατορθώματά» του επί χούντας, έφτασε στο σήμα: «Τα χρόνια περνούν κι ήρθε η ώρα, εκείνη η μικρή παρέα ο Μπάμπης, ο Νίκος, ο Μίμης, ο Γιάννης, η Ελένη, ο Κώστας, ο Μάκης, ο Αριστείδης, που πάλευε μοναχικά την αξιακή μνήμη, που αγκάλιασε τους αντιήρωες κάθε

Πόσο πάει η μίζα;

Ο αντιπολιτευόμενος αστικός Τύπος δε δυσκολεύτηκε να ανασύρει από το αρχείο τι έλεγε ο Τσίπρας στη συνέντευξή του στη ΔΕΘ, στις 15 Σεπτέμβρη του 2013, όταν ρωτήθηκε για το ζήτημα της ενοικίασης γαλλικών φρεγατών, που είχε ανακοινωθεί κατά την επίσκεψη Ολάντ:

«Στην επίσκεψη του κ. Ολάντ στη χώρα μας -ειρήσθω εν παρόδω μου θυμίζετε ότι είχα κατηγορηθεί πολύ για μια πρόβλεψη που είχα κάνει και μάλλον δικαιώνομαι όταν είχα βρεθεί στη Γαλλία (σ.σ. αναφερόταν στο "Ολαντρέου")- του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας στη χώρα μας, στο περιθώριο αυτής της επίσκεψης ανακοινώθηκε μια συμφωνία για την ενοικίαση από την πλευρά της χώρας μας γαλλικών φρεγατών. Είναι οξύμωρο και αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν σε μια περίοδο κρίσης, σε μια περίοδο που ζητάμε βοήθεια από τους εταίρους αυτοί να απαιτούν, να τους δίνουμε χρήματα για να νοικιάζουμε οπλικά συστήματα. Οι γνώστες μάλιστα, οι βαθύτεροι γνώστες των τεχνικών ζητημάτων με ενημερώνουν ότι αυτά τα πλοία, είναι πλοία ακατάλληλα για τη χώρα μας, διότι είναι πλοία ανθυποβρυχιακού αγώνα και μάλιστα σε ανοικτές θάλασσες, όχι σε κλειστές θάλασσες όπως το Αιγαίο. Και προβλέπεται μάλιστα να τα νοικιάσουμε 200.000.000 το χρόνο για μια 5ετία, δηλαδή 1 δις. στην 5ετία. Με δυο λόγια από τη μια τσέπη βγαίνει η βοήθεια από την άλλη μπαίνει. Το είχε πει αυτό και ο Κον Μπεντί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είχε απόλυτο δίκιο. Εμείς έχουμε μια τελείως διαφορετική αντίληψη. Αναγνωρίζουμε ότι η Ελλάδα δεν συνορεύει με την Ελβετία και την Αυστρία, άρα έχει πραγματικά ανάγκη να έχει ένα στράτευμα αξιόμαχο. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να προσανατολιστούμε όχι σε τέτοιου είδους εξοπλισμούς που συνήθως κρύβουν από πίσω τους πολιτικές σκοπιμότητες και μίζες αλλά να προσανατολιστούμε σε μια αξιόπιστη ελληνική αμυντική βιομηχανία».

Ακολουθώντας, λοιπόν, τη λογική που ο Τσίπρας είχε αναπτύξει, δικαιούμαστε να ρωτήσουμε: πόσο πάει η μίζα για την ενοικίαση των επιχειρησιακά αχρείαστων γαλλικών φρεγατών;

είδους, που πάλευε να μπει στη Βουλή, να δώσει φως στην ελπίδα, επιτέλους να αγκαλιαστεί από τον κόσμο. Η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα ήταν γεγονός». Αυτό ήταν το όνειρο των χυδαίων αναθεωρητών, στους οποίους ανήκε ο Φλαμπουράρης. Να γίνουν κυβέρνηση. Να κυβερνήσουν την αστική Ελλάδα της κρίσης και των Μνημονίων. Να ξεσκίσουν τον ελληνικό λαό. Αυτό ονειρεύονταν τόσα χρόνια στα μπαρ, στα πολυτελή εστιατόρια και στα εξοχικά τους. Γιατί αυτοί δεν κακοπέρασαν στη μεταπολίτευση. Ως άτομα, στην αστική τάξη ανήκαν, αστική ζωή έκαναν.

Σταυρουδάκια

«Υπό αυτή την έννοια, το πλεόνασμα είναι ματωμένο», απεφάνθη -θουρβωδώς ως συνήθως- ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ και πρώην υπουργός Νίκος Ξυδάκης, λίγο πριν μπει στην αίθουσα της Γερουσίας για να χειροκροτήσει ένα ακόμα λογύδριο του Τσίπρα προς τους βουλευτές του. Παλιά караβάνα της αστικής δημοσιογραφίας ο Ξυδάκης, ξέρει πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα χάσει τις επόμενες εκλογές. Το μόνο που τον ενδιαφέρει σ' αυτή τη φάση είναι να σώσει την προσωπική βουλευτική έδρα, σ' έναν αγώνα που θα είναι περισσότερο εναντίον των συνυποψηφίων και λιγότερο εναντίον των αντίπαλων κομμάτων. Ο αγώνας για τα «σταυρουδάκια» απαιτεί και κορόνες για ματωμένα πλεονάσματα και κριτική στην κυβερνητική πολιτική ακόμα. Φυσικά, ό,τι κατατίθεται στη Βουλή θα το ψηφίζει ο κάθε Ξυδάκης, με την ελπίδα ότι η «κριτική» λογοδιάρροια δε θα εκληφθεί ως κοροϊδία, αλλά ως... πόνος ψυχής ενός... γνήσιου αριστερού.

Ασπίδα

Μάχη δίνει εδώ και μήνες η Τασία Χριστοδουλοπούλου, ως πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, για να μη συζητηθεί το θέμα της (ακυρωθείσας) πώλησης βλημάτων στη Σαουδική Αραβία. Της έλαχε το καθήκον να είναι αυτή η ασπίδα γύρω από τον Π. Καμμένο και επιστρατεύει θεσμικό αυταρχισμό και νομικίστικα τερτίπια για να φέρει σε πέρας το καθήκον. Στην αρχή έλεγε ότι δεν μπορεί να γίνει συζήτηση, γιατί δεν υπάρχει προμήθεια αλλά πώληση. Όταν έφυγε αυτό από τη μέση, έλεγε πως δεν πρέπει να κληθεί ο Καμμένος. Όταν λύθηκε κι αυτό με γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, δέχτηκε να κληθεί ο Καμμένος, όχι όμως και οι υπόλοιποι εμπλεκόμενοι (ο πρώην αναπληρωτής υπουργός Βίτσας και κυρίως ο μεσάζων Παπαδόπουλος και ο ταξίαρχος Παπαδάκης).

Καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται. Αν δεν υπήρχε τίποτα το «πονηρό» σ' αυτή την ιστορία, η Χριστοδουλοπούλου δε θα αρνούνταν να ικανοποιήσει το αίτημα της αντιπολίτευσης. Αναγκάστηκε να δεχτεί την κλήση του Καμμένου, όμως μόνο με τον Καμμένο θα επαναληφθούν τα ίδια και τα ίδια. Αλλιώς θα ήταν αν καλούνταν ο Παπαδόπουλος, που μπορεί να του «ξέφυγε» κάτι. Κι αλλιώς αν καλούνταν ο (απόστρατος πλέον) ταξίαρχος, που έχει κάθε λόγο να βγάλει άπλυτα στη φόρα. Κατά τα άλλα, ο ΣΥΡΙΖΑ ορκίζεται στο όνομα της δημοκρατικής λειτουργίας, της διαφάνειας και της λογοδοσίας.

Διαβάζουν με εθνικιστικά γυαλιά

«Ποιος είναι ο λόγος να τοποθετείς λουλούδια σε ένα βράχο, σε μια μικρή νησίδα στο Αιγαίο; Γιατί το χρειαζόμαστε αυτό; Ποιος είναι ο λόγος να τοποθετήσετε μια ελληνική σημαία σε ένα νησί όπου δεν υπάρχει κανένας; Και ποιος είναι ο λόγος να πετάς πάνω από αυτά τα μικρά νησάκια και βράχια, τα οποία δεν είναι καν κατοικημένα; Αυτές οι ενέργειες δε θα ικανοποιήσουν οποιαδήποτε αξίωση κυριαρχίας αλλά απλώς προκαλούν». Αυτή η δήλωση του πρέσβη της Τουρκίας στην ΕΕ Φαρούκ Καϊμακτσί παρουσιάστηκε στον ελληνικό λαό σαν πολεμική πρόκληση! Κι όμως, αν διαβάσουμε σωστά τη δήλωση του τούρκου διπλωμάτη, θα δούμε πως πρόκειται για πρόταση εκχειρίδας, σε εντελώς διαφορετικό μήκος κύματος απ' όσα ακούγονται εντός τουρκικής επικράτειας. Ο Καϊμακτσί απευθύνεται στο ευρωπαϊκό κοινό και γι' αυτό ο λόγος του είναι διαφορετικός. Προσπαθεί να χρεώσει στους διάφορους «καμένους» την ευθύνη για την ελληνοτουρκική ένταση στο Αιγαίο. Η εθνικιστική ανάγνωση κάποιων μη πολεμοχαρών δηλώσεων δείχνει ότι η ένταση είναι βολική και για το ελληνικό πολιτικό σύστημα, για λόγους εγκλωβισμού του ελληνικού λαού στη γραμμή της «εθνικής ενότητας».

Άγχος

«Λέω στα διάφορα παπαγαλάκια που “κελαηδούν” ψεματάκια, ότι παραμένω στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να γίνει η Αθήνα, Πρωτεύουσα Ξανά. Το άγχος είναι κακός σύμβουλος». Ζορίζεται ο Πατούλης, καθώς βλέπει το μηχανισμό της Ντόρας να έχει αναλάβει δράση προετοιμάζοντας την κάθοδο του Κώστα Μπακογιάννη στην Αθήνα. Όσες γυροβολίες και να φέρει η Πατούλαίνα με το μίνι, δεν μπορεί να νικήσει έναν τέτοιο μηχανισμό, που σ' αυτή τη φάση δουλεύει με διαδόσεις, αφήνοντας τον Πατούλη να «καίγεται» διαψευδώντας τες. Μέχρι και κάθοδο της Ντόρας στα Χανιά, για να μην είναι βουλευτίνα στην περιφέρεια που θα έχει δήμαρχο το γιο της, έριξε στην πιάτσα το «σύστημα», αμέσως μετά τις «φήμες» ότι ο Πατούλης σκέφτεται να αποσυρθεί άμα είναι να κατέβει για δήμαρχος Αθηναίων ο Μπακογιάννης.

Άλλο ένα ηχηρό χαστούκι για τον πομπώδη Νίκο Παππά, μετά το χαστούκι που είχε δεχτεί με τους χειρισμούς του στο ζήτημα των τηλεοπτικών αδειών. Ο διάσημος Δρ Σταμάτης Κριμιζής, τον οποίο ο Παππάς είχε τοποθετήσει με τόσα ταρατατζούμ ως πρόεδρο του νεοσύστατου Ελληνικού Διαστημικού Οργανισμού (ΕΛΔΟ), καλώντας την αντιπολίτευση να το βουλώσει (μιας και ο Κριμιζής δεν ήταν της ευρύτερης επιρροής του ΣΥΡΙΖΑ), παραιτήθηκε πριν συμπληρώσει μήνα, δημοσιοποιώντας την παραίτησή του με μια ηχηρή επιστολή-ποταμό.

«Σημειώνω, ωστόσο, ότι δεν υπέπεσε κάτι ποινικά κολάσιμο στην αντίληψή μου, ούτε είναι δικός μου ρόλος να διερευνήσω κάτι τέτοιο. Θυμάμαι, όμως ότι στις ΗΠΑ, κατά τη διερεύνηση του σκανδάλου Watergate, η έκφραση που έγινε δημοφιλής ήταν το “follow the money”», γράφει με νόημα στο πόνημά του ο Κριμιζής. Από την όλη περιγραφή των λόγων παραίτησης, που ο ίδιος κάνει, φαίνεται καθαρά ότι μόνο «ακολουθώντας τα χρήματα» θα βρούμε τους λόγους.

Εκείνο που σε απλά λόγια υποστηρίζει ο Κριμιζής είναι πως ο Παππάς, με όργανό του τον γενικό γραμματέα Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων Βασίλη Μαγκλάρα, θέλησαν να τον χρησιμοποιήσουν ως «μπροστινό» σε μια δουλειά που το οικονομικό της σκέλος θα διαχειριζόνταν αποκλειστικά οι ίδιοι. Αναφέρεται σε συγκεκριμένες υπογραφικές αποφάσεις, με τις οποίες ο ΕΛΔΟ «αποκλείστηκε από την αξιολόγηση και τη διαχείριση (κατανομή χρηματοδότησης) όλων των Διαστημικών Προγραμμάτων του Ευρωπαϊκού Διαστημικού Οργανισμού (περίπου 16 εκ. ευρώ)». Ισχυρίζεται ότι «Η διαχείριση των προγραμμάτων του ΕΟΔ (ESA), στον οποίο η χώρα μας πληρώνει ετήσια εισφορά, ανήκει θεσμικά και ουσιαστικά στη Διαστημική Υπηρεσία κάθε χώρας. Η κρισιμότητα, η πολυπλοκότητα και το οικονομικό μέγεθος τέτοιων προγραμμάτων

επιτάσσουν την ενασχόληση εξειδικευμένου και έμπειρου προσωπικού υψηλού κύρους, και γνώσεων. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να υλοποιηθούν με αποτελεσματικότητα και ταχύτητα πολύπλοκα προγράμματα που απαιτούν εξειδικευμένη γνώση. Κάθε παρέκκλιση καθίσταται ύποπτη καθώς δημιουργεί συνθήκες αδιαφάνειας. Και το δηλώνω έχοντας υπάρξει ο μόνος που ηγήθηκε υλοποίησης διαστημικού προγράμματος που ολοκληρώθηκε με απόλυτη επιτυχία, συντομότερα και φτηνότερα του προβλεπόμενου, επιστρέφοντας μάλιστα χρήματα στη NASA».

Γράφει, επίσης με νόημα, λίγο πριν καταλήξει στο «follow the money»: «Όταν προαναγγέλλεται ένα πρόγραμμα 11 μικροδουφύρων ύψους 23,9 εκατ. ευρώ (<http://www.documentonews.gr/article/rappas-mikrodoryforoi-sthn-yphresia-ths-dhmosias-dioikhshs>), περιμένει κανείς ότι υπάρχουν μελέτες με τους σκοπούς, τις προδιαγραφές, το σχέδιο κατασκευής υποδομών, κάποιο ρεαλιστικό χρονοδιάγραμμα, και κατάλληλο προσωπικό για την υλοποίησή του, ειδικά όταν συνοδεύεται από υποσχέσεις για ολοκλήρωση σε πολύ σύντομο χρόνο. Δυστυχώς αυτές οι συνθήκες δεν υπάρχουν, ενώ, όπως διαπίστωσα, ο ρόλος του ΕΛΔΟ στο πρόγραμμα, είναι τυπικός και προαποφασισμένος. Συμφέροντα οπωσδήποτε υπάρχουν στους εμπλεκόμενους οργανισμούς και εταιρίες, χωρίς αυτό να είναι κατ' ανάγκη κακό εφόσον τηρούνται οι συνθήκες διαφάνειας μιας ελεύθερης οικονομίας. Προϋπόθεση για την επιτυχία ενός τέτοιου προγράμματος είναι η διαφάνεια και αξιολόγηση από ειδικούς σε όλα τα στάδια υλοποίησης».

Δε χρειάζεται να το βασανίζουμε. Τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά. Ο Παππάς νόμισε ότι θα έκανε τον Κριμιζή μια διακοσμητική φιγούρα, που θα καμαρώνει με τον τίτλο του προέδρου του ΕΛΔΟ, ενώ τα φράγκα θα τα διαχειρίζεται ο δικός του

μηχανισμός, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Είναι τέτοια η αλαζονεία του που δεν του επέτρεψε να σκεφτεί ότι ένας τεχνοκράτης σαν τον Κριμιζή, που σπούδασε και έχτισε καριέρα στις ΗΠΑ, ένας αστός, μέλος του κλειστού κλαμπ της Ακαδημίας Αθηνών, δε θα δεχόταν να είναι διακοσμητικός, να μη διαχειρίζεται αυτός τα λεφτά, να μην τοποθετεί αυτός τους ανθρώπους στο ένα ή το άλλο πρόγραμμα. Είμαστε σίγουροι πως ο Κριμιζής του έθεσε τους όρους του, όταν του πρότεινε να αναλάβει την προεδρία του ΕΛΔΟ (Αμερικάνος είναι, ξέρει ότι τα σωστά «ντιλ» ξεκινούν από την αρχή). Και είμαστε σίγουροι ότι ο Παππάς τον διαβεβαίωσε ότι οι όροι του γίνονται δεκτοί και πως αυτός θα είναι το απόλυτο αφεντικό. Νόμισε ότι τον έπιασε κοροϊδο, αλλά συνέβη το αντίθετο.

Ο Κριμιζής είναι προβεβλημένο πρόσωπο της αστικής τάξης, έχει τα «παράσημα» από την πολυετή προϋπηρεσία σε αμερικάνικα πανεπιστήμια και τη NASA και η παραίτησή του εκλαμβάνεται ως πράξη ευθύνης, αξιοπρέπειας και ανιδιοτέλειας. Οι ακριβώς αντίθετες ιδιότητες αποδίδονται στον Παππά, είτε το θέλει είτε όχι. Γι' αυτό και η πρώτη κιόλας αντίδρασή του ήταν... άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε: «Επειδή διαβάζω διάφορα πρόθυμα πρωτοσέλιδα που αναπαράγουν άθλια υπονοούμενα. Ο νεοσύστατος ΕΛΔΟ δεν έχει διαχειριστεί ούτε ΕΝΑ ευρώ δημοσίου χρήματος. Είναι στη φάση απόκτησης ΑΦΜ και συγκρότησης εσωτερικού κανονισμού. Οφείλουν όσοι σηκώνουν σκόνη να το διευκρινίσουν», έγραψε στο twitter. Μα αυτό ακριβώς κατήγγειλε και ο Κριμιζής. Οτι τα λεφτά δεν πηγαίνουν στον ΕΛΔΟ, αλλά τα διαχειρίζεται το υπουργείο, μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες. Το θέμα θα απασχολήσει τις επόμενες μέρες. Ο Κριμιζής θα εισπράττει τα εύσημα και ο Παππάς το ανάθεμα. Όσο για τα... money, ο μόνος που δεν μπορεί να τα «ακολουθήσει» είναι ο ελληνικός λαός. Αυτός μόνο πληρώνει.

Ουδέν νεότερο από το μακεδονικό μέτωπο...

Τι μύγα τσίμπησε τον αυστριακό Γιοχάνες Χαν, κομισάριο αρμόδιο για τη Διεύθυνση της ΕΕ και μια μέρα πριν ο Κοτζιάς και ο Ντιμιτρόφ συναντηθούν -παρουσία του Νίμιτς- στη Βιέννη, δήλωσε «αισιόδοξος ότι τις δυο επόμενες εβδομάδες θα έχουμε μια λύση, τουλάχιστον μια λύση που θα ανοίξει το δρόμο για την έναρξη διαπραγματεύσεων της ΕΕ με τη FYROM»; Το γεγονός ότι Αθήνα και Σκόπια αποδοκίμασαν τις δηλώσεις του, σκληρά η Αθήνα (το ΥΠΕΞ κάλεσε τον Χαν «να σταματήσει να παρέχει λάθος εικόνα για διαπραγματεύσεις τις οποίες, όπως όλα δείχνουν, δεν κατανοεί»), ήπια και κομψά τα Σκόπια (ο Ζάεφ ευχήθηκε να είναι σωστές οι πληροφορίες του «πολύ καλού φίλου της Μακεδονίας» επιτρόπου Χαν, όμως εκτίμησε ότι αυτό δεν είναι δυνατό, αν και ο ίδιος το επιθυμεί), δείχνει ότι ο Χαν αστόχησε.

Από μια άλλη άποψη, όμως,

ο Χαν (που δεν είναι Κουβέλης ή Καμμένος) μπορεί να μην αστόχησε καθόλου, αλλά να υπηρέτησε συγκεκριμένη στόχευση της Κομισιόν και του παμπόνηρου Γιούνκερ. Να σπρώξουν τις δυο κυβερνήσεις σε επιτάχυνση της σχετικής διαδικασίας, ξεμπροστιάζοντάς τες κατά κάποιον τρόπο, ότι δεν έχουν ουσιαστικές διαφωνίες. Η Κομισιόν αδιαφορεί, φυσικά, για τις ιδιαίτερες ανάγκες και των δύο κυβερνήσεων, που πρέπει να ανταποκριθούν -όσο γίνεται- στις προσδοκίες του εθνικιστικού τους ακροατήριου, πράγμα που τις κρατά ακόμα σε μεγάλη απόσταση από μια λύση στο κρίσιμο ζήτημα. Αυτό είναι το erga omnes, δεδομένου ότι στο όνομα τα έχουν ήδη βρει και απλά θα επιλέξουν μεταξύ Ανω Μακεδονίας και Βόρειας Μακεδονίας.

Η τριμερής της Βιέννης δεν προσέθεσε τίποτα εκτός από τη συμφωνία των δύο πλευρών για «σιγή ασυρμάτου».

Κατόρθωμα Χαν, προφανώς. Κοτζιάς και Ντιμιτρόφ δεν έκαναν καμιά δήλωση, ενώ ο Νίμιτς περιορίστηκε να πει ότι «συζητήσαμε τα ανοιχτά ζητήματα μεταξύ των μερών, ασχολούμενοι με το ονοματολογικό. Ήταν μια **έντονη συζήτηση**, εγκάρδια όμως σε προσωπικό επίπεδο. Οι δυο πλευρές είναι αφοσιωμένες στην εξεύρεση λύσης». Δεν τηλες και αισιόδοξη αυτή τη δήλωση. Πίσω από τις γραμμές μπορεί να διακρίνει κανείς την απόσταση που εξακολουθεί να χωρίζει τις δύο πλευρές, αλλά και την απόφασή τους να μην εγκαταλείψουν το τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Οδηγούνται τα πράγματα σε λύση; Εμείς τουλάχιστον δεν μπορούμε να το πούμε. Σίγουρα οι εξελίξεις επηρεάζονται καθοριστικά και από το εσωτερικό μέτωπο στην Ελλάδα και τον λεγόμενο «εκλογικό κύκλο». Ο Καμμένος απειλεί να ρίξει την κυβέρνηση και οι Τσιπραίοι σκέφτονται ολοένα και περισσότερο την προσφου-

γή σε πρόωρες εκλογές, μιας και στο μέτωπο της διαπραγμάτευσης με τους ιμπεριαλιστές δανειστές η «καθαρή έξοδος» δεν τους βγαίνει ούτε κατ' όνομα. Αν υπάρχουν τέτοια σχέδια στο Μαξίμου, ο Κοτζιάς θα πάρει εντολή να πετάει τη μπάλα στην εξέδρα μέχρι να περάσει άπρακτο το «dead line» του Ιούνη, όταν είναι προγραμματισμένη η σύνοδος κορυφής του ΝΑΤΟ. Δε θα τα σπάσουν με την κυβέρνηση Ζάεφ, αλλά δε θα κλείσουν και συμφωνία.

Στοιχεία Διεύθυνσης Μελετών ΕΦΚΑ Αν οι καπιταλιστές πλήρωναν τις εισφορές δε θα υπήρχε πρόβλημα

Η Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ (πρώην Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) δημοσιοποίησε την 1η Μάρτη τα στοιχεία απασχόλησης για τον Σεπτέμβρη του 2017 και στις 29 Μάρτη τα στοιχεία για τον Οκτώβρη του 2017. Η Διεύθυνση Μελετών επεξεργάζεται τις Αναλυτικές Περιοδικές Δηλώσεις (ΑΠΔ) που υποβάλλουν οι καπιταλιστές στον ΕΦΚΑ, με τις οποίες δηλώνονται οι ασφαλισμένοι εργαζόμενοι που προσφέρουν εξητημένη εργασία. Θυμίζουμε ότι οι καπιταλιστές, σε μαζική κλίμακα, υποβάλλουν τις ΑΠΔ, χωρίς να καταβάλλουν ταυτόχρονα τις ασφαλιστικές εισφορές.

Το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη δημιουργήθηκε το 2013 από τον τότε υπουργό Εργασίας των Σαμαροβενιζέλων Ι. Βρούτση, προκειμένου να υπονομευτούν τα στοιχεία που παρουσίαζε η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Εδώ και καιρό έχουμε αποδείξει αυτή την υπονόμευση των στοιχείων της περιόδου 2013 - 2016, παρουσιάζοντας Πίνακες που δείχνουν πέραν κάθε αμφιβολίας αυτή την υπονόμευση. Σ' αυτό το σχόλιο θα περιοριστούμε (αναγκαστικά, λόγω χώρου) στην αναφορά, καταρχάς, της συνολικής απασχόλησης, τόσο από τη Διεύθυνση Μελετών όσο και από το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη.

Σύνολο Απασχολούμενων (πλήρης και μερική απασχόληση)				
ΕΤΟΣ	2013	2014	2015	2016
Δ/ση Μελετών Εργάνη	1.594.476	1.782.646	1.884.565	1.999.395
	1.371.450	1.531.179	1.619.845	1.702.444

Διαπιστώνουμε για μια ακόμη φορά, ότι είναι τεράστια η διαφορά στα στοιχεία και επιπλέον ότι στο Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη δεν υπάρχουν στοιχεία για τον μέσο ασφαλιστικό μισθό και μεροκάματο, τόσο στην πλήρη όσο και στη μερική απασχόληση. Προφανώς αυτό γίνεται για να μη διαπιστώνεται ότι ακόμα και στην περίοδο της βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης είναι σχετικά ικανοποιητικά τα ποσά που θα μαζεύονταν από τα ασφαλιστικά ταμεία, αρκεί όλες οι κυβερνήσεις να υποχρεώσουν τους καπιταλιστές να καταβάλλουν έγκαιρα (μέσα σε 30 ημέρες από το τέλος κάθε μήνα) το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών (και όχι τμηματικά).

Μετά τη δημοσιοποίηση των στοιχείων των μηνών Σεπτέμβρη και Οκτώβρη του 2017 φτιάξαμε έναν ακόμα Πίνακα, για το δεκάμηνο Γενάρη-Οκτώβρη του 2017. Διαπιστώνουμε ότι οι πλήρως απασχολούμενοι ήταν 1.464.413, οι μερικώς απασχολούμενοι 648.013 και οι συνολικώς απασχολούμενοι 2.112.426. Σύμφωνα με το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη, το 2017 οι πλήρως απασχολούμενοι ήταν 1.411.152, οι μερικώς απασχολούμενοι 413.285 και οι συνολικώς απασχολούμενοι 1.824.437. Η διαφορά είναι 288.000 ασφαλισμένοι (θα μειωθεί λίγο όταν μπου και τα στοιχεία του Νοεμβρίου και του Δεκεμβρίου).

Παρατηρούμε, λοιπόν, ότι και η κυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, με το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη, μειώνει συστηματικά κατά πολύ τον αριθμό των ασφαλισμένων που προσφέρουν εξητημένη εργασία. Και βέβαια, και αυτή η κυβέρνηση θαβεί συστηματικά τα στοιχεία που δημοσιοποιεί η Διεύθυνση Μελετών του ΕΦΚΑ. Μολονότι η εν λόγω Διεύθυνση δημοσιοποίησε στοιχεία ασφαλισμένης απασχόλησης δύο φορές μέσα στον Μάρτη (1 και 29), η υπουργός Εργασίας δεν έβγαλε κανένα Δελτίο Τύπου.

Το Πληροφοριακό Σύστημα Εργάνη δεν παρουσιάζει στοιχεία για το μέσο ασφαλιστικό μεροκάματο στην πλήρη και τη μερική απασχόληση, προφανώς για να δικαιολογούν το πετσόκομμα των συντάξεων στο όνομα της μεγάλης μείωσης των εσόδων των ασφαλιστικών ταμείων. Στο δεκάμηνο Γενάρη-Οκτώβρη του 2017, το μέσο ασφαλιστικό μεροκάματο ήταν στην πλήρη απασχόληση 50,16 ευρώ και στην μερική 23,68 ευρώ. Οι ασφαλισμένοι-απασχολούμενοι ήταν -όπως είδαμε- 1.464.413 με πλήρη και 648.013 με μερική απασχόληση.

Για μια ακόμα φορά, με τη δημοσιοποίηση των στοιχείων για το δεκάμηνο Γενάρη-Οκτώβρη του 2017, γίνεται φανερό ότι εξακολουθούν να είναι ικανοποιητικά τα δηντηικά έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων από τις εισφορές των ασφαλισμένων και των καπιταλιστών. Όμως, δεν εισπραττόνται οκτώμηνοι οι εισφορές από τα ασφαλιστικά ταμεία, με αποτέλεσμα το χρέος των καπιταλιστών σ' αυτά να γιγαντώνεται και να έχει ξεπεράσει τα 31 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΚΕΑΟ (Κέντρο Είσπραξης Ασφαλιστικών Οφειλών) μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου του 2017.

Διαρκές το σκάνδαλο του γάλακτος

Εδώ και πολύ καιρό έχουμε αποκαλύψει το μεγάλο σκάνδαλο που συντελείται στην παραγωγή του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων με την πλήρη κάλυψη των κυβερνήσεων όλων των χρωμάτων. Πρόσφατα, συγκεκριμένα στις 23 Μάρτη, δημοσιεύσαμε στην εφημερίδα μας και την επομένη αναδημοσιεύσαμε στην ιστοσελίδα μας άρθρο με τίτλο: «Πάρτε πίσω το Ελληνικό Σήμα από το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα - Να αναγράφεται ως χώρα προέλευσης η ΕΕ».

Οι αποκαλύψεις μας ενόχλησαν και στρίμωξαν την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με αποτέλεσμα, μετά από δώδεκα μέρες, στις 4 Απριλίου, ο Β. Αποστόλου να απεύσει να εκδώσει απόφαση για την αναγραφή της χώρας προέλευσης του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων και για το Ελληνικό Σήμα που βάζουν οι γαλακτοβιομηχανίες στο γάλα και στα γαλακτοκομικά προϊόντα. Η απόφαση δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 14 Απριλίου και στη Διάγνεια στις 18 Απριλίου.

Υποτίθεται ότι η απόφαση Αποστόλου εκδόθηκε για να την εφαρμόσουν ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, ο ΔΑΟΚ (Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής) και ο ΕΦΕΤ. Ειδικά την απόφαση για το Ελληνικό Σήμα τη χρίνει ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, σύμφωνα με την Κοινή Υπουργική Απόφαση που υπογράφηκε στις 28 Μάρη του 2014. Σύμφωνα με αυτή την ΚΥΑ το νωπό γάλα που χρησιμοποιείται για την παραγωγή παστεριωμένου γάλακτος και λοιπών γαλακτοκομικών προϊόντων πρέπει να προέρχεται από κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις στην Ελλάδα. Επίσης, οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας και συσκευασίας του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων πρέπει «να εδρεύουν στην Ελλάδα».

Ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ έδωσε το δικαίωμα σε πολλές γαλακτοβιομηχανίες να βάζουν το Ελληνικό Σήμα σε όλες τις ποσότητες παστεριωμένου γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων που πωλούν στην αγορά, μολονότι γνωρίζει ότι αυτές οι γαλακτοβιομηχανίες ει-

σάγουν νωπό και συμπυκνωμένο γάλα όλων τύπων και ότι στις εγκαταστάσεις τους οι δεξαμενές είναι κοινές (όχι ξεχωριστές) για το ντόπιο νωπό γάλα, το εισαγόμενο νωπό και το συμπυκνωμένο γάλα.

Καμία απ' αυτές τις γαλακτοβιομηχανίες δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις για να βάζει στο παστεριωμένο γάλα και στα γαλακτοκομικά της προϊόντα το Ελληνικό Σήμα και αυτό το γνώριζαν καλά και ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Ο Β. Αποστόλου γνώριζε τα πάντα για το Ελληνικό Σήμα απ' όταν ανέλαβε τον υπουργικό θώκο, αλλά άφησε να συντελείται αυτό το σκάνδαλο από τον Γενάρη του 2015. Τι όφειλε να κάνει; Να εκδώσει απόφαση, με την οποία θα υποχρέωνε τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ να πάρει απ' όλες τις γαλακτοβιομηχανίες το δικαίωμα να χρησιμοποιούν το Ελληνικό Σήμα και να στείλει φάκελο στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθήνας για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των Προέδρων και Διευθυντών Συμβουλίων του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Τι αποφάσισε, με καθυστέρηση τριών χρόνων, για την ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ ο Β. Αποστόλου; Πίποτα απ' αυτά που αναφέραμε. Απλά, περιορίστηκε να επαναλάβει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται προκειμένου να γίνεται χρήση του Ελληνικού Σήματος στο παστεριωμένο γάλα και στα γαλακτοκομικά προϊόντα. Μιλάμε για κανονικό δούλεμα. Αφησε τα πράγματα να κινούνται στις γαλακτοβιομηχανίες όπως μέχρι τώρα. Δεν υπάρχει καμία νύξη για απαγόρευση της χρήσης του Ελληνικού Σήματος και την άσκηση ποινικών δίωξεων κατά των διοικήσεων του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ.

Θα το επαναλάβουμε για μια ακόμη φορά. Με το άρθρο 5 του νόμου 4492/2017, καθώς και με τις διατάξεις της ΚΥΑ, δεν επιτρέπεται στις συσκευασίες του γάλακτος -όλων των τύπων- καθώς και στις συσκευασίες όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων η αναγραφή της χώρας αρμεγμάτος του νωπού γάλακτος. Έτσι, από τις 19 Απριλίου

του 2018 δε θα αναγράφεται η χώρα προέλευσης του γάλακτος. Αυτό το υπογραμμίζουμε για να σταματήσει η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να δημαγωγεί.

Με την απόφασή του ο Β. Αποστόλου δεν περιορίστηκε μόνο στην επανάληψη των διατάξεων του νόμου 4492/2017. Προκειμένου να δημιουργήσει την ψευδή εντύπωση ότι επιτρέπεται η αναγραφή των χωρών αρμεγμάτος, πρόσθεσε στην παράγραφο 2 του άρθρου 2 της απόφασής του το εξής πρώτο εδάφιο: «Στην περίπτωση μίξης γάλακτος, οι χώρες αρμεγμάτος, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 4492/2017 (Α'156), αναφέρονται με φθίνουσα σειρά ανάλογα με το ποσοστό πρόσμιξης».

Αυτό δεν προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 του νόμου 4492/2017, γιατί απλά -όπως είδαμε- απαγορεύεται από τον Κανονισμό 1169 του 2011 η αναγραφή της χώρας αρμεγμάτος του γάλακτος, ενώ η παράγραφος 1 του άρθρου 5 ασχολείται μόνο με ορισμούς για τη χώρα αρμεγμάτος, τη χώρα επεξεργασίας και τη χώρα συσκευασίας.

Όπως αναφέραμε, ο Β. Αποστόλου γνωρίζει ότι στις γαλακτοβιομηχανίες είναι κοινή η δεξαμενή για νωπό εισαγόμενο και ντόπιο και για συμπυκνωμένο γάλα (αγελαδινό, πρόβειο και κατσίκισιο). Έτσι, στις συσκευασίες παστεριωμένου γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων δε θα μπορεί να αναγραφεί ως χώρα προέλευσης η Ελλάδα. Θα αναγράφεται είτε «ΕΕ», είτε «εκτός ΕΕ».

Για όλα αυτά η απόφαση Αποστόλου δε λέει κουβέντα, αλλά περιορίζεται στην αναφορά των διατάξεων του νόμου. Προφανώς, θέλει να παραμείνει ως έχει η κατάσταση στον γαλακτοκομικό τομέα. Να επιτρέπεται στις γαλακτοβιομηχανίες να βαφτίζουν το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα και να σπύδουν τους φτωχούς κτηνοτρόφους, πλήττοντας και τους ίδιους και την ελληνική κτηνοτροφία.

Γεράσιμος Λιόντος

Καρμπανάκι για τη Λίμνη της Στυμφαλίας

Η ιστορική Λίμνη της Στυμφαλίας, που είναι Καταφύγιο Αγρίας Ζώης (ΚΑΖ), κινδυνεύει να καταστραφεί ολοκληρωτικά από τις συνεχείς επιμβάσεις της Τράπεζας Πειραιώς με τις μαζικές καταστροφές εκατοντάδων στρεμμάτων καλαμιώνων, που έχουν ως αποκλειστικό σκοπό την παραγωγή βιομάζας που θα χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή πελτέ. Δεν υπερβάλλουμε, ούτε κινδυνολογούμε άνευ λόγου και αιτίας.

Με την πρώτη παράνομη απόφαση της Χρ. Μπαριτάκη (γενικής γραμμάτεια Περιβάλλοντος του ΥΠΕΝ) και του Κ. Δημόπουλου (γενικού διευθυντή Δασών του ΥΠΕΝ), τον Αύγουστο του 2017, ξεριζώθηκαν 150 στρέμματα καλαμιώνων. Η ζημία από αυτό το κόψιμο ήταν μεγάλη. Το διαπιστώσαμε και κατά την επίσκεψή μας στη Λίμνη στις 25 του περασμένου Μάρτη.

Στις 8 Μάρτη του 2018, το ίδιο δίδυμο ενέκρινε -πάλι παράνομα- το κόψιμο και άλλων 250 στρεμμάτων καλαμιώνων. Αυτή η απόφαση μας εξόργισε και επει-

δή βιώνουμε το ρεπορτάζ μας γι' αυτή την καταστροφή, αποφάσισαμε να επισκεφτούμε τη λίμνη. Διαπιστώσαμε, λοιπόν, ότι η καταστροφή είναι πολύ μεγάλη, πριν ακόμα ξεκινήσει το νέο πετσόκομμα των 250 στρεμμάτων καλαμιώνων. Αποτυπώσαμε την καταστροφή σε δεκάδες φωτογραφίες και βίντεο.

Διαπιστώσαμε ακόμα, ότι δύο τμήματα καλαμιώνων, ένα αρκετά μεγάλο και ένα μικρότερο, κάρηκαν. Όπως μάθαμε, τα τμήματα αυτά κάρηκαν στα τέλη Γενάρη του 2018 και ότι απ' αυτά τα τμήματα θα κόβονταν τα 250 στρέμματα καλαμιώνων που ενέκρινε το δίδυμο Μπαριτάκη-Δημόπουλου.

Εδώ εγείρεται ένα σημαντικό ζήτημα για τις τεράστιες ευθύνες του εκπροσώπου της Τράπεζας Πειραιώς Δημόπουλου και του δίδυμου του ΥΠΕΝ Μπαριτάκη-Δημόπουλου. Ενώ ισχυρίζονται ότι ενδιαφέρονται για την ανάπτυξη αυτού του σημαντικού υδροβιότοπου και Καταφύγιου Αγρίας Ζώης, αγνόησαν το γεγονός ότι το Γενάρη του 2018 κάρηκαν εκα-

δικαίου.

Εμείς ενημερώσαμε τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου Π. Καλλήρη και του στείλαμε όλο το υλικό, ως οφείλαμε, γιατί αυτός «μάτωσε» για την ανάπτυξη αυτού του υδροβιότοπου και για την μετατροπή του σε ΚΑΖ. Με τη σειρά του μας ενημέρωσε ότι επισκέφθηκε τη Λίμνη της Στυμφαλίας, απεικόνισε την κατάσταση της με φωτογραφικό υλικό και ότι θα προτείνει στον γενικό διευθυντή Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος Κ. Δημόπουλο να ανασταλεί η απόφαση που δίνει την άδεια να κοπουν 250 στρέμματα καλαμιώνων, δήθεν για ερευνητικούς σκοπούς, και να μην εγκριθεί καμία νέα άδεια στο μέλλον.

Όταν ο γενικός διευθυντής λάβει γνώση της πρότασης του Π. Καλλήρη, θα ζητήσουμε με αίτησή μας να πάρουμε αντίγραφο αυτής της πρότασης. Σε κάθε περίπτωση, περιμένουμε να μάθουμε πώς το δίδυμο Μπαριτάκη-Δημόπουλου θα αντιμετωπίσει την πρόταση Καλλήρη.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

Όμως, το να μηρκαζόμαστε απλά την άποψή μας για την ιστορική νομοτέλεια δεν αρκεί. Οφείλουμε να δίνουμε απαντήσεις πειστικές, που από τη μια να θμελιώνουν την άποψή μας για την ιστορική νομοτέλεια και από την άλλη να φωτίζουν το δρόμο που πρέπει ν' ακολουθήσουν οι πρωτοπόροι προλετάριοι, για να κινηθούν στην κατεύθυνση αυτής της ιστορικής νομοτέλειας, πειθαρχημένα, αποφασιστικά, με γνώση, ως οικοδόμοι ενός κινήματος της επαναστατικής ανατροπής και όχι ως θλιβεροί ακόλουθοι αστικών και μικροαστικών δοξασιών και αιρέσεων.

Οχτώ χρόνια μετά την έναρξη των Μνημονίων, φαίνεται καθαρά η στενή συνάφεια που υπάρχει ανάμεσα στην καταστροφική πορεία της κρίσης, στη διαχείρισή της από τις δυνάμεις του κεφαλαίου και στην πολιτική διαχείριση από τα αστικά κοινοβουλευτικά κόμματα. Οι «αντιμνημονιακοί» του 2010 μπήκαν σε συγκυβέρνηση με τους μνημονιακούς το 2011 και σε νέα συγκυβέρνηση το 2012, για να παραχωρήσουν τη θέση στους εναπομεινάντες «συνεπείς αντιμνημονιακούς», που έφτιαξαν συγκυβέρνηση το 2015, για να συνεχίσουν την ίδια πολιτική. Μπορεί να ονειρεύτηκαν ότι θα τους επιτραπεί να κάνουν κάποια μικρομεμερία στη μνημονιακή πολιτική, που θα τους επέτρεπαν να συνεχίσουν αλώβητοι την πορεία τους στην εξουσία, όμως σ' ένα εξάμηνο είχαν απαλλαγεί από τις... αυταπάτες τους, είχαν ψηφίσει το τρίτο Μνημόνιο, συνεχίσαν με εφαρμοστικούς νόμους να προσθέτουν καινούργια αντιλαϊκά μέτρα στην πλάτη του λαού (χωρίς να καταργήσουν ούτε ένα από τα μέτρα των προηγούμενων Μνημονίων), και σήμερα είναι έτοιμοι να ψηφίσουν το μετα-Μνημόνιο, που θα επεκτείνει τη βάρβαρη πολιτική της κινεζοποίησης και του αποικισμού «στο διηνεκές».

Αυτή η σκυταλοδρομία των αστικών κυβερνήσεων δεν έγινε πραξικοπηματικά-δικτατορικά. Με την ψήφο του λαού έγινε. Μια ψήφο φορτωμένο με ελπίδες, πότε για ριζική αλλαγή της κατάστασης και πότε για «ένα-δύο πραγματάκια έστω». Οι ήττες στο πεδίο των πακτών αγώνων, των χειραγωγούμενων από την αστικοποιημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία έτσι που να μετατρέπονται σε ειρηνική-άσφαρη διαμαρτυρία και να οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην ήττα, μετατράπηκαν σε θρησκευτική αφοσίωση στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό.

Όταν χάνουμε κατά κράτος σε διαδοχικές μάχες με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, στην πραγματικότητα «με κάτω τα χέρια», όταν χάνουμε ακόμη και τα στοιχειωδέστερα δικαιώματα, όταν μετά από δεκαετίες ξαναέχουμε εργατικές οικογένειες που δεν έχουν να φάνε, τότε οφείλουμε να αναγνωρίσουμε πως ο εχθρός μάς κίνησε γιατί εμείς δεν ήμασταν στοιχειωδώς οργανωμένοι σε ταξική βάση, στοιχειωδώς ικανοί ακόμη και για μια οργανωμένη άμυνα που θα καθυστέρουσε την επέλαση του αντίπαλου.

Πρωτομαγιά 2018 Για να γίνει η Γη «κόκκινη»...

Χρόνια τώρα, παλεύουμε κάτω από ξένες σημαίες. Αρκούμασταν στο λίγο, ξεχάσαμε τι σημαίνει να είσαι εργάτης, εμπιστευόμασταν τον κάθε λαοπλάνο, παρασυρόμασταν από τις σειρήνες μιας ψεύτικης ευμάρειας, χτίζαμε μικροαστικά όνειρα αγνοώντας τι σημαίνει ο καπιταλισμός. Κι όταν η κρίση χτύπησε και ο ταξικός εχθρός εξαπέλυσε τη βίαιη επίθεσή του, αιφνιδιαστήκαμε, χάσαμε τον μπουσούλα, νομίσαμε ότι αρκεί ο θυμός και η αλλαγή της ψήφου για ν' αλλάξουν μια κατάσταση που ξεσηδούσε από την ίδια την ουσία του καπιταλιστικού συστήματος.

Τιμώντας την Εργατική Πρωτομαγιά, σε συνθήκες που δεν τιμούν την εργατική τάξη -όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά παγκόσμια- δε χρειαζόμαστε μεγάλα λόγια και κουφια αγωνιστικά προσκλητήρια, σαν αυτά που απευθύνουν ακόμα κι αυτοί που έχουν ξεπουλήσει με τον πιο αποκάλυπτο τρόπο τα συμφέροντα της εργατικής τάξης. Χρειαζόμαστε μερικές απλές ταξικές αλήθειες, που μας βάζουν μπροστά στα ιστορικά μας καθήκοντα.

Η τάση του κεφαλαίου, ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης, να επιδιώκει την αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης, μέσω της οποίας επιτυγχάνει το μέγιστο κέρδος, είναι μια αντικειμενική τάση μέσα στον καπιταλισμό. Ο βαθμός που επιτυγχάνει αυτό, όμως, εξαρτάται από την πορεία της ταξικής πάλης. Από το πόσο ισχυρή, οργανωμένη και αποτελεσματική είναι η αντίσταση της εργατικής τάξης. Η τάση του κεφαλαίου δεν καταργείται ποτέ μέσα στον καπιταλισμό, όμως η

καθαρά. Αυτό το ιστορικά τελειωμένο σύστημα, όμως, μπορεί και διαιώνίζει την ύπαρξή του, καταδικάζοντας την κοινωνική πλειοψηφία στη φτώχεια, τη μιζέρια, ακόμα και την πείνα, όσο η εργατική τάξη του το επιτρέπει, όσο δεν βρίσκει απέναντί του ένα ρωαλλέο επαναστατικό κίνημα που θ' απαιτήσει να περάσουν τα μέσα παραγωγής σ' αυτούς που τα δημιουργήσαν και τα κινούν, να περάσει το προϊόν της παραγωγής σ' αυτούς που το παράγουν, να γίνει ο κοινωνικός πλούτος κτήμα της εργαζόμενης κοινωνίας.

Για να σπάσει ο κύκλος των Μνημονίων και της κινεζοποίησης, πρέπει να σπάσει ο πολιτικός κύκλος του μεσσιανισμού και της ανάθεσης. Και για να γίνει αυτό, πρέπει η εργατική τάξη να πάψει να συγκεντρώνεται κάτω από ξένες σημαίες. Πρέπει ν' αποκτήσει δική της φωνή, συμβατή όχι μόνο με τα άμεσα συμφέροντά της, αλλά και με το ιστορικό πρόταγμα της κοινωνικής απελευθέρωσης. Πρέπει να οργανωθεί πολιτικά.

Αν το καθήκον της πολιτικής οργάνωσης της εργατικής τάξης φαίνεται σαν ανάθεση στο ΕΒΕρεστ, ας αναλογιστούμε πως όπως καμιά βουनिया κορφή δεν έμεινε απάτητη, έτσι κι αυτό το συλλογικό κίνημα παρά ακατάρθωτο είναι. Και είναι μονόδρομος!

Η Εργατική Πρωτομαγιά δεν είναι μια συνηθισμένη μέρα. Είναι μια μέρα συνδεδεμένη όχι μόνο με αγώνες για καλύτερα μεροκάματα και καλύτερες συνθήκες εργασίας, αλλά και με τον αγώνα για την κατάρρευση του συστήματος της μισθωτής σκλαβιάς. Αυτές τις μέρες, καθώς οι συνέπειες της κρίσης σφίγγουν σαν θηλιά γύρω από το λαιμό μας, πρέπει να ξαναπροβάλλουμε αυτό το μεγάλο ιστορικό πρόταγμα.

Να ψάψουμε να αισθανόμαστε σαν καταδικασμένοι σε μια αιώνια μοίρα.

Να συνειδητοποιήσουμε τη δύναμή μας.

Να διακηρύξουμε τη θέλησή μας να εξαφανίσουμε από προσώπου γης το σύστημα της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, την κοινωνική αδικία, τη βαρβαρότητα.

Κανένα μέλλον για μας και για τις εργαζόμενες γενιές δεν υπάρχει στον καπιταλισμό. Το μέλλον μας θα το χτίσουμε μόνοι μας. Κανένας δεν πρόκειται να μας το χαρίσει.

Η προλεταριακή επανάσταση παρμένει πάντοτε το μεγάλο ζήτημάς μας. Μόνο αυτή μπορεί να σαρώσει τον παλιό κόσμο και πάνω στα συντρίμια του να χτίσει ένα νέο κόσμο, της δουλειάς, της αλληλεγγύης, της αδελφότητας, έναν κόσμο που τα αγαθά θ' ανήκουν σ' αυτούς που τα παράγουν, έναν κόσμο κομμουνιστικό.

Ο οικονομική κρίση μεγεθύνει και τη σπύλα του πολιτικού και συνδικαλιστικού εποικοδομημάτος. Ενός εποικοδομημάτος που πολύ πριν το ξέσπασμα της σημερινής κρίσης είχε δείξει τα όριά του και το ρόλο του ως υπηρέτη της κεφαλαιοκρατίας.

Στο κοινοβουλευτικό επίπεδο οι ρόλοι είναι μοιρασμένοι. Η εκάστοτε κυβέρνηση αποφασίζει τα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα, η αξιωματική αντιπολίτευση την καταγγέλλει και ετοιμάζεται να πάρει τα ηνία στις επόμενες

εκλογές, για να συνεχίσει την ίδια πολιτική, και η αστική-κοινοβουλευτική αριστερά φροντίζει για τη διατήρηση της ταξικής ειρήνης, λειτουργώντας σαν αμορτισέρ και προσπαθώντας να κρατήσει το κίνημα μέσα στα πλαίσια της αστικής νομιμότητας. Να το κρατήσει στο επίπεδο ενός κινήματος διαμαρτυρίας, εμποδίζοντάς το να εξελιχθεί σ' ένα κίνημα διεκδίκησης, σύγκρουσης και νίκης.

Εντελώς ξεφτιλισμένη είναι και η ποικιλόχρωμη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Μια σύγχρονη εργατοπατερία της συναίεσης, του κοινωνικού εταιρισμού, του συμβιβασμού, της υποταγής, της μικρότερης αντίστασης, της νομιμοφροσύνης, της ήττας.

Μπορεί ο εργαζόμενος να ελπίζει σε βελτίωση -ή έστω σε μη χειροτέρευση- της θέσης του από την αλλαγή των κοινοβουλευτικών συσχετισμών; Μπορεί ο εργαζόμενος να ελπίζει ότι η συνδικαλιστική γραφειοκρατία όλων των τάσεων θα τον οδηγήσει σε αγώνες με νικηφόρα προοπτική; Η απάντηση είναι όχι.

Αυτό το όχι, όμως, έχει δυο άκρες. Η μία άκρη οδηγεί στη μοιρολατρία για την παραιτήση, στην επιλογή του μικρότερου κακού, στην ανάθεση σε κάποιον άλλους να μας εκπροσωπήσουν, ν' αποφασίζουν αυτοί για λογαριασμό μας και εμείς να περιοριζόμαστε να τους χειροκροτάμε ή να τους ακολουθούμε σε πορείες που θυμίζουν κηδεία. Η άλλη άκρη οδηγεί στην εγκατάλειψη της αδράνειας και στην ανάληψη δράσης. Στο χτίσιμο μιας καινούργιας συλλογικότητας. Μιας συλλογικότητας εργατικής και δημοκρατικής, με διαδοσικές άμεσες δημοκρατίες, στο πλαίσιο της οποίας αυτοί που θα αποφασίζουν θα είναι οι ίδιοι που θα εκτελούν τις αποφάσεις. Μιας συλλογικότητας που θα κάνει πράξη το παλιό σύνθημα «νόμος είναι το δικό του εργάτη». Που δεν θα έχει σαν όριο των διεκδικήσεών της τις ανάγκες του καπιταλιστικού συστήματος αλλά τις ανάγκες των εργαζόμενων. Που δεν έχει σαν όριο των μορφών πάλης που χρησιμοποιεί την αστική νομιμότητα, αλλά την ανάγκη της νίκης των εργατικών δυνάμεων πάνω στις δυνάμεις του κεφαλαίου.

Πρέπει ν' αρχίσουμε να οργανωόμαστε όχι μόνο στο επίπεδο των εργασιών χώρου, όχι μόνο για τις ανάγκες του άμεσου -αμυντικού εκ των πραγμάτων- αγώνα για το μεροκάματο, τις συνθήκες εργασίας, την ασφάλεια, αλλά και στο πολιτικό επίπεδο. Όχι για να γίνουμε κομμάτι του κοινοβουλευτικού συστήματος και των θεσμών του, αλλά για να πάρει πάλι σάρκα και οστά ο αγώνας για την επαναστατική ανατροπή του καπιταλισμού. Η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, πέρα από τα στενά όρια του αγώνα για την προστασία από τον ρηθικό και φυσικό εκφυλισμό του καπιταλισμού, είναι όρος για την οικοδόμηση ενός επαναστατικού εργατικού κινήματος με προοπτική νίκης.

Ας οργανωθούμε, λοιπόν. Όχι μόνο για να προστατευθούμε από την επίθεση των ημερών, αλλά για να ετοιμάσουμε την αντεπίθεσή μας. Ας οργανωθούμε πρωτίστως πολιτικά. Στη βάση της επαναστατικής κοσμοθεωρίας της εργατικής τάξης. Για να διεκδικήσουμε το μόνο μέλλον που μας αρμόζει: τον κομμουνισμό. Μια μορφή κοινωνικής οργάνωσης χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, χωρίς καπιταλιστές και εργάτες, με την πιο πλατιά δημοκρατία για τους ανθρώπους της δουλειάς.

ΖΗΤΩ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Νέα έκθεση ΟΟΣΑ για την Εκπαίδευση

Σταθερή προσήλωση στο νεο-φιλελεύθερο μοντέλο για το Σχολείο

Την Πέμπτη 19 Απριλίου, πραγματοποιήθηκε σε ειδική εκδήλωση στο υπουργείο Παιδείας η παρουσίαση της έκθεσης του ΟΟΣΑ με τον βαρύγδουπο και «ελπιδοφόρο» τίτλο: «Εκπαίδευση για ένα Λαμπρό Μέλλον στην Ελλάδα». Παρόλες τις διευκρινήσεις του υπουργείου Παιδείας ότι «η έκθεση παρουσιάζει σημαντικές διαφοροποιήσεις και βελτιώσεις σε σύγκριση με την αντίστοιχη του 2011», που στηρίχθηκε σε στοιχεία πριν ξεσπάσει η κρίση, και τις φιλότιμες προσπάθειες που κατέβαλε το υπουργείο να κρύψει σημαντικά σημεία στην πολύ γενική και προσεκτικά επιλεγμένη «περίληψη» της έκθεσης που παρουσιάζεται στην ιστοσελίδα του (ολόκληρη η πολυσέλιδη έκθεση είναι στα Αγγλικά), το συμπέρασμα είναι ότι ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός παραμένει σταθερά προσηλωμένος στις κατευθύνσεις και οδηγίες που περιγράφουν ένα νεοφιλελεύθερο μοντέλο για το σχολείο.

Η έκθεση υπογραμμίζει τη σημασία τους τριετούς σχεδίου του υπουργείου Παιδείας για την εκπαίδευση 2017-2019, σημαντικά σημεία του οποίου θυμίζουμε ότι είναι τα εξής: Αυτοαξιολόγηση-Αποκέντρωση-Αυτονομία, «εξορθολογισμός» του διδακτικού προσωπικού, νέα αναλυτικά προγράμματα, νέο Λύκειο, νέο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, διαμόρφωση του Ενιαίου Χώρου Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης-Ερευνας, ενίσχυση του ρόλου της Αρχής Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ), «Αξιολόγηση» και «επαναπροσδιορισμός» του ρόλου των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής δομής τους, «προγραμματική ενοποίηση και βελτιστοποίηση των ιδρυμάτων», «καλύτερη αξιοποίηση» των περιουσιακών στοιχείων των ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μέσω καλύτερης διοίκησης και «επαγγελματικής διαχείρισης».

Αυτονομία σχολικής μονάδας - Διοίκηση - Αξιολόγηση

Η έκθεση σημειώνει:

«Οι “σχολικές μονάδες” έχουν διασπαρτες και διάχυτες αρμοδιότητες και χρηματοδοτήσεις, **περιορισμένη αυτονομία καθώς πολλές αποφάσεις και εντολές υπαγορεύονται απ’ έξω**».

«Ο εξορθολογισμός και η βελτίωση της διακυβέρνησης και της χρηματοδότησης της ελληνικής εκπαίδευσης είναι αναγκαία για την καλή λειτουργία της εκπαίδευσης και των σχολείων. **Για την ευημερία του κάθε σχολείου ξεχωριστά η διακυβέρνηση και χρηματοδότηση πρέπει να συνδέονται**. Αυτό απαιτεί... σαφή εικόνα για τους διαθέσιμους πόρους, ανάπτυξη και υποστήριξη των οργάνων που συγκροτούν το σχολείο, **απόδοση στα σχολεία μιας διακριτής ταυτότητας και δικών τους δυνατοτήτων**».

«Η Ελλάδα διαθέτει ένα αφοσιωμένο σώμα εκπαιδευτικών **με μέτριες επιδόσεις**. Υπάρχει ανάγκη για ένα πε-

ριβάλλον εντός του οποίου μπορεί να βελτιώνεται το σχολείο. Το περιβάλλον αυτό απαιτεί: **βελτίωση της διοικητικής διαχείρισης των εργαζομένων όσον αφορά την κατανομή τους**, στήριξη των ατομικών και συλλογικών διαδικασιών επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών και των διευθυντών, **συγκρότηση μιας στρατηγικής αξιολόγησης για τη λογοδοσία και τη βελτίωση των σχολείων**».

«Η ανάλυση των πολιτικών και των πρακτικών εκπαιδευτικών συστημάτων με υψηλές επιδόσεις έδειξαν ότι υπάρχουν κάποιες βασικές αρχές οι οποίες μπορεί να αποτελέσουν **οδηγό** για τις κυβερνήσεις: να έχουν σαφείς στόχους... να διασφαλίσουν ότι τα συστήματα αξιολόγησης παρέχουν αντικειμενική πληροφόρηση για τα αποτελέσματα και τους σκοπούς της λογοδοσίας και της βελτίωσης, **να εστιάζουν στα επιτεύγματα του κάθε σχολείου χωριστά, να εστιάζουν δηλαδή στις μονάδες που η διδασκαλία και η μάθηση πραγματώνεται**».

Για τα ίδια θέματα η Ειδική Σύμβουλος του Γενικού Γραμματέα του ΟΟΣΑ, επικεφαλής της αντιπροσωπείας του ΟΟΣΑ, Γκαμπριέλα Ράμος, σημείωσε τα εξής:

«Ο ορισμός της αυτονομίας και σε ποιο επίπεδο το σκεφτόμαστε, είναι ένα περίπλοκος συνδυασμός διαφορετικών στοιχείων. Υπάρχουν διαφορετικά μοντέλα για το πόσο δημιουργείς σχολεία, τα οποία είναι απολύτως ανεξάρτητα και αποφασίζουν στους πόρους τους, στο σχολικό τους πρόγραμμα, στις αρχές τους, στα συστήματά τους και έχουν τα δικά τους συστήματα αξιολόγησης.

Αυτός είναι ένας ακραίος τρόπος με τον οποίο θα μπορούσε κανείς να ορίσει τη σχολική αυτονομία, αλλά μπορεί να έχουμε και διαφορετικά επίπεδα αυτονομίας. **Το βασικό το οποίο εμείς σκεφτόμαστε -διότι στην Ελλάδα το σύστημα είναι πολυκεντροποιημένο και δεν μπορεί να πάμε από τη μία πλευρά στην άλλη χωρίς να λάβουμε υπόψη μας όλα τα στοιχεία- είναι να δώσουμε στους διευθυντές σχολείων τα εργαλεία μέσω των οποίων μπορούν να διαχειριστούν τα σχολεία και να θέσουν τα κριτήρια των απο-**

τελεσμάτων τα οποία θα έχουν και οι καθηγητές να κρίνονται βάσει των αποτελεσμάτων τους...

Φυσικά δεν λέμε να δώσουμε πλήρη αυτονομία σε όλα τα σχολεία και έτσι θα λυθούν όλα τα προβλήματα. Εδώ δίνουμε μεγαλύτερη ευθύνη στο να βοηθήσουμε τα σχολεία **να βελτιώσουν την απόδοσή τους, αλλά ταυτόχρονα σε ένα εθνικό πλαίσιο προτύπων, ο τρόπος με τον οποίο θα γίνουν οι μετρήσεις, χρειάζεται ένας στρατηγικός ορισμός το τι. Ουσιαστικά μιλάμε όσον αφορά την ποιότητα του συστήματος και ένα πλαίσιο λογοδοσίας**. Θα μπορούσα να σας αναφέρω πάρα πολλά παραδείγματα για χώρες που έχουν περάσει από το ένα στάδιο στο άλλο.

Συμπέρασμα

Ο ΟΟΣΑ θεωρεί ότι το εκπαιδευτικό σύστημα στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά συγκεντρωτικό και η αυτονομία των σχολικών μονάδων εξαιρετικά περιορισμένη. Στο πλαίσιο αυτό θεωρεί ότι οι διευθυντές των σχολικών μονάδων έχουν πολύ περιορισμένες αρμοδιότητες και το έργο τους περιορίζεται σε διοικητικά ζητήματα. Κατά τον ΟΟΣΑ, απαιτείται «βελτίωση της διοικητικής διαχείρισης των εργαζομένων όσον αφορά την κατανομή τους». Τούτο σημαίνει ότι οι διευθυντές πρέπει να έχουν λόγο στη στελέχωση των σχολείων τους (άρα στο διορισμό του εκπαιδευτικού προσωπικού) και στην κατανομή του διδακτικού προσωπικού, ώστε να εξασφαλίζεται ισορροπία μεταξύ των «ικανοτήτων» των εκπαιδευτικών και των αναγκών των μαθητών. Τα σχολεία θα ξεχωρίζουν από τον τρόπο διακυβέρνησής τους και τη χρηματοδότησή τους. Διακυβέρνηση και χρηματοδότηση είναι δυο παράγοντες που μεταξύ τους συνδέονται. Οι κυβερνήσεις πρέπει «να εστιάζουν στα επιτεύγματα του κάθε σχολείου χωριστά». Σχολεία και εκπαιδευτικοί θα κρίνονται βάσει των «αποτελεσμάτων» που παράγουν και όλα αυτά μέσα σε ένα «πλάσιο λογοδοσίας», που θα καθορίζει τα «κριτήρια» και τον τρόπο με τον οποίο θα γίνονται «οι μετρήσεις».

Πολλές φορές έχουμε σημειώσει ότι η αυτονομία της σχολικής μονάδας, που διακρίνεται σε «παιδαγωγική, διο-

κητική και οικονομική» συνδέεται σαν το νύχι με το κρέας με την κακόφημη αποκέντρωση. Για τον ιμπεριαλιστικό οργανισμό του ΟΟΣΑ σημασία έχουν κυρίως η διοικητική και οικονομική αυτονομία, γιατί εκεί βρίσκεται και όλο το «ψητό» της επίτευξης των σκοπών της δημοσιονομικής πειθαρχίας: διαχείριση των σχολείων από διευθυντές-μάντζερς, αναζήτηση χρηματοδότησης και από άλλες πηγές, πλην της κρατικής χρηματοδότησης, εμπορευματοποίηση κοινωνικών αγαθών, όπως είναι και η Παιδεία. Το τελευταίο, σε συνδυασμό με την προώθηση της αποκέντρωσης, σηματοδοτεί την εμπλοκή της «τοπικής κοινωνίας», των επιχειρήσεων στη λειτουργία των σχολείων και επομένως οδηγεί σε μείωση της κρατικής χρηματοδότησης και στη λειτουργία του σχολείου με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια.

Από την άλλη, η αποκέντρωση της εκπαίδευσης στους χρεοκοπημένους δήμους θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια στην αύξηση των «ανταποδοτικών τελών» για τους δημότες. Η συζήτηση που γίνεται τελευταία (και έχει παρελθόν) για την καθιέρωση vouchers στο δημόσιο σχολείο και το δικαίωμα «επιλογής» σχολείου από τους γονείς δεν είναι τυχαία. Η προβολή στο μέλλον θα είναι αυτή ακριβώς η εικόνα.

Η αποκέντρωση είναι η λυδία λίθος για τη γενίκευση των ξεχαρβαλωμένων σχέσεων εργασίας και στην εκπαίδευση, κάτι που είναι ήδη συνήθης πρακτική στους δήμους.

Η αυτονομία αποτελεί όχημα και για την αξιολόγηση σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών. Η εποχή των Μνημονίων, η συνεχής εξαθλίωση της εργαζόμενης κοινωνίας, οι σκληρές αντιλαϊκές και αντιεκπαιδευτικές πολιτικές απαιτούν τη χειραγώγηση και κατατρομοκράτηση και των εκπαιδευτικών. Ο τρόπος που διοικείται το σχολείο, η διαχείριση από τον διευθυντή του ανθρώπινου δυναμικού, των πόρων του, η αναζήτηση νέων πόρων από «τρίτους», τα «εκπαιδευτικά αποτελέσματα», κ.λπ. είναι τα «μετρήσιμα κριτήρια» της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και κατά συνέπεια και των εκπαιδευτικών της.

Αξιολόγηση

Η έκθεση του ΟΟΣΑ σημειώνει:

«Με ένα σώμα εκπαιδευτικών στην Ελλάδα καλά καταρτισμένο και αφοσιωμένο, το σχολείο μπορεί να βελτιωθεί περαιτέρω **με την πρόσληψη εκπαιδευτικών και διευθυντών υψηλής ποιότητας**, την αναθεώρηση των εργασιακών συνθηκών, **την καλύτερη κατανομή εκπαιδευτικών στα σχολεία** και τη συνεχή υποστήριξη για την ανάπτυξη του επαγγελματισμού τους. **Μία εμβρυακή κοულτούρα λογοδοσίας ως μέσου βελτίωσης αποτυπώνεται σε πρωτοβουλίες όπως η βάση δεδομένων My School, η εισαγωγή της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας, η αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης και η θέσπιση της ΑΔΙΠΠΔΕ (Αρχή Διασφά-**

λσης Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση)».

«Υπάρχει ανάγκη για ένα περιβάλλον εντός του οποίου μπορεί να βελτιώνεται το σχολείο. Το περιβάλλον αυτό απαιτεί... συγκρότηση μιας στρατηγικής αξιολόγησης για τη λογοδοσία και τη βελτίωση των σχολείων. Επιπλέον, **αναγκαίοι όροι** για την επιτυχία των στόχων αυτών είναι **η ανάπτυξη πρακτικών εργαλείων και διαδικασιών για την αξιολόγηση των σχολείων και των διευθυντών όπως επίσης έγκυρες και αξιόπιστες αξιολογήσεις των μαθητών**».

Συμπέρασμα

Ο ΟΟΣΑ θεωρεί ότι η δημιουργία βάσης δεδομένων My School, που εξασφαλίζει την αυστηρή και την ανά πάσα στιγμή επιτήρηση του σχολείου από τις κεντρικές υπηρεσίες, η εισαγωγή της αυτοαξιολόγησης της σχολικής μονάδας, η αξιολόγηση των στελεχών της εκπαίδευσης και η θέσπιση της ΑΔΙΠΠΔΕ, συνιστούν απλά ένα πρώτο βήμα για την εφαρμογή και της αξιολόγησης σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών, «μία εμβρυακή κοουλτούρα λογοδοσίας». Στην ίδια κατεύθυνση είναι επίσης και το νομοσχέδιο για τις «Υποστηρικτικές Δομές της Εκπαίδευσης», που αναφέρονται επίσης στην έκθεση.

Η επίκληση της «μη τιμωρητικής αξιολόγησης» (λέγεται σε άλλο σημείο) γίνεται μόνο και μόνο για να μην προκληθεί ανησυχία στους εκπαιδευτικούς. Αλλωστε, το να κάνει και το χατίρι στη συγκυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας δεν κοστίζει και τίποτε, όταν όλοι συμφωνούν ότι τώρα προέχει η καλύτερη «κοουλτούρα αξιολόγησης».

Χαρακτηριστική είναι η απάντηση Γαβρόγλου σε σχετική ερώτηση δημοσιογράφου:

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Θέλω να ρωτήσω τον κ. Γαβρόγλου στην περίπτωση που βρεθεί μια φόρμουλα αξιολόγησης των εκπαιδευτικών, χωρίς τιμωρητικό χαρακτήρα, θα προχωρούσατε σε κάτι τέτοιο; Και για να σας προλάβω, επειδή έχετε πει ότι αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί να γίνει αυτό, εννοώ μετά την εφαρμογή προφανώς της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και της αξιολόγησης των στελεχών εκπαίδευσης. Αν είστε ανοιχτός σε μια τέτοια πρόταση. Ευχαριστώ πολύ.

Κ. ΓΑΒΡΟΓΛΟΥ: Να σημειώσουμε, να υπογραμμίσουμε, ότι για πρώτη φορά σε μια τέτοια έκθεση υπάρχει αναφορά σε θέματα τιμωρητικής αξιολόγησης. Αυτά είναι βήματα πολύ σημαντικά...

Το δεύτερο. Εμείς γι' αυτό τον λόγο, ακριβώς γι' αυτό τον λόγο, ακολουθώντας τη συγκεκριμένη πρόταση καταργούμε το Προεδρικό Διάταγμα 152 με το νόμο που θα καταθέσουμε. Ταυτόχρονα όμως αναγνωρίζουμε στο ίδιο νομοσχέδιο τη σημασία της κοουλτούρας της αποτίμησης και λέμε: **για να υπάρξει κοουλτούρα αποτίμησης χρειάζεται μια μέθοδος**, χρειάζεται να πειστούν οι άνθρωποι, χρειάζεται να πειστεί η κοινωνία.

Ποια είναι αυτή; Είναι ακριβώς όλα

όσα λέμε στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο: αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας, ανάδραση, μια συλλογικότητα, μια διεπιστη-μονικότητα με τις δομές που προτείνουμε και **νομίζουμε ότι αυτό είναι ένα εξαιρετικό πρώτο βήμα** το οποίο πρέπει να ενισχύσουμε και να βελτιώσουμε, χωρίς να είναι η αντι-παράθεση «θα κάνετε στους εκπαιδευτικούς ή δεν θα κάνετε;»...

Διορισμοί

Η έκθεση σημειώνει:

♦ «Για την ευημερία του κάθε σχολείου ξεχωριστά η διακυβέρνηση και χρηματοδότηση πρέπει να συνδέονται. Αυτό απαιτεί συγκρότηση ενός οράματος για την εκπαίδευση που θα είναι εξολοκλήρου προσανατολισμένο στο μέλλον... Απαιτεί επίσης τη **δημιουργία σώματος μόνιμων εκπαιδευτικών** το οποίο μπορεί να συμβάλλει στην ανάπτυξη ισχυρών εκπαιδευτικών θεσμών και να παρέχει εκπαίδευση υψηλού επιπέδου στους μαθητές τους».

Για το ίδιο θέμα η G. RAMOS και η B. PONT επικεφαλής της συγκεκριμένης ομάδας μελέτης αναφέρουν τα εξής:

G. RAMOS: «Και μιας και έχετε ένα πολύ υψηλό επίπεδο, ποια ήταν η τελευταία φορά που προσλάβατε μόνιμους καθηγητές; Το 2008. **Μιλάμε να εντάξουμε τους καθηγητές σε μια διαδικασία κανονικότητας προσλήψεων.** Όλα αυτά τα χρόνια έχετε τους αναπληρωτές καθηγητές, όπου οι **συμβάσεις τους δεν είναι πολύ ελκυστικές.** Το θέμα είναι πώς κάνεις το επάγγελμα του δασκάλου, του καθηγητή, ελκυστικό...».

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Εάν κατ' αρχήν υπάρχει η πρόβλεψη στην έκθεση για να γίνουν προσλήψεις το επόμενο διάστημα, εάν υπάρχει κάποια πρόβλεψη για συγκεκριμένο αριθμό και εάν υπάρχει πρόβλεψη για κάποιο συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.

B. PONT: «**Δεν έχουμε συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα.** Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα πρέπει να πάρει αυτές τις αποφάσεις και να υποβάλει τις προτάσεις της όσον αφορά την πρόσληψη καθηγητών. Πιστεύουμε ότι ο θεσμός των αναπληρωτών δημιουργεί αρκετά προβλήματα και πιστεύουμε ότι θα πρέπει στα ελληνικά σχολεία οι καθηγητές να έχουν μεγαλύτερη σταθερότητα».

Να ξεκινήσουμε ένα μίνιμουμ 5ετούς διάρκειας σύμβασης. Να τους δώσουμε δηλαδή την αρχική σταθερότητα στο νέο τους εργασιακό βίο ή **να υπάρχει και ένα νέου είδους σύμβαση που θα είναι πιο ευέλικτο,** γιατί υπάρχουν καθηγητές που μένουν σε ένα σχολείο, ή στη σχολική εκπαίδευση και δεν μπορούν να μετακινηθούν, δεν μπορούν να πάνε πουθενά.

Αρα λοιπόν είναι σημαντικό να δώσουμε στα σχολεία του 21ου αιώνα **μεγαλύτερη ευελιξία όσον αφορά την πρόσληψη των καθηγητών** ούτως ώστε οι καθηγητές να αποκρίνονται στις ανάγκες των σχολείων πολύ περισσότερο από ό,τι συνέβαινε μέχρι τώρα. **Και με αυτό τον τρόπο πιθανόν να επιτευχθεί και μεγαλύτερη αποκεντροποίηση των διαδικασιών στα σχολεία.**

G. RAMOS: «Αυτό το οποίο θα ήθελα να πω είναι ότι **όχι δεν υπάρχει κάποιος χρονικός ορίζοντας,** αλλά γνωρίζουμε ότι η υλοποίηση όλων αυτών των προτάσεων απαιτούν χρόνο. Είναι ένα πολύ περίπλοκο ζήτημα. Θα πρέπει να εξετάσουμε τις επιλογές, να δούμε πώς αυτό το νέο πλαίσιο θα μπορούσε να λειτουργήσει και θα έλεγα, όπως έλεγα και στα αρχικά μου σχόλια, **εάν η ελληνική οικονομία επανέρχεται στην κανονικότητα, νομίζω ότι οι συμβάσεις των καθηγητών και δασκάλων, θα πρέπει να επανέλθουν στην κανονικότητα.** Και αυτό είναι επείγον. Επείγουσας σημασίας ζήτημα».

Συμπέρασμα

Τίποτε δεν έχει αποφασιστεί ακόμη. Οι διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών έχουν

ακόμη πολύ δρόμο. Υπάρχει μόνο μια «διαπίστωση», ένα ευχολόγιο. Οι μόνιμοι διορισμοί συναρτώνται με την πορεία της ελληνικής οικονομίας και από το εάν αυτή θα «πιάσει» τους μνημονιακούς στόχους.

Σημειώνουμε ότι οι εκπρόσωποι του ιμπεριαλιστικού οργανισμού μιλούν επίσης και για «ευελιξία» όσον αφορά στην πρόσληψη εκπαιδευτικών και τη συνδέουν με την επίτευξη «μεγαλύτερης αποκεντροποίησης των διαδικασιών στα σχολεία» (δηλαδή προσλήψεις εκπαιδευτικών με διάφορες συμβάσεις από τα αποκεντρωμένα σχολεία, σε επίπεδο π.χ. περιφέρειας, δήμων ή ακόμη και σχολικών μονάδων). Μιλούν επίσης για πενταετείς συμβάσεις σε κάποιες κατηγορίες αναπληρωτών, που κατά τα φαινόμενα θα είναι και η μόνιμη εξέλιξη, μέχρις ότου οι «θεσμοί» δώσουν το πράσινο φως.

Επισημαίνουμε πως έτσι κι αλλιώς οι μόνιμοι διορισμοί θα είναι ελάχιστοι και με το σταγονόμετρο. Το υπουργείο Παιδείας φρόντισε όλο το προηγούμενο διάστημα γι' αυτό. Οι συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολείων και τμημάτων, η αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, η κατάργηση των γεωγραφικών ορίων των σχολείων, η αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών, η ανάθεση δεύτερης και τρίτης ειδικότητας στους εκπαιδευτικούς με την «ενοποίηση των ειδικοτήτων», η μείωση των ωρών στο ωρολόγιο πρόγραμμα, η κατάργηση του υπεύθυνου δασκάλου στο ολοήμερο σχολείο (στην απογευματινή ζωή), η κατάργηση των ολιγομελών τμημάτων στα ΕΠΑΛ, οι μεγάλες ανατροπές στο ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό σύστημα, η μείωση των αιτήσεων για συνταξιοδότηση λόγω της μεγάλης ανασφάλειας που δημιούργησε το νέο τοπίο, η υπογεννητικότητα, κ.λπ., είναι οι αιτίες για τη μείωση των οργανικών θέσεων.

Πανελλαδικές εξετάσεις

Η έκθεση σημειώνει:

♦ «Γενικότερα, οι τρέχουσες μεταρρυθμίσεις στα προγράμματα σπουδών και στο Λύκειο παρέχουν μία ευκαιρία για την ενίσχυση των μαθησιακών ικανοτήτων όλων των μαθητών. **Τα τεράστια διακυβεύματα που συνδέονται με τις Πανελλήνιες εξετάσεις για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση πρέπει να αντιμετωπιστούν.** Η "παραπαιδεία" έχει λάβει τεράστιες διαστάσεις που υπονομεύουν το ρόλο του σχολείου και της μάθησης καθώς εστιάζει αποκλειστικά σε τεχνικές με στόχο τα επιτυχή αποτελέσματα στις εξετάσεις».

Για το ίδιο θέμα η G. RAMOS αναφέρει:

«Αυτό που προτείνουμε είναι να έχουμε μια καλύτερη κατανόηση της απόδοσης των παιδιών σε διαφορετικά επίπεδα. Αυτό το οποίο συμβαίνει με το σύστημα σήμερα είναι λίγο νεφελώδες όσον αφορά τη συγκεκριμένη εξέταση και είναι ένα σημείο καμπίης για όλες τις οικογένειες και για τους νέους και τις νέες που ετοιμάζονται να δώσουν εξετάσεις και ουσιαστικά καθορίζεται το μέλλον τους πιθανό από αυτό».

Μια σχετική σημασία για την εξέταση είναι να σταματήσουν, **να μην υπάρχουν οι εξετάσεις αυτές και να γίνεται η αξιολόγηση των μαθητών σε διαφορετικά επίπεδα στη διάρκεια της εκπαίδευσης...** Το θέμα είναι το σύστημα να συνοδεύεται με περισσότερη γνώση σε διαφορετικά επίπεδα της διαδικασίας. Δεν είναι εύκολο ζήτημα αλλά η πραγματικότητα μας λέει αυτό το οποίο αναφέραμε όσον αφορά τις οικογένειες που επενδύουν τόσα πολλά στην παραπαιδεία. *Πως θα υπάρχει αυτή η εξισορρόπηση των προσπαθειών; Είναι κάτι το οποίο το εξετάζουμε.*

Συμπέρασμα

Ποια είναι αλήθεια για τους εμπειρογνώμονες του ΟΟΣΑ «τα τεράστια διακυβεύματα που συνδέονται με τις Πανελλήνιες εξετάσεις για την είσοδο στην τριτοβάθμια

εκπαίδευση» που «πρέπει να αντιμετωπιστούν»;

Δεν έχουμε καμιά αμφιβολία ότι δεν πρόκειται για τη μόρφωση και τις γνώσεις των μαθητών, ούτε για τις διαστάσεις της «παραπαιδείας». Ο καημός για τα αποτελέσματα που σημειώνουν τα ελληνόπουλα στο διαγωνισμό PISA, φανερώνει ότι η μόνη έγνοια είναι η απόκτηση συγκεκριμένων δεξιοτήτων που απαιτεί η καπιταλιστική αγορά εργασίας.

Τα «τεράστια διακυβεύματα» είναι η ρύθμιση της ροής προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση, η ελαχιστοποίησή της μέσω και της καθιέρωσης ενός νέου συστήματος επιλογής-αξιολόγησης των μαθητών («αξιολόγηση των μαθητών σε διαφορετικά επίπεδα στη διάρκεια της εκπαίδευσης»). Το νέο Λύκειο των συριζαίων είναι ένα τέτοιο παράδειγμα, αφού καθιερώνει ένα αριστοκρατικό, ελιτίστικο Λύκειο, ένα Λύκειο δεξιοτήτων, με την Γ' τάξη του κανονικό φροντιστήριο και με υψηλότατους ταξικούς φραγμούς.

Τριτοβάθμια εκπαίδευση

Η έκθεση υπογραμμίζει τη σημασία των πρωτοβουλιών που έχει πάρει η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας για τις «νέες μορφές διοίκησης της Ανώτατης Εκπαίδευσης» και τον «εξορθολογισμό της οργάνωσης των μεταπτυχιακών σπουδών».

Σημειώνει επίσης:

♦ «Ωστόσο, ακόμα και πριν την οικονομική κρίση, η επαγγελματική απορρόφηση των αποφοίτων ΑΕΙ ήταν χαμηλότερη από τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Η ελληνική τριτοβάθμια εκπαίδευση γνώρισε τα τελευταία χρόνια σαρωτικές αλλαγές. **Ενα αναπτυσσόμενο σύστημα λογοδοσίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση κερδίζει έδαφος.**»

♦ «Διασφάλιση προϋποθέσεων για μια αποτελεσματική τριτοβάθμια εκπαίδευση: Μία πτυχή που μπορεί να τεθεί ως στόχος αφορά τη **βελτίωση της διακυβέρνησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης** τόσο ως σύνολο όσο και των επιμέρους θεσμών της. Χρειάζεται μία προοδευτική προσέγγιση **μεγαλύτερης αυτονομίας των θεσμών, σύνδεσης του συστήματος χρηματοδότησης με την κυβερνητική στρατηγική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση και εξισορρόπηση της μεγαλύτερης αυτονομίας και της αύξησης της λογοδοσίας.**»

Συμπέρασμα

Οι απεσταλμένοι του ΟΟΣΑ υπογραμμίζουν τη σημασία των αλλαγών που έκαναν οι συριζαίοι στη διοίκηση των ΑΕΙ (Ακαδημαϊκά Συμβούλια Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας σε κάθε διοικητική Περιφέρεια) με το νόμο Γαβρόγλου. Ωστόσο θεωρούν ότι οι αλλαγές αυτές δεν επαρκούν, γι' αυτό και ζητούν νέες ρυθμίσεις, προφανώς στην κατεύθυνση της ενίσχυσης των χαρακτηριστικών της διοίκησης του επιχειρηματικού πανεπιστημίου (γι' αυτό και κάνουν αναφορά και στον «εξορθολογισμό» των μεταπτυχιακών, εννοώντας την καθιέρωση διδάκτρων).

Θεωρούν επίσης ότι πρέπει να ενισχυθεί «η αυτονομία των ιδρυμάτων», δηλαδή ο σφιχτός εναγκαλισμός τους με την αγορά και τις επιχειρήσεις και η λειτουργία τους ως εταιρίες ΑΕ, καθώς και η «λογοδοσία»-αξιολόγησή τους και να επιδιωχθεί μια «προοδευτική προσέγγιση» «σύνδεσης του συστήματος χρηματοδότησης με την κυβερνητική στρατηγική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση». Η παραπάνω τελευταία πρόταση παραπέμπει σε χρηματοδότηση ανάλογη με το είδος του ιδρύματος, την «ανταγωνιστικότητα» και «αποτελεσματικότητά» του στον εγχώριο και διεθνή στίβο.

Σημ. Όλες οι εμφάσεις στο κείμενο είναι δικές μας.

Γιούλα Γκεσούλη

Επιστροφή στις αρχές

Μια επιστροφή στις αρχές του επαναστατικού κινήματος, που δυστυχώς ξεχνιούνται όλο και περισσότερο στις μέρες μας, στις οποίες τείνουν να κυριαρχήσουν κάθε είδους ομπορτουμιστικές θέσεις, στηριγμένες σ' ένα χυδαίο πραγματισμό, θέλουμε να επιχειρήσουμε με τη συζήτηση της ερχόμενης Παρασκευής. Παίρνοντας ως αφορμή τον πόλεμο στη Συρία, με την εμπλοκή ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και περιφερειακών αστικών καθεστώτων, θα συζητήσουμε για την επαναστατική τοποθέτηση αρχών στο ζήτημα του πολέμου. Τοποθέτηση αρχών από τη σκοπιά του προλεταριάτου, που απαιτεί τον απόλυτο διαχωρισμό από τη στρατηγική των αστικών τάξεων και τα διάφορα δόγματα πίσω από τα οποία αυτή κρύβει την πολιτική της.

ΣτΕ: Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια!

Δεν εξέπληξε η απόφαση του ΣτΕ για τη διδασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών στα Λύκεια. Είναι αντίγραφο της αντίστοιχης απόφασης για τα Γυμνάσια, που έκρινε αντισυνταγματική την υπουργική απόφαση, ως αντίθετη στον «από ιδρύσεως ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα ορθόδοξο χαρακτήρα του!» Σύμφωνα με το σκεπτικό εκείνης της απόφασης, με το πρόγραμμα σπουδών για το Δημοτικό και το Γυμνάσιο «φαλκιδεύεται ο επιβαλλόμενος από τη συνταγματική αυτή διάταξη σκοπός της ανάπτυξης, δηλαδή της ορθόδοξης χριστιανικής συνείδησης των μαθητών στα ανήκοντα στην επικρατούσα θρησκεία της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού».

Οι ανώτατοι διοικητικοί δικαστές θέλουν το σχολείο να λειτουργεί ως κατηχητικό, εγχύοντας με συστηματικό τρόπο το θρησκευτικό όπιο στα μυαλά των παιδιών. Δεν μπορούν να ανεχτούν ούτε τη στοιχειώδη θρησκευτική ελευθερία που πρεσβεύει ο αστικός Διαφωτισμός. Δεν πρέπει όμως να μας προκαλεί έκπληξη. Το ελληνικό αστικό κράτος δεν έχει επιχειρήσει ούτε τον πιο στοιχειώδη διαχωρισμό του από την Εκκλησία, η οποία λειτουργεί ως κράτος εν κράτει. Ενα αστικοδημοκρατικό αίτημα θα το λύσει αναγκαστικά η προλεταριακή επανάσταση, που δε θα αρκестεί στον πλήρη διαχωρισμό κράτους-Εκκλησίας, ούτε θα επιδοθεί σε ψιλοφτιασிடώματα ρεφορμιστικού-κοσμοπολίτικου τύπου (όπως αυτά των συριζαίων), αλλά θα ξωπετάξει τον κάθε είδους θρησκευτικό μυστικισμό, τη μεταφυσική και τον ιδεαλισμό από την Παιδεία και στη θέση τους θα βάλει τη διδασκαλία των θετικών και ανθρωπιστικών επιστημών, με τρόπο που θα οδηγεί στην ολόπλευρη γνώση για τη γέννηση του κόσμου και την εξέλιξη των ειδών, για τους νόμους που καθορίζουν την κίνηση της φύσης και διέπουν την οικονομία, για τα στάδια εξέλιξης της ιστορίας των ανθρώπων και κοινωνικοοικονομικών σχηματισμών κτλ. κτλ. Ετσι σχολιάσαμε την πρώτη απόφαση του ΣτΕ. Και προσθέταμε: Στο πλαίσιο της διδασκαλίας των τελευταίων θα υπάρχει σίγουρα και κάποιο κεφάλαιο αφιερωμένο στο θρησκευτικό ανορθολογισμό και στον ιερατικό σκοταδισμό, που αλυσόδεναν τους ανθρώπους στο ζυγό των εκμεταλλευτών και καταπιεστών τους. Δεν έχουμε να προσθέσουμε κάτι άλλο.

Σφαλιάρα στον Μελισσανίδη...

Μην παρασύρεστε από τον τίτλο. Η σφαλιάρα δεν έπεσε στην Ελλάδα, αλλά στις ΗΠΑ. Βλέπετε, στην Ελλάδα ο Μελισσανίδης εμφανίζεται ως πανίσχυρος, λόγω των δεσμών που έχει αναπτύξει με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και ιδιαίτερα με τον «σκοτεινό άρχοντα» του μεγάρου Μαξίμου, Αλέκο Φλαμπουράρη, όμως στις ΗΠΑ δεν είναι τίποτα και μπορεί να τον σφαλιάρισουν ακόμα και σπεκουλάντες μεσαίου οικονομικού επιπέδου.

Για να μη σας μπερδεύουμε με πολύπλοκες χρηματιστηριακές διαδικασίες, αναφέρουμε το «ζουμί». Ο Μελισσανίδης είχε χάσει τον έλεγχο της Aegean Marine Petroleum Network, της εταιρίας που με πολλά ταρατατζούμ στην Ελλάδα είχε εισαχθεί στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Θέλησε να ξαναποκτήσει τον έλεγχο μέσω της εξαγοράς από την Aegean Marine της εταιρίας ανεφοδιασμού πλοίων HEC Europe. Το «ντιλ» συμφωνήθηκε στα 367 εκατ. δολάρια και περιλάμβανε την έκδοση νέων μετοχών που θα έδιναν στον Μελισσανίδη τον έλεγχο του 33% της Aegean Marine. Στο «ντιλ», όμως, αντιτάχτηκαν «επενδυτές» που κατέχουν το 12,8% των μετοχών της Aegean Marine. Με προσφυγή στα όργανα του χρηματιστηρίου της Νέας Υόρκης αλλά και σε αμερικάνικα ομοσπονδιακά δικαστήρια κατάφεραν τελικά να εμποδίσουν το «ντιλ». Η προσπάθεια του Μελισσανίδη να αλλάξει το ΔΣ της Aegean Marine ναυάγησε, ενώ αντίθετα οι «ακτιβιστές επενδυτές» (έτσι τους ονομάζουν) κατάφεραν να αποκτήσουν πρόσβαση σε οικονομικά στοιχεία που αφορούν τις δύο εταιρίες.

ΥΓ. Περιττεύει να πούμε πως αν το «κόλπο» γινόταν στην Ελλάδα, θα το είχε ήδη επικυρώσει ο Φλαμπουράρης με «σκληρές» παρεμβάσεις στα αρμόδια όργανα.

Ραγκούσης όπως ΣΥΡΙΖΑ

Αν μας άρεσε η συνωμοσιολογία, θα λέγαμε πως ο Ραγκούσης είναι βαλτός από τον ΣΥΡΙΖΑ στο ΚΙΝΑΛ, για να δημιουργεί προβλήματα στη γραμμή «ίσων αποστάσεων» που προσπαθεί να κρατήσει η Φώφη. Αν ο Βενιζέλος είναι αυτός που προτείνει το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο (με τη ΝΔ), ο Ραγκούσης είναι αυτός που προτείνει το αντι-δεξιό μέτωπο (με τον ΣΥΡΙΖΑ). Βέβαια, ο Ραγκούσης είναι απλά άτομο. Δε φαίνεται να έχει ομάδα, ενώ απέφυγε να ζητήσει θέση στη διορισμένη κεντρική επιτροπή του ΚΙΝΑΛ, προφανώς για να μη δεσμεύεται από τίποτα.

Η συνέντευξη που έδωσε ο Ραγκούσης στη φιλοσυριζαϊκή «Νέα Σελίδα» του Λιβάνη ήταν πραγματικό περιβόλι. Η θέση ότι ένα κόμμα πρέπει να αυτοτοποθετείται «είτε στην προοδευτική είτε στη συντηρητική παράταξη» υπενθυμίζει τις ρίζες του ΠΑΣΟΚ. Οπότε είναι εύκολο για τον Ραγκούση να την πέσει σε Βενιζέλο, Λοβέρδο και σία (χωρίς να τους κατονομάσει), λέγοντας ότι «οι μεταμοντέρνες αποϊδεολογικοποιημένες λογικές, που εξομοιώνουν την συντηρητική με την προοδευτική παράταξη, απλώς υποκρύπτουν ιδιοτελείς προσωπικές στρατηγικές και πολιτικές καριέρες χωρίς αρχές και αξίες».

Όμως η υποστήριξη στον ΣΥΡΙΖΑ έχει και συνέχεια: «Το τέλος του μνημονίου πρέπει να θεωρείται δεδομένο». «Όσοι ισχυριστούν ότι δεν τελειώνει το μνημόνιο θα εκτεθούν πολιτικά». «Αν για τα επόμενα τέσσερα χρόνια υπάρξει εποπτεία διαφορετικού βαθμού από αυτήν που υπάρχει ήδη για την Πορτογαλία, λόγω χάρη, τότε αυτό θα αντανάκλα στην αναξιοπιστία συνολικά του πολιτικού συστήματος της Ελλάδας. Θα αντανάκλα στην αναξιοπιστία και της ΝΔ, στο βαθμό που, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, προεξοφλείται η νίκη της στις επόμενες εκλογές. Και πως να μην υπάρχει έλλειψη εμπιστοσύνης για τον κ. Μητσοτάκη από τα όργανα της ΕΕ, όταν από την ημέρα που ανέλαβε πρόεδρος της ΝΔ έχει εξαγγείλει παροχές τουλάχιστον 5 δισ. ευρώ; Χωρίς, μάλιστα ποτέ να αναφέρει τις πηγές εσόδων που θα χρηματοδοτήσουν τη μείωση των φορολογικών συντελεστών ή τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών που αφειδώς έχει υποσχεθεί» (ούτε ο Τσακαλώτος δε θα τα έλεγε έτσι).

Η γραμμή αυτή είναι -ως γνωστόν- και γραμμή της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας που εκτιμά ότι ο χώρος της στην Ελλάδα δεν μπορεί να ανακάμψει χωρίς τον ΣΥΡΙΖΑ. Μας φαίνεται όμως δύσκολο να πιστέψουμε ότι ο Ραγκούσης είναι «βαλτός» από την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία. Ουδέποτε έδειξε να έχει τέτοιες διεθνείς επαφές. Έχει πάρει το μήνυμα, όμως, και επενδύει την πολιτική του καριέρα ακριβώς σ' αυτό. Έτσι, γίνεται ο αγαπημένος όχι της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας (στην οποία δεν μπορεί να προσφέρει κάτι οργανωτικά), αλλά του ΣΥΡΙΖΑ, μέσω του οποίου μπορεί να επανέλθει κάποια στιγμή στην κεντρική πολιτική σκηνή. Είναι χαρακτηριστική η απάντηση που δίνει στο ερώτημα για την επιμονή του να ζητά από το πολιτικό συμβούλιο του ΚΙΝΑΛ να ξεκαθαρίσει τη στάση του απέναντι στις θέσεις του Βενιζέλου: «Διότι απέναντι στη συγκεκριμένη πρόταση Βενιζέλου, να ξαναγίνουμε συνεργάτες της Δεξιάς και μάλιστα κι εκτός μνημονίων, ή σιωπάς ή έρχεσαι σε ρήξη. Η σιωπή, που συνοδεύεται από την τοποθέτηση ότι πρώτα θα γίνουν εκλογές και μετά θα ανακοινώσουμε τις επιλογές μας, σημαίνει αποδοχή της συγκεκριμένης δεξιάς ατζέντας. Ισοδυναμεί με προαναγγελία του Κίνημα Αλλαγής θα συμπράξει κυβερνητικά με τον κ. Μητσοτάκη. Σε τέτοιες στρατηγικές επιλογές οφείλεται η συνεχής και σημαντική καθοδική πορεία που καταγράφεται για το Κίνημα Αλλαγής στις έρευνες. Αυτή η πτωτική πορεία δεν είναι μόνο απογοητευτική, είναι κι εξοργιστική, γιατί δεν ήταν μοιραία, δεν ήταν προκαθορισμένη».

Το χρέος εξακολουθεί να αυξάνεται!

Η αισχρή κυβερνητική προπαγάνδα εξακολουθεί να οικοδομεί το success story της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑ-ΝΕΛ στην υπερκάλυψη του «πρωτογενούς πλεονάσματος». Ανεξάρτητα από το πώς ήρθε αυτό το αποτέλεσμα (χάρη στην εφιαλτική δημοσιονομική λιτότητα και στην καταβράθρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων), ως δείκτης το «πρωτογενές πλεόνασμα» δε σημαίνει απολύτως τίποτα. Είναι ένα τεχνητό λογιστικό μέγεθος που το κατασκεύασαν οι ιμπεριαλιστές δανειστές για να εξασφαλίσουν την επιβολή της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και την αποπληρωμή των τοκοχρεολυτικών τους δόσεων, όπως τις έχουν καθορίσει.

Υποτίθεται ότι τα μεγάλα «πρωτογενή πλεονάσματα» επιβλήθηκαν από τους δανειστές προκειμένου το ελληνικό κράτος ν' αρχίσει να μειώνει τον υπέρλογο δανεισμό του. Όμως, τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ (που έμειναν στη σκιά, καθώς κυριάρχησαν οι πανηγυρισμοί για την υπεραπόδοση του «πρωτογενούς πλεονάσματος») δείχνουν ότι το χρέος κάθε άλλο παρά μειώνεται.

Το 2017 το χρέος εμφανίζεται ελαφρά μειωμένο ως ποσοστό του ΑΕΠ (από 180,8% το 2016 σε 178,6%), όμως αυτό συνέβη λόγω της μικρής αύξησης του ΑΕΠ. Σε απόλυτα μεγέθη, το χρέος αυξήθηκε από 315,009 δισ. το 2016 σε 317,407 δισ. το 2017. Πώς συμβαίνουν αυτά τα «μαγικά»;

Δεν πρόκειται για «μαγικά». Πρόκειται για καθαρή στατιστική απατεωνιά, που επιβεβαιώνει ότι το «πρωτογενές πλεόνασμα» δεν αποτυπώνει ούτε την πορεία του ελληνικού καπιταλισμού ούτε την πορεία των δημόσιων οικονομικών. Κανένας τους δεν είπε ποτέ ότι το χρέος πρόκειται να μειωθεί. Το έλεγαν μόνο οι Τσιπραίοι πριν να γίνουν κυβέρνηση (θυμόσαστε: διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους -πάνω από το 60%- περίοδος χάριτος και αποπληρωμή του υπόλοιπου με ρήτρα ανάπτωσης). Όταν έγιναν κυβέρνηση, νωρίς-νωρίς (από τη συμφωνία στο Eurogroup στις

20 Φλεβάρη του 2015), συμφώνησαν ότι αναγνωρίζουν την υποχρέωση του ελληνικού κράτους να αποπληρώσει το χρέος μέχρι τελευταίας δεκάρας («στο διηνεκές», όπως έλεγε ο Μπαρουφάκης). Αυτή η δήλωση ήταν όρος για να καθήσουν οι ιμπεριαλιστές στο τραπέζι μαζί τους.

Εκτοτε, σταμάτησε κάθε συζήτηση για το ύψος του χρέους. Πρώτα οι Σαμαροβενιζέλοι και μετά οι Τσιπροκαμμένοι έστρεψαν τη συζήτηση αποκλειστικά στους όρους εξυπηρέτησης του χρέους. Μόνον αυτούς διαπραγματεύονται (λέμε τώρα) με τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Όλες οι αναδιρθρώσεις που έχουν γίνει (το 2011, το 2012 και το 2013) αφορούσαν τον καθορισμό των τοκοχρεολυτικών δόσεων. Τι ποσό του παραγόμενου προϊόντος της θα πληρώνει η Ελλάδα κάθε χρόνο για τόκους και χρεολύσια. Οι τοκοχρεολυτικές δόσεις έχουν ρυθμιστεί μέχρι και το 2022. Μετά είναι «ασήκωτες». Δεν υπάρχει δυνατότητα αποπληρωμής στο σύνολό τους. Μένει, λοιπόν, να ρυθμιστούν και αυτό θα γίνει με τα περιβόητα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος.

Αυτό που γίνεται μέχρι τώρα, σε όλα τα μνημονιακά χρόνια, είναι απλώς να πληρώνονται οι τόκοι και να ανανεώνονται στη λήξη τους τα παλιά δάνεια με καινούργια, που εκχωρούνται κυρίως από τις χώρες της Ευρωζώνης (στο πρώτο Μνημόνιο αυτοτελώς, στο δεύτερο και το τρίτο μέσω του μηχανισμού που δημιούργησαν, του EFSF/ESM) και δευτερευόντως από το ΔΝΤ. Παρά το PSI, «τη μεγαλύτερη διαγραφή χρέους στην Ιστορία», όπως επαίρεται ο Βενιζέλος, το ύψος του χρέους δεν μειώθηκε, γιατί το ελληνικό κράτος συνέχισε να παράγει ελλείμματα, καθώς πλήρωνε τους τόκους των παλιών δανείων. Μπορούμε, λοιπόν, ν' αντιληφθούμε γιατί το χρέος αυξήθηκε -έστω και οριακά- και το 2017, παρά τα 4 δισ. επιπλέον «πρωτογενούς πλεονάσματος».

Επανερχόμενοι στα της ρύθμισης των τοκοχρεολυτικών δόσεων για την περίοδο

μετά το 2022, σημειώνουμε μια δήλωση του Τζανακόπουλου, από πρόσφατη ραδιοφωνική του συνέντευξη (Αίφρα, 24.4.18): «Το χρέος, όπως γνωρίζετε, έχει συμφωνηθεί ήδη από το Eurogroup της 15ης Ιουνίου, ότι θα πρέπει να αποπληρώνεται με έναν ρυθμό που δεν θα ξεπερνάει το 15% του ΑΕΠ, θα πρέπει, μάλλον, να αναχρηματοδοτείται με όχι περισσότερο από το 15% του ΑΕΠ τον χρόνο για το μεσοπρόθεσμο διάστημα. Επομένως, τα υπόλοιπα είναι **τεχνικής φύσης αποφάσεις**, οι οποίες καθορίζονται από αυτό το νούμερο που έχει τεθεί ως ταβάνι για τις χρηματοδοτικές ανάγκες της Ελλάδας».

Οι «τεχνικής φύσης αποφάσεις», στις οποίες αναφέρεται -με προσποιητό «μπλαζέ» ύφος- ο Τζανακόπουλος είναι το μετα-Μνημόνιο, που θα «φορέσουν» οι δανειστές στους Τσιπροκαμμένους (ή στους διαδόχους τους, αν αυτοί προτιμήσουν να πάνε σε «ηρωική έξοδο» μέσω εκλογών), στο οποίο έχουμε αναφερθεί πολλές φορές και επανερχόμαστε στη διπλανή σελίδα. Εδώ θα σχολιάσουμε μόνο το 15% του ΑΕΠ, που πρέπει κάθε χρόνο να πηγαίνει για το χρέος και το οποίο ο Τζανακόπουλος αναφέρει λες και πρόκειται για φραγκοδίφραγκα.

Σε τιμές σημερινού ΑΕΠ, το 15% σημαίνει περίπου 28 δισ. ευρώ το χρόνο! Αυτό το ποσό πρέπει να παίρνουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές για μια περίοδο μέχρι το 2060! Φυσικά, αυτό το σκληρό «νταβατζιλίκι» δε θα τελειώσει το 2060. Τότε -αν όλα εξελιχθούν όπως τα σχεδιάζουν σήμερα- το χρέος προς την Ευρωζώνη θα έχει αντικατασταθεί με χρέος προς τις «αγορές». Που θα είναι στα ίδια επίπεδα με σήμερα. Και το «νταβατζιλίκι» θα εξακολουθήσει να πληρώνεται «στο διηνεκές». Μέχρι μια προληπτική επανάσταση να σαρώσει το σύστημα του καπιταλισμού και της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και να διαγράψει κάθε χρέος προς τους τοκογλύφους του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου.

Σουλτάνος μέσω... κάλπης

Κάποιοι ενοχλήθηκαν από τη φωτογραφία του Βαρθολομαίου με τον Ερντογάν. Θα τους συμβουλευαμε να διαβάσουν λίγη Ιστορία. Θα διαπιστώσουν ότι οι Ρασπούτιν του Φαναρίου τα είχαν πάντοτε καλά με τις οθωμανικές αρχές, στις οποίες πωλούσαν εκδουλεύσεις με αντάλλαγμα την ικανοποίηση δικών τους ιδιοτελών συμφερόντων και συμφερόντων του «μαγαζιού» τους. Το ίδιο προσπάθησαν να κάνουν και με το νεο-τουρκικό αστικό κράτος, με εξαίρεση την περίοδο του Κεμάλ Ατατούρκ, που το τουρκικό κράτος ήταν ανεξίτηλο.

Ο Ερντογάν ζήτησε από τον Βαρθολομαίο να γίνει «γλάστρα» στην προεκλογική του εκστρατεία κι αυτός ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα. Όλο και κάποιο αντάλλαγμα θα ζήτησε και πήρε από τον «σουλτάνο». Κάποιοι πονηροί στην Ελλάδα, βέβαια, άρχισαν να γράφουν ότι ο πατριάρχης θα πρέπει να άσκησε παρασκηνακά την επιρροή του στον Ερντογάν υπέρ της αποφυλάκισης των δύο ελλήνων στρατιωτικών. Σιγά που περιμέναμε τον Βαρθολομαίο ο Ερντογάν για να του πει τι να κάνει. Αυτός παίζει τη «μπάλα» που ξέρει. Εδώ έφτασε στο σημείο να προτείνει -με έμμεσο τρόπο- ανταλλαγή των δύο στρατιωτικών με τους οχτώ τούρκους φυγάδες στρατιωτικούς που έχουν ζητήσει άσυ-

λο στην Ελλάδα. Δεν ξέρει ότι κάτι τέτοιο δε γίνεται; Φυσικά και ξέρει, όμως απολαμβάνει να βλέπει τους έλληνες αστούς πολιτικούς να «σκοτώνονται» ποιος θα του πρωτοαπαντήσει ότι... δε γίνεται. Αυτή η εικόνα τονώνει το εθνικιστικό του προφίλ στο εσωτερικό της Τουρκίας, όπου παίζει την πιο κρίσιμη ζαριά του, με σκοπό να ανανεώσει τη δική του προεδρική θητεία και τη θητεία της κοινοβουλευτικής του πλειοψηφίας σε συνεργασία με το ακραίο εθνικιστικό ΜΗΡ του Μπαχτσέλι.

Κατά τα άλλα, είδαμε επιτέλους τα πρόσωπα των δύο ελλήνων στρατιωτικών. Οι ανώτεροί τους τους συμβούλεψαν να μην ξαναφορέσουν «κουκούλες» κι αυτοί ανταποκρίθηκαν. Κανείς όμως δε σχολίασε ότι τις «κουκούλες» τις είχαν φορέσει μόνοι τους, δεν τους τις είχαν βάλει οι τζανταρμάδες.

Πλησιάζει η ώρα του μετα-Μνημόνιου

«**Ε**να ημιαυτόματο σύστημα είναι μάλλον η καλύτερη επιλογή. Αλλά ας μην επιστρέψουμε σε έναν χειροκίνητο μηχανισμό». Στο ζήτημα του μηχανισμού εποπτείας του μετα-Μνημόνιου αναφέρθηκε ο «φιλέλλην» Πιερ Μοσκοβισί, σε συνέντευξή του στο Agence Europe την περασμένη Τρίτη, κι εμείς σπεύδουμε να μεταφράσουμε τα σανσκριτικά του επιτρόπου.

Το «χειροκίνητο σύστημα» είναι αυτό που εφαρμόζεται μέχρι σήμερα, με την τρόικα και τις περιοδικές αξιολογήσεις. Το «αυτόματο σύστημα» είναι η εφάπαξ ρύθμιση του χρέους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, και η εναπόθεση στις ελληνικές κυβερνήσεις της υποχρέωσης να τηρούν όχι κάποιους ειδικούς όρους, αλλά τους γενικούς όρους της ΕΕ. Τι είναι το «ημιαυτόματο σύστημα»; Αυτό στο οποίο -όπως όλα δείχνουν- έχουν ήδη καταλήξει Γερμανία και ΔΝΤ.

Ο Τσακαλώτος μας είχε προϊδεάσει πριν από το ταξίδι του στο Βερολίνο, λέγοντας στην ΕφΣυν: «*Συζητώντας για τη μεταμνημονιακή παρακολούθηση, είναι προφανές ότι μερικές χώρες μας εμπιστεύονται λιγότερο και θα θέλανε κάποια conditionality (κάποιοι όρους). Το πώς θα τηρούνται σε σχέση με το χρέος δεν έχει συζητηθεί ούτε και το πόσο αυστηροί θα είναι οι όροι. Μέχρι τώρα, το βασικό που συζητιέται είναι να έχουμε ένα πρόγραμμα μεταμνημονιακής παρακολούθησης (post programme surveillance)*».

Η γερμανική θέση ήταν γνωστή από την εποχή του Σόιμπλε και ο Σολτς δεν είχε κανένα λόγο να την αλλάξει: «χρέος έναντι μεταρρυθμίσεων». Δηλαδή, όχι εφάπαξ αναδιάρθρωση του χρέους, αλλά αναδιάρθρωση ανά τακτά χρονικά διαστήματα, η οποία θα συνοδεύεται από συγκεκριμένους όρους και, φυσικά, θα ελέγχεται από κάποιον ειδικό μηχανισμό εποπτείας (από την ίδια ή μια καινούργια τρόικα, δηλαδή). Στην Ουάσιγκτον, έγινε σαφές ότι έχει ήδη διαμορφωθεί συμφωνία Γερμανίας-ΔΝΤ πάνω σ' αυτή την κατεύθυνση.

Μιλώντας στους δημοσιογράφους, ο Πολ Τόμσεν, μέλος της πρώτης τρόικας και πλέον επικεφαλής του ευρωπαϊκού τμήματος του ΔΝΤ, είπε: «*Εχουμε αποδεχτεί ότι τα μέτρα για το χρέος θα ενεργοποιηθούν μετά το τέλος του προγράμματος. Ζητούμενο τώρα είναι η στρατηγική και η ποσοτικοποίηση των μέτρων. Κάποια απ' αυτά θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν και αργότερα, αρκεί να είναι συγκεκριμένα*». Για να μη μένει καμιά αμφιβολία για το τι εννοεί ο Τόμσεν, θυμίζουμε ότι από το 2012 και μετά το ΔΝΤ

κρίνει ότι το ελληνικό χρέος είναι «βιώσιμο», αρκούμενο στην υπόσχεση ότι θα ληφθούν πρόσθετα μέτρα ελάφρυνσης, «αν χρειαστεί». Ήταν η θέση του Σόιμπλε: «αφού σας έχουμε ρυθμίσει το χρέος μέχρι και το 2022, δε χρειάζεται να συζητήσουμε οτιδήποτε για το μέλλον από τώρα. Εσείς υλοποιήστε τις δεσμεύσεις που έχετε αναλάβει και αν και όταν ολοκληρωθεί το πρόγραμμα, θα δούμε τι μέτρα αναδιάρθρωσης θα χρειαστεί να πάρουμε για την περίοδο μετά το 2022».

Επομένως, αυτό που είπε ότι ο Τόμσεν είναι ότι το ΔΝΤ συμφωνεί να μην υπάρξει εφάπαξ αναδιάρθρωση του χρέους για όλη την περίοδο αποπληρωμής του, αλλά αυτό θα μπορούσε να γίνεται με δόσεις, αρκεί να βγαίνει από τώρα η σαφής εικόνα ότι θα υπάρξουν και άλλες αναδιρθρώσεις στο μέλλον. Και βέβαια, το ΔΝΤ δε θα διαφωνήσει με τη γερμανική απαίτηση για τη δημιουργία ειδικού μηχανισμού εποπτείας. Είναι το «πρόγραμμα μεταμνημονιακής παρακολούθησης», που λέει ο Τσακαλώτος, ή ο «ημιαυτόματος μηχανισμός», που λέει ο Μοσκοβισί, ο οποίος παραδοσιακά παίζει το ρόλο του «καλού μπάτσου».

Θυμίζουμε, επίσης, ότι οι συριζαίοι τρέναραν την ολοκλήρωση της δεύτερης αξιολόγησης, δηλώνοντας (μέχρι και τις αρχές του 2017) ότι δεν πρόκειται να υπογράψουν αν δεν καθοριστούν ταυτόχρονα και τα περιβόητα μεσοπρόθεσμα μέτρα για το χρέος. Η Γερμανία έμεινε ακλόνητη στη θέση της και οι Τσιπραιίοι -αφού έφτασαν τα πράγματα «στο παραπέντε»- υπέγραψαν «τα πάντα όλα», χωρίς να πάρουν τίποτα για το χρέος, εκτός από μια επανάληψη της υπόσχεσης ότι θα παρθούν πρόσθετα μέτρα «αν χρειαστεί» (ούτε αυτό το «if necessary» δε δέχτηκαν οι Γερμανοί να φύγει από το ανακοινωθέν του Eurogroup), η οποία ως υπόσχεση υπάρχει από τον Νοέμβριο του 2012.

Φυσικά και «θα χρειαστεί» να παρθούν πρόσθετα μέτρα αναδιάρθρωσης του χρέους, γιατί οι ετήσιες τοκοχρεολυτικές δόσεις μετά το 2022 είναι τέτοιες που οδηγούν κατευθείαν στη χρεοκοπία. Ομως αυτά τα μέτρα δε θα χαριστούν από τους ιμπεριαλιστές. Θα δοθούν με ανταλλάγματα που θα ισοδυναμούν με επ' αόριστον (τουλάχιστον μέχρι το 2060) παράταση της μνημονιακής πολιτικής και εμπλουτισμό της με νέα μέτρα στην ίδια κατεύθυνση. Την κατεύθυνση της διατήρησης της κινεζοποίησης του ελληνικού λαού και του αποικιοκρατικού ελέγχου επί της χώρας. Θα ρυθμίζουν το χρέος με ορίζοντα πενταετίας ή δεκαετίας (προβλέποντας μηχανισμό σκληρής εποπτείας) και θα ελέγχουν απόλυτα

την κατάσταση.

Πρέπει να θυμίσουμε και πάλι ότι ήδη η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει συμφωνήσει «πρωτογενή πλεονάσματα» ύψους 3,5% μέχρι και το 2022 και τουλάχιστον 2% μέχρι το 2060. Αυτό σημαίνει ότι δεν επιτρέπεται κανένα περιθώριο έστω και μικρής χαλάρωσης της εφιαλτικής δημοσιονομικής πολιτικής. Επίσης, το Υπερταμείο Ιδιωτικοποιήσεων και Ξεπουλήματος, με ζωή 99 χρόνων, φτάνει μέχρι το 2114 (αλλάζουμε αιώνα). Επομένως, οι ιμπεριαλιστές, με εργαλείο το χρέος, θέλουν να εξασφαλίσουν ότι θα μπορούν απρόσκοπτα να αρπάζουν όποιο «φιλέτο» της ελληνικής κρατικής περιουσίας εξυπηρετεί (από άποψη επιχειρηματικού σχεδιασμού) κάποια από τα μονοπώλιά τους.

Δεν πρόκειται, λοιπόν, να

αρκεστούν στην εποπτεία που ορίζουν οι κανονισμοί της ΕΕ και της Ευρωζώνης, αλλά θα ζητήσουν έναν μηχανισμό αυξημένης εποπτείας. Μένει να ορίσουν την ακριβή μορφή αυτού του μηχανισμού, που φυσικά θα περιλαμβάνει όρους, των οποίων ο ακριβής συσχετισμός με το χρέος και η αυστηρότητα «δεν έχει συζητηθεί», όπως δήλωσε ο Τσακαλώτος. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι στη συνάντηση με τον Σολτς στο Βερολίνο και στις συναντήσεις που είχε στην Ουάσιγκτον με όλους τους μεγαλοπαράγοντες των δανειστών (Σολτς, Ντράγκι, Λαγκάρντ, Τόμσεν, Μοσκοβισί, Σεντένο, Λεμέρ και σία) πήρε μια καλή γεύση του βασικού περιγράμματος του μετα-Μνημόνιου, όπως εδώ και καιρό το έχουμε ονομάσει εμείς.

Μετά τη συμφωνία Γερμανί-

Πρόστυχη συριζαϊκή φιλολογία

Την ώρα που το ΔΝΤ έχει καταστήσει σαφές ότι θα ζητήσει να εφαρμοστεί και το πετσόκομμα του αφορολόγητου από 1.1.2019, στον ΣΥΡΙΖΑ παίζουν το παιχνίδι των υποσχέσεων για... φιλολαϊκές αλλαγές. Υπάρχουν στελέχη (όπως π.χ. ο Φίλης) που λένε ότι η οικονομία πάει καλά και επομένως δεν πρέπει να γίνει νέο πετσόκομμα συντάξεων. Οσο για το πετσόκομμα του αφορολόγητου... ούτε που το συζητούν. Επειδή ο αντιπολιτευόμενος Τύπος παρουσιάζει αυτούς τους βουλευτές ως εσωκομματική αντιπολίτευση (στην πραγματικότητα πρόκειται για δυσारेστημένους από τον παραγκωνισμό τους, που πιέζουν για να ξανα-πάρουν θέση στην κυβέρνηση), το Μαξίμου έχει επεξεργαστεί ένα σχέδιο προπαγάνδας που «αφήνει ανοιχτά» όλα τα ζητήματα για μετά τον Αύγουστο.

Οχι μόνο την αύξηση του κατώτατου μισθού, με την οποία «έπαιζε» μέχρι πρότινος η Αχτσιόγλου, αλλά τα πάντα. Όταν ρωτιέται ο Τζανακόπουλος αν μετά το «υπερπλεόνασμα» του 2017, υπάρχει περιθώριο επαναδιαπραγμάτευσης με τους δανειστές της μείωσης των συντάξεων, κλείνει πονηρά το μάτι: «Αυτή τη στιγμή, η προτεραιότητα της κυβέρνησης είναι να διαπραγματευτούμε και να επιτύχουμε με τους καλύτερους όρους την ολοκλήρωση του τρίτου προγράμματος... Τα υπόλοιπα δεν είναι αυτή τη στιγμή ζητήματα που πρέπει να μπουν στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης. Ωστόσο, έχω την πεποίθηση ότι το γεγονός ότι έχει επιτύχει η ελληνική οικονομία ένα τέτοιο πλεόνασμα, 4,1 - 4,2%, δίνει τη δυνατότητα και μας σπλίζει με πολιτικό κεφάλαιο για να μπορέσουμε να διαπραγματευτούμε με καλύτερους όρους την έξοδο από το πρόγραμμα».

Ο,τι θέλει καταλαβαίνει ο καθένας. Οποιος διαβάσει με προσοχή τη δήλωση, θα δει ότι ο Τζανακόπουλος θεωρεί το «υπερπλεόνασμα» διαπραγματευτικό όπλο για τους όρους του μετα-Μνημόνιου. Άλλος μπορεί να θεωρήσει ότι σ' αυτούς τους όρους εντάσσεται και η επαναδιαπραγμάτευση του ζητήματος των συντάξεων, όπως λέει ο Φίλης. Η δήλωση είναι δοσμένη σαν χρησμός της Πυθίας. Και η τρόικα να μην μπορεί να διαμαρτυρηθεί για προοπτική αθέτησης των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει η κυβέρνηση και οι αφελείς ν' αρχίσουν να τρέφουν φρούδες ελπίδες ότι μπορεί τελικά τα μέτρα που έχουν προνομοθετηθεί για το 2019 και το 2020 να μην εφαρμοστούν.

Φυσικά, δεν υπάρχει περίπτωση να μην εφαρμοστούν τα μέτρα που έχουν προνομοθετηθεί από το 2017. Η μόνη περίπτωση είναι να έρθει και το πετσόκομμα του αφορολόγητου από 1.1.2019 και να μην εφαρμοστούν τα περιβόητα αντίμετρα, όπως ζητά το ΔΝΤ. Ο Τσακαλώτος, στη συνέντευξη που έδωσε στην ΕφΣυν λίγο πριν πετάξει για το Βερολίνο για να συναντηθεί με τον Σολτς, υπήρξε σαφής: θα έχουμε ενισχυμένη εποπτεία, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εφαρμογή των μέτρων του «προγράμματος» που εκτείνονται έξω από τα χρονικά όρια. Ομως, οι συριζαίοι έχουν αποδείξει ότι είναι αδιάσκατοι στο ψέμα. Λένε ψέματα ακόμα κι αν ξέρουν ότι θα διαψευστούν σύντομα. Είναι κομμάτι της πολιτικής τους τακτικής αυτής. Ποντάρουν στο γεγονός ότι ο κόσμος θα βαρεθεί να μετράει τα ψέματά τους και στο τέλος δε θα θυμάται ούτε πόσα ψέματα είπαν, ούτε πόσα απ' αυτά διαψεύστηκαν σύντομα.

ας-ΔΝΤ, όπως κατέστη σαφές από τις δηλώσεις Τόμσεν, οι συριζαίοι κατάλαβαν ότι η Γερμανία δε θα έχει καμιά αντίρρηση στην απαίτηση του ΔΝΤ να εφαρμοστεί από 1.1.2019 και το πεσόκομμα του αφορολόγητου. Επ' αυτού δεν άφησε καμιά αμφιβολία η Λαγκάρντ, όταν μετά τη συνάντησή της με τον Τσακαλώτο δήλωσε: «*Συζητήσαμε τη σημασία της έγκαιρης ολοκλήρωσης των συζητήσεων για το χρέος και την επιτάχυνση της εφαρμογής των πολιτικών του προγράμματος, καθώς και τα δύο είναι κρίσιμα για την τόνωση των οικονομικών προοπτικών, αλλά και για τη χρηματοδοτική συμμετοχή του ΔΝΤ*». Το τελευταίο είναι και ειρωνικό. Το «πρόγραμμα» κοντεύει να τελειώσει, το ΔΝΤ δεν έχει βάλει δεκάρα (δε χρειάστηκε κιόλας), είναι όμως συνεχώς παρόν και δίνει τον αντιλαϊκό-αντεργατικό τόνο. Η Λαγκάρντ, με τον όρο «επιτάχυνση της εφαρμογής των πολιτικών του προγράμματος» προανήγγειλε την απαίτηση για εφαρμογή του πετσόκομματος του αφορολόγητου από 1.1.2019, αντί της 1.1.2020. Και μην ακούτε αυτά που λένε οι συριζαίοι για το «υπερπλεόνασμα». Αυτά δεν παίζουν καμιά σημασία για το ΔΝΤ, όπως έχει αποδειχτεί κατ' επανάληψη. Εχει δικαίωμα να ζητήσει να εφαρμοστεί το νέο πετσόκομμα του αφορολόγητου ταυτόχρονα με το νέο πετσόκομμα των συντάξεων (το δικαίωμα αυτό είναι ψηφισμένο από την ελληνική Βουλή - για να μην ξεχνιόμαστε) και θα το ασκήσει, χωρίς να χρειαστεί να δώσει λογαριασμό σε κανέναν.

Οι Τσιπραιίοι συνειδητοποιούν ότι από τη μεριά των ιμπεριαλιστών δανειστών δεν πρόκειται να έχουν στήριξη για πολιτικούς λόγους. Το «ολιστικό πρόγραμμα ανάπτυξης» το έτριψαν στη μούρη του Χουλιαράκη ακόμα και οι τεχνοκράτες του EuroWorkingGroup, θεωρώντας ότι είναι ασύμβατο με τις απαιτήσεις του «προγράμματος». Όπως όλα δείχνουν, δε δέχονται ούτε μια αόριστη υπόσχεση για μικρή αύξηση του κατώτατου μισθού, αλλά θέλουν μηχανισμό αυστηρής σύνδεσής του με την «ανταγωνιστικότητα». Ενόψει των διαπραγματεύσεων που ουσιαστικά άρχισαν, οι Τσιπραιίοι συνειδητοποιούν πως δε θα έχουν μόνο την απαίτηση των ιμπεριαλιστών δανειστών για μόνιμο μηχανισμό επιτροπείας, που θα συνδέει τις διαδοχικές αναδιρθρώσεις του χρέους με συγκεκριμένους όρους (όχι μόνο με «ρήτρα μη επιστροφής», αλλά και με λήψη νέων μέτρων, αν κριθούν απαραίτητα), αλλά θα έχουν και την απαίτηση για εμπροσθοβαρή εφαρμογή του πετσο-

κόμματος του αφορολόγητου. Προσπαθούν να απαλλαγούν τουλάχιστον απ' αυτό, αλλά μάλλον είναι αργά, δεδομένου ότι υπάρχει ήδη συμφωνία Γερμανίας-ΔΝΤ. Γι' αυτό άρχισαν τα κλαψουρίσματα, τα οποία αναμένεται να ενταθούν όταν θ' αρχίσει η επίσημη συζήτηση και θα τεθούν οι όροι. «*Αυτή τη στιγμή, δεν ξέρω ποια θα ήταν η προστιθέμενη αξία μιας συμμετοχής του Ταμείου στο πρόγραμμα για 15 ή 20 ημέρες. Δεν εκτιμώ ότι θα έπαιζε κάποιον ιδιαίτερο ρόλο ούτε θα μας έδινε περαιτέρω αξιοπιστία στην διαδικασία της εξόδου*», δήλωσε ο Τζανακόπουλος (με τα γνωστά... συριζαϊκά ελληνικά του), σε ραδιοφωνική συνέντευξη του την περασμένη Τρίτη. Όπως αντιλαμβάνεστε, μπαίνουμε και πάλι στη φάση «δεν το θέλουμε το ΔΝΤ», ενώ μέχρι τώρα ήμασταν στη φάση «το θέλουμε το ΔΝΤ, γιατί μας βοηθάει με το χρέος».

Το έργο το έχουμε ξαναδεί και ξέρουμε πια πώς παίζεται. Οι ιμπεριαλιστές δανειστές έχουν το χρόνο με το μέρος τους. Τις προηγούμενες φορές, όταν οι Τσιπροκαμμένοι υπέγραφαν το τρίτο Μνημόνιο και όταν έκλειναν τις αξιολογήσεις με τα γνωστά πακέτα αντιλαϊκών μέτρων, η δικαιολογία τους ήταν ότι πρέπει να πάρουν τη δόση, αλλιώς θα επέλθει «πιστωτικό γεγονός» (χρεοκοπία). Τώρα δεν υπάρχει δόση, υπάρχει όμως η «έξοδος στις αγορές». Όπως αντιλαμβάνεστε, καμιά «έξοδος» με ανεκτά επιτόκια δεν μπορεί να υπάρξει, αν δεν προηγηθεί συμφωνία για την αναδιάρθρωση του χρέους. Αν υπάρξει εμπλοκή, οι σπεκουλάντες των «αγορών» θα εκτινάξουν τα επιτόκια στα ύψη, καθώς θα έχουν μυρίσει «αίμα». Από πρακτική άποψη, οι Τσιπροκαμμένοι θα βρίσκονται μπροστά στο ίδιο δίλημμα που βρέθηκαν και τις προηγούμενες φορές. Μόνο που τώρα τελειώνει και ο δικός τους πολιτικός χρόνος.

Εχουν, λοιπόν, δυο επιλογές. 'Η θα υπογράψουν και πάλι τα πάντα και θ' αρχίσουν τα γνωστά παραμύθια ή θα προκαλέσουν εμπλοκή (ενδεχομένως και συμφωνημένη με τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες) και θα επιδιώξουν «ηρωική έξοδο» μέσω εκλογών, σε μια προσπάθεια να διασωθούν. Για να έρθουν μετά τις εκλογές (οι ίδιοι ή αυτοί που θα τους διαδεχτούν) να υπογράψουν τα πάντα. Το αποτέλεσμα για τον ελληνικό λαό θα είναι το ίδιο, με ή χωρίς εκλογές. Μόνο στους δρόμους του αγώνα μπορεί να σπάσει η προδιαγεγραμμένη πορεία της μνημονιακής βαρβαρότητας.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαοχτώ
παρόν και μέλλον: σκότος πηχτός

Για τους ασχολούμενους με τα κοσμικά ως κλάδο της πολιτικής, τη Δευτέρα 30 Απριλίου έχει τα 63α γενέθλιά της η Μιμή (ποια Ντενίση ρε;), κατά κόσμον Δήμητρα Λιάνη και πάλαι ποτέ Παπανδρέου. Η αρχικά «αποκατεστημένη» και μετέπειτα «χα-στουκισμένη».

Να υπενθυμίσουμε σε όσους ίσως το λησμονούν, ότι το ευρωβαρόμετρο είναι ένα βαρόμετρο που λειτουργεί με ευρώ. Αντίστοιχα και η Eurostat, είναι μια στατιστική υπηρεσία που λειτουργεί -ομοίως- με ευρώ.

«Αυτό είναι το βασικό ερώτημα: θέλουμε να τελειώσει η ανθρωπότητα μέσα στη φωτιά και το φως ή μέσα στη σκόνη;» (Friedrich Nietzsche).

Κατά δεκατρείς ποσοστιαίες μονάδες προηγείται -λέει- η ξεσαμάρωτη (υπό την έννοια ότι εδώ και καιρό δεν έχει Σαμαρά στο τιμόνι της) Νέα Δημοκρατία. Λογικό, αφού ως γνωστόν στη δημοκρατία, παλιά και νέα, δεν υπάρχουν αδιέξοδα και άδη έξοδα. Υπάρχουν εκ law yes.

«Ε, λοιπόν, στην αρχή του ο φασισμός ήταν αυτό που συνεχίζει να είναι και σήμερα: Υπόθεση μιας χούφτας ανώμαλων και ηλιθίων, που αποτέλεσαν το προζύμι που έκανε να φουσκώσει η ανθρωπίνη βλακεία και κακοήθεια σ' όλο το φριχτό της μεγαλείο. Η φασιστική φύτρα ήταν και είναι πάντα το αποτέλεσμα της αμάθειας, της ψυχανωμάλιας, του φόβου, της στέρησης (σ' όλες τις μορφές της και καταρχήν της σεξουαλικής), της μικρόνοιας, της κακοήθειας, της έλλειψης ειλικρίνειας. Ο φασίστας είναι μια μούμια που της φύγαν' όλοι οι χυμοί της ζωής, είναι ένας νεκροζώντανος, ένας ζόμπι που πρέπει να ταφεί το ταχύτερο, καταρχήν για λόγους δημόσιας υγείας. Ο φασίστας είναι το άγος και το όνειδος της ράτσας των ανθρώπων, ένα άγος κι ένα όνειδος που ξαπλώνεται σ' ολόκληρο το ταξικό φάσμα, αλλά που εγκαθίσταται με εντελώς ιδιαίτερη προτίμηση στο κέντρο του, δηλαδή στην περιοχή που καλύπτεται από τον ποικιλότροπο ερμαφροδιτισμό των μικρομεσαίων, απ' όπου εκπορεύονται ακτινωτά όλες οι συμφορές του κόσμου τούτου» (Βασίλης Ραφαηλίδης).

Ανοιξη που οι έμορφες βγαίνουν στα παραθύρια σκασμένες απ' την ανιαρή κλεισούρα του χειμώνα προβάλλει και η Ελενα όπως τον κάθε χρόνο -Πέτρο έκανες μισή δουλειά κι αυτή έμεινε βλάχα- να δει, να πει, να 'πιδειχτεί και να καλοπροβλέψει πόσα πουλιά थे' να 'ρθουνε φέτο στη μπανανία.

Το μικρόνους είναι και θηλυκό, αλλά υπάρχει θηλυκό στον όρο «γενίτσαρος»;

Παραμένουμε στον χώρο των όμορφων (των πανέμορφων, των εκπάγλου καλλονής για την ακρίβεια): Με περισσή σεμνότητα και μετριοφροσύνη, η Αυλωνίτου (ποιος Βασίλης ρε;) φιλοτέχνησε το προφίλ της σε τηλεοπτική εκπομπή: «Έχουν δυσκολία να δεχτούν μια ωραία γυναίκα, η οποία είναι και πολύ μορφωμένη και έχει και πολιτικό λόγο. Αυτός ο συνδυασμός "σκοτώνει" για μερικούς κομπλεξικούς. Μας περισσεύουν οι κομπλεξικοί στην Ελλάδα». Κατόπιν τούτων που διειπύωσε η ωραία Ελένη (μα δεν υπάρχει ένας Πάρης να την πάρει;), η λαϊκή μούσα αναγκάστηκε να ξαναπάρει την πένα της:

Μπάτε κορίτσια στο χορό κι αγόρια στο τραγούδι
μπάτε και τραγουδήστε πώς πιάνεται η αγάπη.
Η αγάπη θέλει μόρφωση, θέλει βουλή και κόμμα
θέλει κανάλια να μιλούν και facebook να γράφουν
θέλει ν' αποδεικνύεται, να λέγεται όλη μέρα
κι ας βρίζουν οι κομπλεξικοί, όλοι ας χαχανίζουν
τι να τους νοιάζει μερικούς οπού δεν έχουν μέτρο;
Εδώ όλοι τους φτύνουνε κι εκείνοι λένε «βρέχει»!

Μιλάμε για «και γ@μώ» τη μόρφωση που μετουσιώνεται σε σοφία, μετριοφροσύνη και σε όλες τις ανθρώπινες αρετές, «και γ@μώ» την ομορφιά, «και γ@μώ» τον πολιτικό λόγο! «Θεά είσαι χρυσή μου, θεά» που θα 'λεγε και ο δήμαρχος (ποιος Χαρχούδας ρε;) Ψινάκης.

Μετά τις ταραχές, μετρήθηκαν οι παράπλευρες απώλειες: πέντε αστυνομικοί και πέντε διαδηλωτές. Πάτσι, γουρούνια, δολοφόνοι!

Κοκκινোসκουφίτσα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Σαν βγουν στον πηγαιμό για το ΟΑΚΑ, η ΦΙΦΑ θα τους καρτεράει

Σε τροχιά Grexit συνεχίζει να βρίσκεται το ελληνικό ποδόσφαιρο, παρά τις διαβεβαιώσεις που έδωσε ο πρόεδρος της ΕΠΟ Βαγγέλης Γραμμένος στην Επιτροπή Ομοσπονδιών της ΦΙΦΑ την περασμένη Δευτέρα (23/4). Ο Γραμμένος δεσμεύτηκε προς την Επιτροπή ότι η ΕΠΟ και η ελληνική κυβέρνηση είναι αποφασισμένες να πάρουν τις απαραίτητες πρωτοβουλίες, σύμφωνα με τις υποδείξεις της παγκόσμιας ομοσπονδίας, και να προχωρήσουν άμεσα στις αναγκαίες νομοθετικές ρυθμίσεις. Μάλιστα, έθεσε και το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης των δεσμεύσεών του, οριοθετώντας τις αλλαγές «μέχρι το τέλος Ιουνίου με δύο Διοικητικά Συμβούλια και μία Γενική Συνέλευση». Σε απλά ελληνικά, μετά την κυβέρνηση, και ο πρόεδρος της ΕΠΟ παρέδωσε τα «κλειδιά» του ελληνικού επαγγελματικού ποδοσφαίρου στους αξιωματούχους της ΦΙΦΑ και περιμένει τις εντολές τους.

Τα δημοσιεύματα του αθλητικού Τύπου και οι «διαρροές» από κύκλους της ΦΙΦΑ συγκλίνουν ως προς τα προσπατούμενα που έχουν ζητηθεί από την ελληνική πλευρά για να μην υπάρξει Grexit. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ, οι εκπρόσωποι της ΦΙΦΑ ζήτησαν να μπει και δεύτερος ξένος διαιτητής στην Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας και να αναλάβει και αυτός ρόλο αρχιδιαιτητή (αυτό σημαίνει ότι το κουμάντο στην ΚΕΔ θα το κάνει απευθείας η ΦΙΦΑ, αφού τα δύο από τα τρία μέλη θα ορίζονται από αυτή), να υπάρχει άμεση έκδοση των δικαστικών αποφάσεων, να αλλάξει ο πειθαρχικός κώδικας της ΕΠΟ και να προβλέπει παραπομπή παραγόντων ή εκπροσώπων ομάδων σε πειθαρχικά όργανα για δημόσιες δυσμενείς κρίσεις και βαρύτερες ποινές στις περιπτώσεις που θα προκύπτει ενοχή τους, νέο θεσμικό πλαίσιο για τα χειραγωγημένα ματς και πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση της αθλητικής βίας. Μάλιστα, για το τελευταίο θέμα από την Επιτροπή ζητήθηκε να δημιουργηθεί μία κοινή ομάδα εργασίας από ΦΙΦΑ, ΟΥΕΦΑ, ΕΠΟ και Κυβέρνηση, γιατί κατά την άποψη των αξιωματούχων της ΦΙΦΑ τα περιστατικά αθλητικής βίας είναι αρκετά σοβαρά.

Δυστυχώς για την κυβερνητική «παιδική χαρά», το μαρτύριό τους δε θα τελειώσει άμεσα, αφού οι όποιες αποφάσεις της Επιτροπής θα ανακοινωθούν σε εύλογο χρονικό διάστημα. Όπως όλα δείχνουν, η απόφαση της Επιτροπής δε θα πρέπει να αναμένεται πριν τον τελικό

του Κυπέλλου Ελλάδας μεταξύ ΑΕΚ-ΠΑΟΚ στις 12 Μάη στο ΟΑΚΑ, ενώ σύμφωνα με άλλες πηγές, η απόφαση μετατίθεται για τη συνεδρίαση του Κογκρέσου της ΦΙΦΑ, το οποίο είναι προγραμματισμένο για τις 12-13 Ιούνη στη Μόσχα.

Οι εκτιμήσεις από κύκλους της ΕΠΟ είναι ότι το ελληνικό ποδόσφαιρο θα γλιτώσει το Grexit, εφόσον θεσμοθετηθούν οι αλλαγές που έχουν ζητηθεί από τη ΦΙΦΑ και δεν υπάρξουν παρατράγουδα στον τελικό του Κυπέλλου, όμως τα σενάρια αισιοδοξίας δεν ενισχύονται ούτε από την κυβέρνηση ούτε από την παγκόσμια ομοσπονδία. Η κυβέρνηση προς το παρόν εφαρμόζει «σιγή ασυρμάτου» και έχει αφήσει να μιλάει μόνο ο Γραμμένος, χωρίς όμως να προκύπτει από κάπου ότι μιλάει και εκ μέρους της. Όλα δείχνουν ότι ο Βασιλειάδης έχει επιλέξει να αξιοποιήσει παρασκηνακά τους διαύλους επικοινωνίας που έχει με τη ΦΙΦΑ και να παραμένει αμέτοχος στις διαβουλεύσεις που κάνει ο Γραμμένος. Στόχος του είναι, αν υπάρξει Grexit, να φορτώσει την ευθύνη στον πρόεδρο της ΕΠΟ που έκανε τις διαπραγματεύσεις, ενώ αν δει ότι τα πράγματα πάνε καλά, θα βγει μπροστά και θα θεσμοθετήσει τις αλλαγές που θέλει η ΦΙΦΑ για να πάρει τη δόξα του «σωτήρα» του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι πολύ πριν από τον Γραμμένο και την ΕΠΟ, από την εποχή Κοντονή, η κυβέρνηση έχει δώσει «γην και ύδωρ» στη ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ για να γλιτώσει τα χειρότερα στο ελληνικό ποδόσφαιρο και για να μη χρεωθεί το Grexit. Στην παρούσα φάση, επιλέγει να αποστασιοποιηθεί

από τα ποδοσφαιρικά δρώμενα, αφού η ταύτισή της με τον Σαββίδη και τον ΠΑΟΚ τσαλάκωσε επικοινωνιακά την εικόνα της, όταν ο Ιβάν μίληκε με το περίστροφο στον αγωνιστικό χώρο της Τούμπας. Όμως, ούτε από την πλευρά της ΦΙΦΑ βγαίνει κάποιο αισιόδοξο μήνυμα. Η ανακοίνωση της ΦΙΦΑ για τη συνεδρίαση της Επιτροπής Μελών Εθνικών Ομοσπονδιών ήταν λακωνική και χωρίς «είδηση». Ο εκπρόσωπος της ΦΙΦΑ δήλωσε ότι η συνάντηση έγινε μετά την αναφορά της Επιτροπής Παρακολούθησης και την εισήγηση του Χέρμπερτ Χούμπελ σχετικά με την ΕΠΟ και το Grexit και ότι «στη συνεδρίαση - συνάντηση που έγινε, τα μέλη της ομάδας εργασίας άκουσαν τον πρόεδρο της Επιτροπής Παρακολούθησης κ. Χούμπελ που μίλησε για το θέμα αλλά και τον πρόεδρο της ΕΠΟ κ. Γραμμένο. Η ομάδα εργασίας θα δει όλα τα δεδομένα και τις αναφορές, θα τα αξιολογήσει και σε εύλογο χρονικό διάστημα θα ενημερώσει σχετικά την ελληνική Ομοσπονδία για την απόφασή της».

Είναι φανερό ότι οι αξιωματούχοι της ΦΙΦΑ κρατάνε κλειστά τα χαρτιά τους και περιμένουν στη γωνία την ελληνική πλευρά. Από τα δημοσιεύματα και τις «διαρροές» είναι γνωστό ότι το Grexit συγκεντρώνει τις περισσότερες πιθανότητες και στην παγκόσμια ομοσπονδία περιμένουν μια ακόμη αφορμή για να επισημοποιήσουν την αποβολή. Η ΦΙΦΑ θέλει να στείλει το μήνυμα προς κάθε κατεύθυνση ότι έχει τον απόλυτο έλεγχο στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο και δεν επιτρέπει στις ομοσπονδίες-μέλη της να κάνουν ό,τι θέλουν. Η ΕΠΟ είναι μια καλή ευκαιρία για να δείξει την πυγμή της. Η συνεχής απαξίωση του ελληνι-

κού ποδοσφαίρου, σε συνδυασμό με το μικρό «ειδικό βάρος» του, έχουν σαν αποτέλεσμα να είναι ασημαντό για τα ευρωπαϊκά ποδοσφαιρικά δρώμενα, συνεπώς τυχόν απουσία των ελληνικών ομάδων από τις ευρωπαϊκές διοργανώσεις δε θα δημιουργήσει κανένα πρόβλημα. Θα δώσει όμως την ευκαιρία στην ηγετική ομάδα της ΦΙΦΑ να δείξει ότι τηρεί κατά γράμμα τους κανονισμούς, να βελτιώσει την επικοινωνιακή της εικόνα και να εδραιώσει τη θέση της απέναντι στους επικριτές της.

Στις 12 Μάη, είναι πολύ πιθανό να έχουν στη ΦΙΦΑ την αφορμή που χρειάζονται. Αρκεί ένα σερφάρισμα στις αθλητικές και τις οπαδικές ιστοσελίδες για να καταλάβει και ο πλέον αδαής περί το ελληνικό ποδόσφαιρο ότι η ατμόσφαιρα «βρωμάει μπαρούτι» και αρκεί το παραμικρό για να τιναχτούν όλα στον αέρα. Τα μηνύματα ανάμεσα στους οπαδούς της ΑΕΚ και του ΠΑΟΚ είναι πολεμικά και οι δυο πλευρές κάνουν ό,τι μπορούν για να κερδίσουν πριν τον τελικό τις εντυπώσεις και τη διαδικτυακή μάχη. Εκτός από τους οπαδούς των δυο ομάδων, σε εγρήγορση είναι κυβέρνηση και ΕΠΟ, που προσπαθούν να βρουν τον τρόπο για να μην υπάρξουν «παρατράγουδα» πριν, κατά τη διάρκεια και μετά τον τελικό. Η ομαλή συνύπαρξη των οπαδών των δυο ομάδων στο ΟΑΚΑ και η ασφαλής μετακίνηση των χιλιάδων οπαδών του ΠΑΟΚ, στις συγκεκριμένες συνθήκες είναι μια πολύ δύσκολη υπόθεση για την κυβερνητική «παιδική χαρά» και την παρέα Γραμμένου στην ΕΠΟ και μένει να δούμε τι θα σκαρφιστούν μέχρι τη μέρα του τελικού.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Η ήττα του γαύρου από τον Απόλλωνα στη Ριζούπολη μπορεί να θεωρηθεί αναμενόμενο αποτέλεσμα, αφού εκτός από το επικοινωνιακό μέρος- στις άλλες πτυχές της είναι θετική για το σχεδιασμό της ερυθρόλευκης διοίκησης. Αφενός, δίνει τη δυνατότητα στον Μαρινάκη και τους συνεργάτες του να «ξεκαθαρίσουν» τα έμφυχα υλικά κατά το δοκούν και χωρίς γκρίνιες από τους ερυθρόλευκους οπαδούς, αφού οι παίχτες έχουν απαξιωθεί στα μάτια τους. Αφετέρου, η τρίτη θέση, σε συνδυασμό με την καλή βαθμολογία που έχουν οι ερυθρόλευκοι στην κατάταξη της ΟΥΕΦΑ, θα δώσουν την ευκαιρία για μια καλή κλήρωση στο Europa League, στην προσπάθειά τους να μπουν στους ομίλους της διοργάνωσης.

Ανάρπαστα αναμένεται να γίνουν τα εισιτήρια για το 2ο Αντάμωμα των Πολιτιστικών Συλλόγων Κωνσταντινούπολης. Εκτός από το πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα, θα υπάρχουν αγώνες επίδειξης πολεμικών τεχνών, πετροβόλημα κινητού στόχου από μέση και μακρινή απόσταση, μαθήματα αυτοάμυνας, ασκήσεις ανορθόδοξου πολέμου, επίδειξη εκτόξευσης φωτοβολιδών και άλλα δρώμενα, που αναμένονται με ανυπομονησία σε Ελλάδα και Ευρώπη.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

► Μπορεί ο Δ. Κουτσούμπας να δήλωσε ότι η ενέργεια στο άγαλμα του Χ. Τρούμαν ήταν συμβολική, το ξύλο και τα χημικά όμως δεν τα έφαγε αυτός...

► Πλέον θα πρέπει ο Περισσός να αναγνωρίζεται με τα αρχικά «Κ.Κ.Ε.» σ., όπου σ.= συμβολικό.

► Πολλά φίδια στη Λέσβο.

► Ασκήση καταστολής διαδηλωτών (24/4/2018) στην 113η πτέρυγα μάχης στη Θεσσαλονίκη. Ο εχθρός-λαός.

► Αν περιμένεις να δεις τη δήλωση του Δ. Κουτσούμπα στο Ριζοσπάστη ή στο σάιτ www.902.gr, ατύχησες, αγαπητέ/ή αναγνώστη/ρια: γαργαρίτσα...

► «Παρά την απαγορευτική διαταγή των Γερμανοϊταλών, που απειλεί με θάνατο κάθε απόπειρα απεργίας, την Πρωτομαγιά κατέβηκαν σε απεργία πάνω από 1.500 εργάτες τεσσάρων μηχανουργείων του Πειραιά. Την ίδια μέρα σταμάτημα δουλειάς στους σιδηροδρομικούς και στο καπνεργαστάσιο. Στην Ελευσίνα απεργήσανε 120 εργάτες κι εργάτριες της Ελαιουργίας» (Μέλπω Αξιώτη, «Χρονικά – Πρωτομαγιές 1886-1945»). Η αναφορά στην Πρωτομαγιά του 1942.

► Κόκκινη Πρωτομαγιά!

► Αδειασε τους δικούς του ο Κουτσούμπας (για το άγαλμα Τρούμαν – δελτίο ειδήσεων ANTENNA, 17/4/2018): «...οι οποίοι δεν έκαναν, τι έκαναν, μια συμβολική ενέργεια...».

► Τα φίδια ξεσπάθωσαν με την 21η Απριλίου και θεώρησαν ότι είναι δυνατό και μπορούν να σκοτώσουν μετανάστες και πρόσφυγες. Αυτά τα χέρια πρέπει να κοπούν.

► Ένα «έντιμο» σημείο από άρθρο στο σάιτ www.tovima.gr/world/article/?aid=969411: «...οι φόβοι μιας τρίτης ιντιφάντα».

► Κινοζοποίηση μύρισαν οι καπιταλιστές και επανέρχονται (λίγοι κάθε φορά): Η «ανάπτυξη» υποδέχτηκε τα σουπερμάρκετ Spar (Κρήτη και Σκιάθου).

► «Οι φασίστες μόνο μισούν, δεν αγανακτούν» (Π. Κατσάκος στο σάιτ www.avgi.gr, 24/4/2018). Και οι μπάτσοι (ΚΑΙ στη Μυτιλήνη) συλλαμβάνουν μετανάστες, πρόσφυγες και αλληλέγγυους. Έτσι, δεν είναι, κ. Κατσάκο; (ρητορικό το ερώτημα...).

► Όπως και να το κάνουμε άλλο «ΚΑΙΚ» κι άλλο «Τρία κλικ αριστερά».

► Ακου, ξεβλάχεμα...

► Δε μας χέξεις κι εσύ, ρε Χό-

Ο «κοινοβουλευτικός κρετινισμός» είναι μια ανιάτη αρρώστια, μια ασθένεια «που τα ατυχή θύματά της διαποτίζονται από την ακατάλυτη πίστη ότι τάχα όλος ο κόσμος, η ιστορία του και το μέλλον του διευθύνονται και καθορίζονται από την πλειοψηφία εκείνου ακριβώς του αντιπροσωπευτικού σώματος, που του έλαχε η τιμή να τους έχει μέλη του».

Φ. Ενγκελς

λογουεϊ!

► Πέρασε κι η «μέρα βιβλίου», άνευ βιβλίου...

► Καθότι αι τιμαί υψηλόταται.

► Παλαιοβιβλιοπωλείο και πολύ είναι...

► Ερχεται η ανάπτυξη.

► Το λένε κάμποι και βουνά, φωνάζουν τα ρουμάνια.

► «Στις ημέρες μας σημειώνεται ένα παράδοξο φαινόμενο. Σε παγκόσμιο επίπεδο παράγεται αρκετή τροφή για

να θρέψει τον πληθυσμό του πλανήτη, ωστόσο εκατομμύρια άνθρωποι πεινούν. Παρ' όλα αυτά, παρατηρείται ότι οι υποσιτισμένοι πληθυσμοί διαμένουν σε χώρες με μεγάλο φυσικό πλούτο» (www.avgi.gr, 23/4/2018). Φυσικά, πουθενά στο άρθρο δε θα συναντήσει κανείς τις λέξεις ιμπεριαλισμός και καπιταλισμός.

► Ω Κόκκινη Σημαία μου, Χρώμα αγάπης και ζωής, Πόσες φορές μας σκέπασες Τους μάρτυρές μας καταγής.

► «Προβληματισμός στην κυ-

Επαγγελματίες προβοκάτορες

Από τους απογόνους του Γκέμπελς και από τους ιδιοκτήτες της βιομηχανίας του Ολοκαυτώματος περιμένει κανείς κάθε είδους προβοκάτσιες, προκειμένου να ενισχύσουν τη στήριξη της σιωνιστικής οντότητας. Ιδιαίτερα σε περιόδους που αυτό το μόρφωμα επιδίδεται στο αγαπημένο του σπορ του κυνηγιού κεφαλών (Παλαιστίνιων), δολοφονώντας εν ψυχρώ και από απόσταση άοπλους διαδηλωτές. Εμείς όμως θα κάνουμε πως δεν ξέρουμε την προβοκατόρικη φύση των σιωνιστών και των υποστηρικτών τους και θα δεχτούμε ότι η είδηση είναι αληθινή.

Ένας ισραηλινός άραβας στο Βερολίνο φόρεσε κιπά (το παραδοσιακό καπέλο των εβραίων) και πήγε σε μια γειτονιά με έντονο μουσουλμανικό στοιχείο «για να μετρήσει αντιδράσεις». Τρία άτομα -λέει- του επιτέθηκαν φραστικά, ενώ ένας Παλαιστίνιος από τη Συρία τον χτύπησε με τη ζώνη του. Αμέσως ξεσηκώθηκε μεγάλος χαμός. Οι επιθέσεις κατά των Εβραίων στη Γερμανία «αποτελούν επιθέσεις εναντίον όλων μας» δήλωσε ο ΥΠΕΞ Χάικο Μας (σοσιαλδημοκράτης), καλώντας τους πολίτες να συμμετάσχουν στις εκδηλώσεις αλληλεγγύης προς την εβραϊκή κοινότητα, που διοργανώθηκαν σε πολλές γερμανικές πόλεις, «εν μέσω **ανησυχιών** για ενίσχυση του αντισημιτισμού!». Το Βερολίνο φοράει κιπά ήταν το κεντρικό σύνθημα στη συγκέντρωση της πρωτεύουσας. Οι εφημερίδες καλούσαν τον κόσμο να συμμετάσχει φορώντας «κιπά». Κι αν δεν έχετε, δεν πειράζει, μπορείτε να φτιάξετε μόνοι σας ένα χάρτινο, συμπλήρωναν, δημοσιεύοντας το σχετικό πατρόν για να το κόψουν οι αναγνώστες!

Από τις 30 Μάρτη οι σιωνιστές δολοφονούν μεθοδικά διαδηλωτές στη Λωρίδα της Γάζας. Ουδείς στη Γερμανία αισθάνθηκε την ανάγκη να διοργανώσει μια συγκέντρωση με τίτλο «Το Βερολίνο φοράει κουφίγια». Μια τέτοια διαδήλωση θα θεωρούνταν εκδήλωση... αντισημιτισμού.

βέρνηση κι ανησυχία στην αντιπολίτευση για τις προσφυγικές ροές» (www.kathimerini.gr, 24/4/2018). Γι' αυτό τα φασιστόμουτρα στη Μυτιλήνη ανέλαβαν ενεργό ρόλο χασάπη...

► Καλά, έκλασε μαλλί ο Χαν από τη δήλωση του ελληνικού ΥΠΕΞ...

► Γλαύκαν ες Αθήνας κομίζει η διαπίστωση του αρθρογράφου των Νιου Γιορκ Τάιμς ότι «ευημερούν οι αριθμοί, όχι οι άνθρωποι» (www.kathimerini.gr, 24/4/2018). Και γράφει επίσης: «Έχει αυξηθεί ο αριθμός των "θανάτων από απελπισία". Έχουν επιδεινωθεί όλοι οι δείκτες μεταξύ των Αμερικανών που δεν έχουν πτυχίο πανεπιστημίου, η παχυσαρκία, η δομή της οικογένειας, το προσδόκιμο ζωής κλπ». Έχουν όμως την ελευθερία να τα παθαίνουν όλα αυτά...

► «Εθελούσια έξοδος» 500 εργαζομένων στην Εθνική Τράπεζα.

► Άκουσε, κυρ-Βίτσα, ο πολιτικός προϊστάμενος των μπάτσων στη Λέσβο είναι γνωστός. Μην αποποιείσαι τις ευθύνες της κυβέρνησής ΣΟΥ, λοιπόν! Δεν είμαστε λωτοφάγοι!

► «Τα περί δυσφορίας από το εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ δεν ευσταθούν» - Τζανακόπουλος. Μάλλον αποφορά βγαίνει...

► Αντε μπιπ! κι εσείς και τα (ματωμένα) πλεονάσματά σας!

► Δήλωση ΑΚΕΛ: «Η λύση του Κυπριακού "κλειδί" για το φυσικό αέριο». Λύση αλά «σχέδιο Ανάν», επί παραδείγματι;

► Αλαμπρατσέτα φασισμός και μπάτσοι στη Μυτιλήνη.

► «Δέκα φορές αυξημένες οι πωλήσεις βρετανικών όπλων στο Ισραήλ από το 2014». Σαφής ο τίτλος του άρθρου της www.morningstaronline.co.uk, 25/4/2018.

► Ανεβαίνει η θερμοκρασία. Η κοινωνία προ-θερμαίνεται;

► Μπορεί οι άστεγοι άνθρωποι στη Βρετανία να ξεπερνούν τις 50.000 (ζουν σε προσωρινή στέγη), όμως οι κυβερνητικές υπηρεσίες κάνουν λόγο για 5.870 (!) άτομα μόνο (από τον www.independent.co.uk, 24/4/2018).

► Το «δικαίωμα» που δίνει ο καπιταλισμός ελεύθερα...

► Και ταυτόχρονα οι βιλλάρες να αυξάνονται με ιλιγγιώδεις ρυθμούς...

► Stairway to Heaven or Highway to Hell, that is the question.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Το κόλπο των σιωνιστών είναι γνωστό παγκοσμίως: όποιος ασκεί κριτική στα συνεχή εγκλήματά τους ενάντια στον παλαιστινιακό λαό κατηγορείται για «αντισημιτισμό». Παραθέτουμε την ανακοίνωση της Λέσχης Ελλήνων Γελοιογράφων για τη βρόμικη επίθεση που δέχτηκε ο Μιχάλης Κουντούρης, για γελοιογραφίες-καταγγελίες των πρόσφατων σιωνιστικών εγκλημάτων κατά του παλαιστινιακού λαού στη Λωρίδα της Γάζας: «Δύο γελοιογραφίες του Μιχάλη Κουντούρη στην Εφημερίδα των Συντακτών που στηλίτευαν το έγκλημα που διεξάγεται στη Λωρίδα της Γάζας, ήταν αρκετές για να ξεκινήσει μια εξοργιστική επιχείρηση στοχοποίησης και απαξίωσης του εκλεκτού συναδέλφου και της δουλειάς του.

Η επίθεση αυτή, δυστυχώς, δεν μας αιφνιδιάζει. Είναι η πολλοστή φορά που επιστρατεύεται η βαριά κατηγορία του αντισημιτισμού για να εξουδετερωθεί η άποψη ένας σκιτσογράφου που επιλέγει να καυτηριάσει την πολιτική του Ισραήλ απέναντι στην Παλαιστίνη και χρησιμοποιεί ως «πρώτη ύλη» την Ιστορία. Συστηματική είναι επίσης η προσπάθεια των επίδοξων λογοκριτών να προσπαθούν να δικαιολογήσουν ως μια «κακή ελληνική γελοιογραφική παράδοση» το γεγονός ότι βάλλουν κατά σύστημα κατά κορυφαίων γελοιογράφων που η πορεία τους, οι ευαισθησίες και το ήθος τους είναι καταγεγραμμένα με χρυσά γράμματα στην Ιστορία του Τύπου, και γι αυτό έχουν επιβραβευθεί από την εμπιστοσύνη και την αγάπη των αναγνωστών.

Στην περίπτωση του Μιχάλη Κουντούρη αστοχούνε διπλά, γιατί πρόκειται για τον έλληνα γελοιογράφο με τις περισσότερες διεθνείς διακρίσεις. Προφανώς όλος ο πλανήτης αποτελεί μια «κακή ελληνική παράδοση».

Ως Λέσχη Ελλήνων Γελοιογράφων εκφράζουμε τη συμπαράσταση μας στον Μιχάλη Κουντούρη και διαβεβαιώνουμε πως τέτοιες επιθέσεις δεν θα μένουν αναπάντητες. Γνωρίζουμε πως ως κρίνοντας, κρινόμαστε. Το επιδιώκουμε άλλωστε. Ωστόσο είναι εντελώς διαφορετική η σκληρή, ακόμα και η κακοπροαίρετη κριτική από την συκοφαντία και την «δολοφονία χαρακτήρα». Πόσο μάλλον όταν στιγματιζόμαστε ως φορείς απόψεων τις οποίες πολεμάμε καθημερινά μέσα από τη δουλειά μας, όπως ο ρατσισμός, ο αντισημιτισμός και η μισαλλοδοξία».

◆ Το σύνθημα: Φίλοι οι γείτονες λαοί - Εχθρός ο ιμπεριαλισμός. Οι υπογραφές (με... ιερογλυφικά): περιοδικό ΒΙΔΑ και μπλογκ PROLET CONNECT. Να βάλει και η στήλη κάποιο σύνθημα στο οποίο δεν μπορεί να κάνει κριτική (γιατί βρίσκεται στην ίδια κατεύθυνση με τη δική μας «γραμμή»). Για να μη μας λένε ότι συνεχώς γκρινιάζουμε...

Σήκωσαν τα αντιρατσιστικά λάβαρα οι συριζαϊκές φυλλάδες την περασμένη Τρίτη. **ΕφΣυν:** «Ανοχή στους φασίστες, χειροπέδες στα θύματα - Μυτιλήνη: Με τις πλάτες της αστυνομίας 200 ακροδεξιοί, αφού έδειραν και απείλησαν μετανάστες, έφυγαν σαν... κύριοι». **Αυγή:** «Ακροδεξίο πογκρόμ - Πρωτοφανής επίθεση κατά προσφύγων και μεταναστών στη Μυτιλήνη».

Μυτιλήνη

Οργανωμένο από το κράτος το φασιστικό πογκρόμ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα γεγονότα που έγιναν στην κεντρική πλατεία της Μυτιλήνης τη νύχτα της περασμένης Κυριακής, ήταν ένα οργανωμένο φασιστικό πογκρόμ. Πολιτική ευθύνη, όμως, δεν υπάρχει; Γιατί μένει στο απυρόβλητο η κυβέρνηση; Για μας δεν υπάρχει μόνο πολιτική ευθύνη. Η κυβέρνηση -μέσω των αστυνομικών μηχανισμών- είχε παραπάνω από απλή γνώση. Είχε συμμετοχή στο σχεδιασμό του πογκρόμ, χρησιμοποιώντας το φασισταριό ως δύναμη κρούσης. Αυτό βγαίνει από το ίδιο το ιστορικό των γεγονότων.

◆ Πρόσφυγες, Αφγανοί κυρίως, είχαν εγκατασταθεί στην πλατεία Σαπφούς της Μυτιλήνης, ζητώντας να εξεταστούν άμεσα τα αιτήματα ασύλου που έχουν υποβάλει. Είναι το μόνιμο πρόβλημα των προσφύγων που είναι εγκλωβισμένοι για πολύ καιρό στα νησιά. Πρόβλημα που έχει τροφοδοτήσει ουκ ολίγες εξεγέρσεις στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Ακόμα και τραγικά περιστατικά αυτοπυρπολισμού απελπισμένων προσφύγων. Όσο το πρόβλημα περιορίζεται στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, κανένα πρόβλημα. Το πρόβλημα αρχίζει από τότε που οι πρόσφυγες βγαίνουν στο κέντρο των πόλεων κι αρχίζουν να διαμαρτύρονται.

◆ Ο δήμαρχος Λέσβου Σπύρος Γαληνός (σκληρός δεξιός, που το 2012 πέρασε στο κόμμα του Καμμένου) έστειλε επιστολή στους υπουργούς Βίτσα και Τόσκα, διαμαρτυρόμενος για το... «καθεστώς ομηρίας» υπό το οποίο βρισκόταν «μια ολόκληρη πόλη». Η διαμαρτυρία, που δε συνοδευόταν από καμία βιαιότητα, χαρακτηρίζο-

ταν «κατάσταση ομηρίας», η οποία φυσικά απαιτεί αστυνομική αντιμετώπιση. Διάφορα τοπικά Μέσα, τα οποία έχουν διακριθεί και στο παρελθόν στις προβοκάτιες (τελευταίο παράδειγμα το κρέας που κάποιιο πρόσφυγες είχαν αγοράσει από χασάπικο και που παρουσιάστηκε σαν «κλεμμένο αρνί από κτηνοτρόφο», τη συνοδεία «αποκαλυπτικού βίντεο») ανέλαβαν να φτιάξουν το κλίμα που χρειάζεται για να αναπτυχθεί ένα πογκρόμ.

◆ Τα υπόλοιπα τα ανέλαβαν γνωστοί φασίστες του νησιού. Χρυσαιγίτες, μέλη της «Πατριωτικής Κίνησης Μυτιλήνης» και λοιπές ακροδεξιές-ρατσιστικές δυνάμεις (από μαγαζάτορες μέχρι χουλιγκαν) συγκεντρώθηκαν για να «καθαρίσουν». Υπάρχει περίπτωση να μη γνώριζε τα σχέδιά τους η αστυνομία; Οποιος έχει ζήσει στην επαρχία, όπου λίγο-πολύ ο κόσμος είναι γνωστός, ξέρει ότι οι ακροδεξιοί είναι ρουφιάνοι της αστυνομίας και της ΚΥΠ, ανεξάρτητα από την κυβέρνηση που υπάρχει. Ποτέ δεν κινούνται χωρίς την έγκριση (συχνότερα την παρότρυνση) των αφεντικών τους.

◆ Αλλά κι αν παραστήσουμε τους αφελείς (ότι τάχα δεν ξέρουμε για την αστυνομία και τους ρουφιάνους της), τα γεγονότα στη Μυτιλήνη εκτυλίχτηκαν επί πολλές ώρες μπροστά στα μάτια των μπάτσων, ώστε να μη μένει καμιά αμφιβολία για τους πραγματικούς οργανωτές τους. Ο σκληρός πυρήνας των φασιστών μαζεύτηκε και παρακολούθησε -με... εθνική κατάνυξη- την υποστολή της σημαίας σε παρακείμενο κτίριο. Μετά κινήθηκε προς την πλατεία όπου βρίσκονταν οι πρόσφυγες, συνοδευόμενος

από την αστυνομία. Αρχισε τις επιθέσεις μπροστά στα αδιάφορα μάτια των ΜΑΤ. Τα ΜΑΤ κινήθηκαν μόνο όταν άρχισαν να μαζεύονται αλληλέγγυοι. Μπήκαν στη μέση, έσπρωξαν λίγο τους φασίστες και στη συνέχεια τους παρακολουθούσαν να πετούν πέτρες, τούβλα, καθρόνια και φονικές φωτοβολίδες. Οι πρόσφυγες αναγκάστηκαν να βάλουν τα γυναικόπαιδα στη μέση και να κάνουν κλοιό, προσπαθώντας να προστατευτούν με βρεγμένες κουβέρτες.

Περίπου 30 άτομα τραυματίστηκαν. Τα ασθενοφόρα δεν μπορούσαν να πλησιάσουν και οι πολιορκημένοι αναγκάζονταν να μεταφέρουν μόνοι τους τραυματίες, υπό τις βρισιές όχι μόνο των φασιστών αλλά και των ΜΑΤάδων. Σε λίγο, άρχισαν να δέχονται και χημικά από τους ΜΑΤάδες, που το έπαιζαν τάχα... ειρηνοποιοί. Οι φασίστες απομακρύνθηκαν στα γύρω στενά και αφού ολοκλήρωσαν το έργο τους έφυγαν σαν κύριοι. Δεν συνελήφθη ούτε ένας!

Με τους φασίστες να έχουν απομακρυνθεί έφτασε η ώρα της τελικής επίθεσης σε πρόσφυγες και αλληλέγγυους. Τα ΜΑΤ τους περικύκλωσαν στις 5 τα χαράματα, τους έβγαλαν βίαια από τις σκηνές και συνέλαβαν 120 πρόσφυγες και δύο αλληλέγγυους. Η εισαγγελία δεν είχε πρόβλημα να φτιάξει το βαρύτατο κατηγορητήριο: σωματικές βλάβες σε αστυνομικούς, απλές σωματικές βλάβες, στάση και αντίσταση σε δημόσια συνάθροιση.

Ακόμα κι αν θα ήθελε κάποιος να πιστέψει ότι η συνεργασία ΜΑΤ-φασιστών αφορούσε τους τοπικούς μπάτσους του νησιού, το γεγονός ότι η τελική

αστυνομική επιχείρηση έγινε τα χαράματα, μετά το τέλος του πογκρόμ, ενώ ακολούθησαν συλλήψεις προσφύγων και αλληλέγγυων και παραπομπή τους σε δίκη (θα γίνει στις 9 Μάη, στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Λέσβου) αποδεικνύει ότι οι εντολές δόθηκαν από την Αθήνα. **Η κυβέρνηση είναι ο ιθύνων νους πίσω απ' αυτό το πρωτοφανές φασιστικό πογκρόμ.** Οι φασίστες χρησιμοποιήθηκαν σαν εκτελεστικά

όργανα, σαν δύναμη κρούσης, για να δώσουν την «τελική λύση» τα ΜΑΤ.

Το κίνητρο είναι προφανές. Δεν αναφερόμαστε στους φασίστες που πάντοτε έχουν κίνητρο. Στην κυβέρνηση αναφερόμαστε, που θέλησε να στείλει ένα τρομοκρατικό μήνυμα στους πρόσφυγες. Για να μην κατηγορηθεί η ίδια για ρατσισμό, χρησιμοποίησε τους φασίστες. Ήταν ταυτόχρονα και ένα μήνυμα στα «μεγάλα αφεντικά» στις Βρυξέλλες και στις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες: δώστε μας λεφτά να φτιάξουμε κι άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης κι επιτρέψτε μας να μεταφέρουμε κάποιους στην ενδοχώρα, γιατί στα νησιά αναπτύσσονται επικίνδυνα φαινόμενα.

Ακολούθησε η συνήθης υποκρισία. Όλοι κατήγγειλαν τα... «ακραία στοιχεία». Με πρώτον και καλύτερο τον ανελίτη δήμαρχο, που μίλησε για «τον φόβο που κατάφεραν κάποιοι ακραίοι αλλά και ιδιοτελείς πολιτικά άνθρωποι να τον εκμεταλλευτούν», οργανώνοντας «απολύτως κατακριτέα» γεγονότα που «δεν αντιπροσωπεύουν την κοινωνία του νησιού». Ακόμα και σ' αυτή την υποκριτική δήλωση δεν παρέλειψε να σημειώσει ότι «το μέτρο των επαναπροωθήσεων μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά για όσους πρόσφυγες και μετανάστες σκέφτονται να έρθουν στην Ελλάδα»!

Αυτά είναι τα αποτελέσματα της μετατροπής της χώρας μας σε ευρωπαϊκή φυλακή για χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες. Οι φασίστες πογκρομιστές είναι το μακρύ χέρι της ΕΕ και του ελληνικού κράτους που το διευθύνει η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

βαθύ κόκκινο

Ηθικά

Η υπόθεση Μαρίνου έχει ξεχαστεί, βοηθώντας και του Πάσχα που μεσολάβησε. Αναφερόμαστε στον προαλειφόμενο για διοικητή του ΕΦΚΑ συριζαίο Στάθη Μαρίνο, ο οποίος ανακοινώθηκε από την κυβέρνηση, παρουσιάστηκε από τον υφυπουργό Πετρόπουλο στην αρμόδια Επιτροπή ΔΕΚΟ της Βουλής και «αποσύρθηκε» άρον-άρον, όταν φάνηκε πως η ζημιά που γινόταν στην κυβέρνηση ήταν μεγάλη.

Η ζημιά προερχόταν από την αποκάλυψη ότι ο Μαρίνος ήταν ειδικός σύμβουλος του διευθύνοντος συμβούλου της ΗΔΙΚΑ, ταυτόχρονα όμως ήταν συνεταίρος με 45% στην εταιρία Safe Cape ΕΠΕ, η οποία έπαιρνε συνεχώς εργολαβίες -με απευθείας αναθέσεις μάλιστα- από την ΗΔΙΚΑ. Τις δουλειές τις έπαιρνε ο συνεταίρος μου, γιατί είναι καλός επαγγελματίας και έχει εξαιρετικό όνομα, υποστήριξε ο Μαρίνος!

Ο ίδιος πάντως δεν έκρινε ότι υπήρχε ασυμβίβαστο ανάμεσα στην ιδιότητά του ως συνεταίρου μιας καπιταλιστικής επιχείρησης, η οποία έπαιρνε εργολαβίες από συγκεκριμένη υπηρεσία του Δημοσίου, και στην έμμισθη θέση που κατείχε προσωπικά, εργαζόμενος ως σύμβουλος του διευθύνοντος συμβούλου αυτής της υπηρεσίας. Ούτε για τυπικούς λόγους δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να πουλήσει τις μετοχές του. Τις πούλησε μόνο όταν κατάφερε να κάνει το «μεγάλο βήμα» στην καριέρα του. Μια μέρα πριν ανακοινωθεί η τοποθέτησή του ως διοικητή του ΕΦΚΑ! Τότε σκέφτηκε ότι γίνεται «επώνυμος» πλέον και μπορεί να τον «ψάξουν». Μέχρι τότε, δεν μπήκε καν στον κόπο να μεταβιβάσει τις μετοχές του, για να είναι τουλάχιστον τυπικά εντάξει (επί της ουσίας δε θ' άλλαζε τίποτα, βέβαια). Η σκέψη του ήταν εξαιρετικά απλή (και κυνική): «Ποιος θ' ασχοληθεί με έναν σύμβουλο διοικητή ΔΕΚΟ, που παίρνει δουλίτσες μερικών δεκάδων χιλιάδων ευρώ».

Δεν πρόκειται για εξαίρεση, αλλά για κανόνα. Έτσι γινόταν και με τα άλλα κόμματα, έτσι συμβαίνει και με τους συριζαίους. Βρέθηκαν με την κουτάλα στα χέρια και της δίνουν και καταλαβαίνει. Δείτε ένα άλλο παράδειγμα.

Σε μια άλλη ΔΕΚΟ, τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, προέκυψε ένα ζήτημα και επειδή οι έμμισθοι νομικοί του συμβούλου δεν κατέληγαν, αποφάσισαν να ζητήσουν τη γνώμη ενός ιδιώτη δικηγόρου. Υπάρχει, βέβαια, και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, αλλά... κάπως πρέπει να βολεύουμε και τους δικούς μας. Η διοίκηση του ΕΛΓΟ (οι περιβόητοι πλέον... Βλαχοκαρέτσοι, όπως έχουν πολιτογραφηθεί από το ρεπορτάζ της εφημερίδας μας) απευθύνθηκε στον Διονύση Τεμπονέρα, ο οποίος όμως προσέφερε τις υπηρεσίες του και ως ειδικός σύμβουλος του υπουργού Κουρουμπλή. Προφανώς δεν υπήρχαν άλλοι δικηγόροι και έπρεπε να χρησιμοποιηθεί ο Τεμπονέρας με την... τεράστια δικηγορική πείρα...

Η σχετική παραγγελία έγινε στις 6 Μάρτη του 2018. Το στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ παρέδωσε τη γνωμάτευσή του στις 8 Μάρτη του 2018. «Φαστ τρακ» διαδικασία, για την οποία ο δικηγόρος εισέπραξε 3.000 ευρώ. Αυτές είναι δουλειές! Η αλήθεια είναι πιο πεζή. Ο Δ. Τεμπονέρας έπρεπε να παραδώσει τη γνωμάτευση εντός διημέρου, γιατί την επομένη αναβιβαστήκε σε γενικό γραμματέα του υπουργείου Ναυτιλίας, οπότε θα είχε ασυμβίβαστο. Ολα έγιναν απολύτως νομότυπα. Στηριγμένος σε ρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων, ο δικηγόρος-σύμβουλος Δ. Τεμπονέρας (από το Φλεβάρη του 2015 είναι σύμβουλος σε υπουργεία και φορείς εποπτευόμενους από υπουργεία) διατήρησε το δικαίωμα να ασκεί και ιδιωτικό επάγγελμα. Μόνο που το επάγγελμα δεν ήταν πάντοτε... ιδιωτικό, αφού ενίοτε πελάτης του ήταν το Δημόσιο.

Αυτά τα... μεμονωμένα περιστατικά καταδεικνύουν μια λογική καθόλου καινούργια. Τη λογική των επιβιότων της εξουσίας. Των ανθρώπων που «βρήκαν την ευκαιρία και την άρπαξαν από τα μαλλιά», με τη σκέψη ότι «μπορεί να μην την ξαναβρούν». Δεν έχει σημασία αν τα ποσά στα παραδείγματα δεν είναι και τόσο μεγάλα. Φαντάζεστε πως υπάρχει διαφορά συμπεριφοράς εκεί που «παίζονται τα χοντρά λεφτά»;

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση